

๒๔๒.๐๑๑๖

๒๔๕๖๐

๒ ๓

การศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

มายาวี สมบุญ

14 ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

15684

185915

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้นับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... พล.ต.ท. นวรัตน์ พิชัย ประธาน

(ผศ.ดร.กาญจนา ทาสีตะพันธ์)

..... ทศ.ดร. ทอ.ท.ท. กรรมการ

(อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

..... พล.ต.ท. นวรัตน์ พิชัย ประธาน

(ผศ.ดร.กาญจนา ทาสีตะพันธ์)

..... ทศ.ดร. ทอ.ท.ท. กรรมการ

(อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี)

..... รศ.ดร. พงศ์ประยูร กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปัญหานี้นับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... รศ.ดร. สมพร บัวทอง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ .. ๙ .. เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2535

ประกาศขอบคุณการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำ
ให้ข้อเสนอแนะตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการทำปริญญานิพนธ์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์ อาจารย์ทัศนดา ทองภักดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ
พงษ์ประยูร กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง อาจารย์พรพงศ์ วาณิชยการ
และอาจารย์สมปอง ภูวรางกูร ที่กรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะครู อาจารย์ และขอบขอบคุณนักเรียนในโรงเรียนที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้จะประสบความสำเร็จมิได้ หากไม่ได้รับความตั้งใจ ความห่วงใย ตลอดจน
การให้ความช่วยเหลือทุก ๆ ด้านจากคุณปิยะรส สมบุญ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

มายาวี สมบุญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลา	11
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลา	13
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้เวลา	19
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	31
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	36
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	36
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	43
	วิธีจัดการกับข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ตอนที่ 1 เปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์	
	ทางการเรียนขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพ	
	ของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด	
	สถานภาพของครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู	49
	ตอนที่ 2 หาความถี่และจัดอันดับการใช้เวลาของนักเรียนในการทำกิจกรรม	
	จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับ	
	การศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	
	ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู	90
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	190
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	190
	สมมติฐานทางการศึกษาค้นคว้า	190
	วิธีดำเนินการวิจัย	191
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	191
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	191
	การวิเคราะห์ข้อมูล	191
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	192
	สรุปผลการค้นคว้าและอภิปรายผล	196
	ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา	218
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	219

บรรณานุกรม	220
ภาคผนวก	227
ประวัติย่อของผู้วิจัย	252

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและขนาดของโรงเรียน	32
2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชื่อโรงเรียนและขนาดโรงเรียน (ขนาดใหญ่)	33
3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชื่อโรงเรียนและขนาดโรงเรียน (ขนาดกลาง)	34
4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชื่อโรงเรียนและขนาดโรงเรียน (ขนาดเล็ก)	35
5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน จำแนกตามเพศ	50
6 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	52
7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่	54
8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวันวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน เป็นรายคู่ ...	55
9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนนอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่	56

10	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตื่นนอนถึง รับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่	57
11	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเช้าเย็น วันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่	58
12	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลัง รับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนก ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่	59
13	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในแต่ละช่วงเวลาและ เวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนต่างกันเป็นรายคู่	60
14	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตาม ขนาดของโรงเรียน	61
15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาตื่นนอนถึง เข้าเรียนตอนเช้า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่	63
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่	64
17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาหลัง เลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามขนาด ของโรงเรียนเป็นรายคู่	65

18	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาตื่นนอนถึง รับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์ จําแนกตามขนาดของ โรงเรียนเป็นรายคู่	66
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาหลัง รับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์ จําแนก ตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่	67
20	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาร่วมทั้งหมด ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จําแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่	68
21	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน จําแนกตามระดับ การศึกษาของผู้ปกครอง	69
22	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียน จําแนก ตามอาชีพของผู้ปกครอง	71
23	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาตื่นนอน ถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามอาชีพของ ผู้ปกครอง เป็นรายคู่	73
24	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นรายคู่	74
25	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาตื่นนอนถึง รับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์ จําแนกตามอาชีพของ ผู้ปกครองเป็นรายคู่	75
26	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียน จําแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	76

27	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาตื่นนอนถึง ก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว	78
28	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาหลัง เลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามฐานะ ทางเศรษฐกิจของครอบครัว	79
29	วิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนการใช้เวลาของนักเรียน จําแนกตาม ลำดับการเกิด	80
30	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามลำดับการเกิด เป็นรายคู่	82
31	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาตื่นนอน รับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์ จําแนกตามลำดับ การเกิดเป็นรายคู่	83
32	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาหลัง รับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์ จําแนกตามลำดับการเกิด เป็นรายคู่	84
33	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลารวมทั้งหมด ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จําแนกตามลำดับการเกิด เป็นรายคู่	85
34	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน จําแนกตามสถานภาพ ครอบครัว	86
35	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน แต่ละช่วงเวลาและ เวลารวมทั้งหมด จําแนกตามการอบรมเลี้ยงดู	88

36	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนก ตามเพศ	90
37	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามเพศ	92
38	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนก ตามเพศ	93
39	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามเพศ	95
40	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็นวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จําแนกตามเพศ	96
41	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามเพศ	98
42	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	100
43	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์จําแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	102

44	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จานแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	103
45	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	105
46	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จานแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	107
47	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จานแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	109
48	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จานแนกตาม ขนาดของโรงเรียน	111
49	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวันวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จานแนกตามขนาดของโรงเรียน	113
50	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จานแนก ตามขนาดของโรงเรียน	115
51	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกตามขนาดของโรงเรียน	117

52	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และ วันอาทิตย์หรือวันหยุด จำนวนตามขนาดของโรงเรียน	118
53	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือ วันหยุด จำนวนตามขนาดของโรงเรียน	121
54	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำนวนตาม ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	123
55	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำนวนตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ..	125
56	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำนวน ตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	126
57	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำนวนตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	128
58	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และ วันอาทิตย์หรือวันหยุด จำนวนตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	130
59	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จำนวนตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	132

60	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง	134
61	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์และวันศุกร์ จําแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง	136
62	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์และวันศุกร์ จําแนกตาม อาชีพของผู้ปกครอง	137
63	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	139
64	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และ วันอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	141
65	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือ วันหยุด จําแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	143
66	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนก ตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	145

67	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว	147
68	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	149
69	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	151
70	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และ วันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	152
71	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	155
72	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนก ตามลำดับการเกิด	157
73	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามลำดับการเกิด	159
74	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนก ตามลำดับการเกิด	160

75	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามลำดับการเกิด	162
76	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และ วันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามลำดับการเกิด	164
77	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จำแนกตามลำดับการเกิด	166
78	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า วันจันทร์และวันศุกร์ จำแนก ตามสถานภาพครอบครัว	168
79	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	170
80	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนก ตามสถานภาพครอบครัว	171
81	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือ วันหยุด จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	173
82	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และ วันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามสถานภาพครอบครัว	174

83	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือ วันหยุด จําแนกตามสถานภาพครอบครัว	177
84	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนก ตามการอบรมเลี้ยงดู	179
85	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา พักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จําแนกตามการอบรมเลี้ยงดู	181
86	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามการอบรมเลี้ยงดู	182
87	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามการอบรมเลี้ยงดู	184
88	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จําแนกตามการอบรมเลี้ยงดู	186
89	แสดงค่าความถี่ และอันดับที่การเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือ วันหยุด จําแนกตามการอบรมเลี้ยงดู	188
90	แสดงค่าอำนาจจําแนกของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู	243

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

การดำรงชีวิตของเรามีความสัมพันธ์อย่างมากกับการใช้เวลา ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาได้เหมาะสม กล่าวคือ ใช้เวลาไปในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว และสังคมมากที่สุด โดยมีให้มีผลกระทบกระเทือนถึงผู้อื่นมากนัก ดังที่จอร์จ อานีริตัน (2507 : 113) กล่าวว่า เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ทุกเพศทุกวัย บุคคลควรรู้จักแบ่งเวลาและใช้เวลาให้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับหลวงวิจิตรวาทการ (2511 : 256) ที่กล่าวถึงค่าของเวลาว่า ในบรรดาสิ่งที่มีค่าทั้งหลายในโลกไม่มีอะไรที่มีค่าสูงสุดเท่ากับ เวลา ของอื่นที่มีค่าเมื่อเสียหรือหายไป อาจจะค้นหาเอากลับคืนมาหรือหาใหม่มาทดแทนได้ แต่ถ้า เวลาเสียไปแล้ว ไม่สามารถจะเอาคืนมาได้เลย

ลักษณะเฉพาะของเวลาอีกประการหนึ่งคือ เป็นทรัพยากรที่มีจำกัดตายตัวแน่นอน ไม่สามารถจะผลิตเพิ่มขึ้นหรือทำให้ลดลงได้ตามความต้องการของมนุษย์/สภากษัตริย์ของไทย ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของเวลาไว้ เช่น "ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน" "เวลาและกระแสน้ำไม่เคยคอยใคร" "เวลาเป็นเงินเป็นทอง" ซึ่งศิริชัย กาญจนวาสี (2526 : 30 - 31) วิเคราะห์สภากษัตริย์เหล่านี้ว่า "ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน" แสดงให้เห็นว่า เวลาเป็นเกณฑ์ตัดสินคุณค่าในอนาคตของความเป็นมนุษย์ "เวลาและกระแสน้ำไม่เคยคอยใคร" เป็นการชี้ให้เห็นว่า เวลาเป็นทรัพยากรประเภทสูญสิ้น ถ้ามีอยู่เท่าไรต้องใช้ให้เสร็จสิ้นเก็บสะสมไว้ไม่ได้ "เวลาเป็นเงินเป็นทอง" เป็นการเน้นถึงคุณค่าของเวลาว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความควรใช้ในการกิจการใดก็ตามทำให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป การสูญเสียเวลาอาจทำให้ขาดประโยชน์และเสียอนาคต ผู้ตั้งใจจะสร้างอนาคตต้องรู้จักคุณค่าของเวลา ไม่ปล่อยให้เวลาให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ เมื่อคิดจะทำสิ่งใดแล้ว จะต้องรีบทำและทำให้เหมาะสมกับเวลา พร้อมทั้งต้องพิจารณาด้วยว่างานใดจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใด จึงจะทำให้งานนั้นสำเร็จและได้ผลดี

ยังมีคนจำนวนมากทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ที่ไม่รู้จะใช้เวลาให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้อย่างไร ซึ่งอาจเป็นเพราะขาดคำแนะนำการใช้เวลา และขาดการฝึกฝนตนเองมาแต่เยาว์วัยเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า การปลูกฝังนิสัยอันดีงามนั้นควรเริ่มทำตั้งแต่วัยเด็ก ศิริ บัวศรี (2522 : 83) เพราะเด็กในวัยนี้ย่อมจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า เด็กจะเป็นกำลังอันสำคัญ เป็นผู้พัฒนาประเทศชาติ เมื่อได้ตระหนักถึงความสำคัญของเด็กเช่นนี้แล้ว จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ผู้ใหญ่ในปัจจุบันที่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็ก ๆ จะได้ช่วยกันดูแลเอาใจใส่ให้ความสนใจส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กใช้เวลาในทางที่เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

การใช้เวลาของเด็กนักเรียนนับว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ถ้าใช้เวลาในทางที่ผิดย่อมก่อให้เกิดผลเสียแก่ตนเอง เป็นปัญหายุ่งยากของสังคม แต่ถ้าใช้เวลาให้เหมาะสม คือรู้จักจัดเวลาในการเรียนหนังสือ จัดเวลาไว้ทำการบ้านดูตำราและทำงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหรือไม่ใช่เรื่องการเรียนได้อย่างดีแล้วย่อมจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวนักเรียนเอง รวมทั้งครอบครัวและสังคม

ภัทรินทร์ อินทรมานะ (2512 : 1) กล่าวว่า อาจมีนักเรียนบางคนเข้าใจผิดใช้เวลาไม่ถูกต้อง และไม่ทราบว่าใช้เวลาอย่างไรจึงจะเหมาะสม บางคนอาจจะคิดว่าถ้าเป็นนักเรียนแล้วก็ต้องจะต้องอุทิศเวลาทั้งหมดแก่การเล่าเรียน และการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ไม่ควรจะให้เสียเวลาไปกับการพักผ่อนหรือการเล่น เมื่อเลิกเรียนกลับถึงบ้านก็ใช้เวลาทำการบ้านบ้าง ดูหนังสือบ้างจนถึงเวลาอน บางคนอาจจะคิดว่าวันหนึ่ง ๆ ใช้เวลาไปกับการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนถึง 6 - 7 ชั่วโมง เมื่อเลิกเรียนแล้ว ควรจะได้พักผ่อนทำงานอย่างอื่น เรื่องการเรียนไม่สนใจ การบ้านก็ไม่ทำ หนังสือก็ไม่ดู หรือบางคนอาจจะเรียนบ้าง มีเวลาเล่นพักผ่อนออกกำลังกายบ้าง แต่ไม่ทราบว่าจัดแบ่งเวลาอย่างไร เนื่องจากความคิดความเข้าใจไม่ถูกต้อง และไม่รู้จักแบ่งเวลาทำงานให้เหมาะสม ทำให้นักเรียนใช้เวลาโดยไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร บางคนคร่ำเคร่งมากเกินไปไม่มีเวลาพักผ่อนทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียน บางคนอาจใช้เวลาไปในทางเสื่อมเสีย เป็นเหตุให้เกิดลักษณะความประพฤติที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย ดังรายงานสถิติจากกองสำรวจวัดนักเรียน (2529 - 2531 : 5) พบว่า มีนักเรียนหลบหนีการเรียนในปีการศึกษา 2531 ถึง 1,658 คน คิดเป็น

ร้อยละ 47.08 และนักเรียนที่ขาดเรียนที่สาธิตในระยะเวลาเรียน 1,039 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ซึ่งนับว่ามีจำนวนมาก

สำเร็จ จันทรโณกุล (2524 : 109) ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการเป็นผู้รับบริการ คือ ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์มาก ซึ่งถ้าหาจนคิด เป็นนิสัยย่อมมีผลเสียต่อการเรียน แสดงถึงการใช้เวลาไม่ถูกต้อง สมเจตน์ อภิเมธรักษา (2520 : 8 - 9) รวบรวมปัญหาที่นักเรียนมักประสบ พบว่า นักเรียนมีปัญหาในด้านการเรียน คือ ไม่รู้จักแบ่งเวลา และปัญหาการใช้เวลาว่าง คือ ไม่สนใจกีฬา มีเวลาว่างแต่ไม่ทราบว่า จะเล่นหรือใช้อย่างไร ปัญหาที่เกิดจากการใช้เวลาของนักเรียนทำให้ผู้เกี่ยวข้องต้องหนักใจ และช่วยกันแก้ยู่ตลอดเวลา การจัดปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องทราบสาเหตุที่แน่นอนก่อนว่า ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนทำอะไรบ้าง สิ่งที่ทำมีประโยชน์หรือไม่เพียงไร เพื่อประโยชน์ใน การพิจารณาหาสาเหตุที่แท้จริงในการแก้ปัญหา

การใช้เวลาของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีอายุระหว่าง 10 - 13 ปี เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ซึ่งนักเรียนที่เรียนระดับนี้อยู่ในระยะวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่น อันเป็น ระยะที่ชีวิตทางสังคมของเด็กเปลี่ยนจากที่บ้านไปสู่โรงเรียนมากขึ้นตามลำดับ เริ่มมีการรวมกลุ่ม กันในหมู่เพื่อนร่วมวัย เห็นความสำคัญของเพื่อนมากกว่าบุคคลในบ้าน อารมณ์อ่อนไหว แปรปรวน พัฒนาการทางกายที่เคยเป็นไปอย่างช้า ๆ ก็ค่อย ๆ เร็วขึ้น เริ่มทำตัวเป็นกลุ่มสาวทั้งที่ยัง เป็นเด็กจึงเป็นวัยที่ต้องปรับตัวอย่างมาก (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2518 : 10 - 11 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1959 : 4)

ดังนั้นการใช้เวลาของเด็กวัยนี้ จึงได้รับอิทธิพลทั้งจากที่บ้าน ซึ่งเกิดจากการอบรม เลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และอิทธิพลจากทางโรงเรียน ซึ่งมักเกิดจากเพื่อน ครู และคนอื่น ๆ ในโรงเรียน ดังที่รัชณี ลาชโรจน์ (2529 : 99) กล่าวถึงการแบ่งเวลาตลอดจนกิจกรรมที่เด็ก ระยะวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่นเห็นว่า เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เพราะอาจใช้เป็นเครื่องชี้บ่งถึง ความรู้ความคิขของ เด็ก ประสิทธิภาพของการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ตลอดจนครูและสังคมกับ อนาคตของตัวเด็กเอง และอนาคตของสังคม

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี เพราะอาจช่วยให้ทราบลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียนรวมทั้งกิจกรรมที่นักเรียนทำ และลักษณะของสังคมที่เป็นสิ่งแวดล้อมของนักเรียนเอง

และจากการที่ผู้วิจัยได้สำรวจการใช้เวลาของนักเรียน จำนวน 50 คน จากโรงเรียนชุมชนวัดบางไผ่ และโรงเรียนจันทร์ทองเยี่ยม จังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ 13 เดือนพฤศจิกายน 2533 พบว่า นักเรียนยังใช้เวลาไม่เหมาะสม และผู้วิจัยยังพบว่า ในจังหวัดนนทบุรี โรงเรียนขนาดใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตชุมชนใหญ่ที่มีความเจริญ โรงเรียนขนาดเล็กมักตั้งอยู่ในเขตชุมชนเล็ก ห่างไกลจากเขตสุขาภิบาล โรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านบุคลากรและอุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬาและดนตรี ทำให้นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีโอกาสใช้เวลาของตนในการฝึกหัดและเล่นโดยใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กจะเสียเปรียบโรงเรียนขนาดใหญ่ในด้านความเจริญทุกด้านจึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กขาดโอกาสไปด้วย ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรขนาดของโรงเรียนมาศึกษาร่วมด้วย เพราะคาดว่าขนาดของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่จะเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน อีกประการหนึ่งงานวิจัยในประเทศ เกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนมีไม่มากนัก มีการสำรวจใช้เวลาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาไว้บ้าง แต่เป็นการสำรวจที่จำกัดกลุ่มตัวอย่างเฉพาะโรงเรียน การสร้างแบบสอบถามอยู่ในวงแคบไม่อาจทราบถึงการใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนได้อย่างกว้างขวาง และผกากรอง พุทธศิลป์ ได้สำรวจใช้เวลาของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2517 ซึ่งเวลาได้ผ่านมานานแล้ว ในปัจจุบันประเทศไทยมีความเจริญทางเทคโนโลยีสูงขึ้น การดำเนินชีวิตของประชากรในประเทศไทยมีความเปลี่ยนแปลงไปมาก การใช้เวลาในแต่ละวันจึงน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้เวลาของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาไว้เลย ที่มีก็เป็นการศึกษาการใช้เวลาว่าง ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการใช้เวลาทั้งหมด

ดังนั้นผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จึงน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับครูแนะแนว ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง แะ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้ใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณา

ป้องกัน แก้ไข ปรับปรุง หรือส่งเสริมการใช้เวลาของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศสืบไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี โดยจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า จะทำให้ทราบว่านักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมในช่วงเวลาต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างใด ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้ใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาว่านักเรียนใช้เวลาได้เหมาะสมหรือไม่สมควรป้องกันแก้ไขปรับปรุง หรือส่งเสริมเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนและสังคมมากที่สุด

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชายและหญิง ใช้เวลาแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่อาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน

7. นักเรียนที่มีลำดับการเกิดแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่สถานภาพครอบครัวแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
9. นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน
10. นักเรียนที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขนาดของโรงเรียน

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำกัดอยู่ในขอบเขตของประชากรกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรสำหรับการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 จำนวน 7,113 คน เป็นนักเรียนชาย 3,667 คน และนักเรียนหญิง 3,446 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 จำนวน 1,027 คน เป็นนักเรียนชาย 520 คน และนักเรียนหญิง 507 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.3 ขนาดของโรงเรียน
- 3.1.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- 3.1.5 อาชีพของผู้ปกครอง
- 3.1.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 3.1.7 ลำดับการเกิด
- 3.1.8 สถานภาพครอบครัว
- 3.1.9 การอบรมเลี้ยงดู
- 3.2 ตัวแปรตาม
- การใช้เวลาของนักเรียน

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดาหรือบุคคลอื่นที่อบรมเลี้ยงดูสั่งสอนและใกล้ชิดสนิทสนมกับนักเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่แสดงถึงผลสำเร็จในการเรียนโดยพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยทุกกลุ่มประสบการณ์ของนักเรียนที่สอบได้ เมื่อสิ้นภาคเรียนต้นปีการศึกษา 2534 ²⁵³⁴ นำมาเรียงจากสูงที่สุดถึงต่ำสุด แล้วแบ่งเป็น

3 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผู้ที่สอบได้เกรดเฉลี่ยตั้งแต่

3.00 ขึ้นไป

2.2 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผู้ที่สอบได้เกรดเฉลี่ย

ตั้งแต่ 2.00 - 2.99

2.3 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผู้ที่สอบได้เกรดเฉลี่ยตั้งแต่

1.99 ลงมา

3. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง จำนวนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งโรงเรียนออกเป็นขนาดต่าง ๆ และผู้วิจัยปรับปรุงเกณฑ์เป็นดังนี้

3.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

3.2 โรงเรียนขนาดกลาง คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 -

300 คน

3.3 โรงเรียนขนาดเล็ก คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 61 - 120 คน

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

4.1 ระดับตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป

4.2 ระดับต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา

5. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดของงานที่ผู้ปกครองของนักเรียนทำอยู่ซึ่งนำรายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

5.1 อาชีพรับราชการ คือ งานในสังกัดของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

5.2 อาชีพค้าขาย คือ งานที่เกี่ยวกับการค้าและธุรกิจทุกชนิด

5.3 อาชีพเกษตรกรรม คือ งานที่เกี่ยวกับการทำนา ทำไร่ ทำสวน ทำการประมง หรือเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่าย

5.4 อาชีพรับจ้าง คือ งานที่ทำเป็นรายวัน รายเดือน หรืองานรับจ้างส่วนตัว ซึ่งในแต่ละเดือนมีรายได้ไม่แน่นอน

6. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับต่อเดือน โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

6.1 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง คือ รายได้รวมของผู้ปกครองในแต่ละเดือน ตั้งแต่ 9,001 บาทขึ้นไป

6.2 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง คือ รายได้รวมของผู้ปกครองในแต่ละเดือน ระหว่าง 4,500 บาทถึง 9,000 บาท

6.3 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ คือ รายได้รวมของผู้ปกครองในแต่ละเดือนต่ำกว่า 4,500 บาท

7. ลำดับการเกิด หมายถึง การนับลำดับที่ของนักเรียนซึ่งกำหนดจากบิดามารดาเรียงจากคนแรกไปถึงคนสุดท้าย โดยแบ่งออกเป็นลำดับดังนี้

7.1 บุตรคนโต คือ นักเรียนที่มีน้องแต่ไม่มีพี่ รวมทั้งนักเรียนที่เป็นบุตรคนเดียวในครอบครัว

7.2 บุตรคนกลาง คือ นักเรียนที่มีทั้งพี่และน้อง

7.3 บุตรคนเล็ก คือ นักเรียนที่มีแต่พี่ไม่มีน้อง

8. สถานภาพครอบครัว หมายถึง สภาพการครองชีวิตของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แบ่งออกเป็น 2 สภาพ ดังนี้

8.1 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน หมายถึง บิดามารคายังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่และอยู่ด้วยกัน

8.2 บิดามารดาแยกกันอยู่ หมายถึง บิดามารคายังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่ แต่แยกกันอยู่หรือหย่าร้างกัน และรวมถึงบิดามารดาถึงแก่กรรม

9. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย โดยประเมินจากคะแนนแบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิถีปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังนี้

9.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรมผู้ปกครองไม่ตามใจจนเกินไป และไม่เข้มงวดจนเกินไป ให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม

9.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่า ตนเองไม่เป็นอิสระเท่าที่ควร ต้องอยู่ในระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองกำหนดไว้หรือถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำที่ตนเองต้องการ

9.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลสนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือจากผู้ปกครอง มักถูกปล่อยให้อะไรตามชอบใจ ไม่ได้รับความอบอุ่นเท่าที่ควร

10. การใช้เวลา หมายถึง การแบ่งเวลา 24 ชั่วโมง ในแต่ละวันออกเป็นช่วง ๆ สำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

และกิจกรรมในเวลาว่าง คือ กิจกรรมที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนหรืองานที่เป็นกิจวัตรประจำวัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการใช้เวลาออกเป็นช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้คือ

- 10.1 การใช้เวลาในวันธรรมดาตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์
 - 10.1.1 ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า
 - 10.1.2 ช่วงเวลาพักกลางวัน
 - 10.1.3 ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน
- 10.2 การใช้เวลาในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด
 - 10.2.1 ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า
 - 10.2.2 ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น
 - 10.2.3 ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยจัดเรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลา

ความหมายและความสำคัญของเวลา

แอดเลอร์ (Adler. 1955 : 9) กล่าวว่าคงเป็นการยากที่จะหาคำตอบได้อย่างชัดเจนว่าเวลาคืออะไร เพราะเวลามีลักษณะเป็นนามธรรมที่มองไม่เห็นและสัมผัสไม่ได้ คนมีชีวิตอยู่ในแม่น้ำแห่งเวลา เวลาไหลผ่านไปเหมือนกระแสน้ำ คนมีโอกาสทำสิ่งต่าง ๆ หลายอย่าง แต่มีเวลาไม่พอที่จะทำให้เสร็จได้ทุกอย่าง บางครั้งอยากให้เวลาหยุดนิ่งแต่เวลาจะไม่หยุดนิ่งรอใครเลย เวลาเคลื่อนไหวตลอดเวลาและเคลื่อนไปในทิศทางเดียวเท่านั้น คือจากอดีตเป็นปัจจุบันและอนาคต

เทลเลอร์ (Tailor. 1965 : 126) กล่าวว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีใครยอมประนีประนอมกับใครและเป็นสิ่งที่ตายตัวที่สุดในโลก

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2519 : 133) กล่าวถึง ความสำคัญของเวลาว่า "...เวลาเป็นของมีค่าสำหรับทุก ๆ คน จงใช้เวลานี้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม"

ชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2528 : 3 - 5) ให้ความหมายของเวลาว่า "เวลาเป็นทรัพยากรที่มีอยู่สิ่งเดียวในโลกที่ไม่สามารถสะสมไว้ได้เหมือนสะสมเงินหรือวัตถุ"

นอกจากนั้น ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (2519 : 5 - 8) สรุปลักษณะของเวลาไว้ 9 ประการด้วยกันคือ

1. เวลาเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดในกระบวนการทรัพยากรทั้งหลาย เวลาจำกัดที่สุด ในหนึ่งวันมีเพียง 24 ชั่วโมงเท่านั้น ไม่สามารถเพิ่มให้มากขึ้นเหมือนทรัพยากรอื่น ๆ

2. เวลาเป็นทรัพยากรอย่างเดียวกันที่ทุกคนมีเท่ากัน เวลาให้โอกาสแก่ทุกคนอย่างยุติธรรม ไม่มีชั้นชั้นฐานะทางเศรษฐกิจ เพียงแต่คนจะแตกต่างกันในเรื่องของการใช้เวลาว่าใครจะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

3. เวลาเป็นทรัพยากรที่ไม่มีสิ่งอื่นใดทดแทน มนุษย์อาจประหยัดทรัพยากรอื่นได้ แต่สำหรับเวลาจะประหยัดได้วิธีเดียวโดยต้องใช้ให้คุ้มค่า เพราะไม่สามารถสะสมเวลาเป็นทุนออมเหมือนเงินทองหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ได้ หากไม่ได้ใช้ เวลาจะล่องลอยไป

4. เวลาจะผ่านไปข้างหน้าเรื่อย ๆ ไม่มีวันหวนกลับมาอีก การเรียกเวลากลับคืนหรือหยุดเวลาให้อยู่กับที่ เป็นสิ่งที่ไม่อาจกระทำได้

5. การกระทำทุกอย่างต้องใช้เวลา มนุษย์อาจไม่ใช้สิ่งอื่นใดให้หมดเปลือง แต่สำหรับเวลา แม้ว่าการนอนหลับไม่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมเลยก็ยังใช้เวลาอย่างสม่ำเสมอ

6. เวลาีค่าและมีความสำคัญยิ่งกว่าเงิน เพราะเงินทองเมื่อสูญเสียไปแล้วสามารถหามาทดแทนใหม่ได้ แต่เวลาไม่อาจหามาทดแทนได้

7. คนเรามักคาดคะเนเกี่ยวกับเวลาแตกต่างกัน แม้ว่าเวลาจะเคลื่อนที่ไปในอัตราสม่ำเสมอ แต่ภาวะทางใจของคนเราทำให้การคาดคะเนเวลาแตกต่างกันไป การคาดคะเนเวลาได้แม่นยำ จะเป็นสาเหตุให้งานมีประสิทธิภาพ

8. เวลามีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ย่อมจะเกิดผลที่แตกต่างกันเสมอ นั่นคือ มืดตื้ บัจจุบันและอนาคต การปรับตนให้สอดคล้องกับเวลาคือปรับตามเหตุการณ์ จะทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์

9. เวลาเป็นสิ่งที่วัดได้แน่นอน เป็นวินาที นาที ชั่วโมง ฯลฯ เวลาที่วัดได้เป็นหน่วยของเวลาที่ผ่านไป ซึ่งตรงกับลักษณะที่ว่าเวลาจะเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

นอกจากนี้ ขจรศักดิ์ หาญณรงค์ ยังกล่าวอีกว่า ได้มีการวิจัยการใช้เวลาของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ซึ่งประมาณอายุ 70 ปี มนุษย์ใช้เวลาดังนี้

นอน ประมาณ 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.2 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 6 ชั่วโมง 30 นาที

ศึกษา - ทำงาน ประมาณ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.2 ของเวลาที่มี หรือประมาณวันละ 3 ชั่วโมง 5 นาที

พักผ่อนร่นแรง ประมาณ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.2 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 3 ชั่วโมง 5 นาที

รับประทานอาหาร ประมาณ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.6 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 2 ชั่วโมง 3 นาที

เดินทาง ประมาณ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.6 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 2 ชั่วโมง 3 นาที

เจ็บไข้ได้ป่วย ประมาณ 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.7 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 1 ชั่วโมง 22 นาที

แต่งกาย ประมาณ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.8 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 41 นาที

ทำพิธีทางศาสนา ประมาณ 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.4 ของเวลาที่มี หรือ ประมาณวันละ 20 นาที

และรับนี้ ลาขโรจน์ (2529 : 100) กล่าวว่าการใช้เวลาของคนนั้น สามารถจำแนกออกเป็น 4 ทาง ได้แก่

1. เวลาที่ใช้ในการทำงาน คือ เวลาที่ใช้ประกอบอาชีพ หากเป็นนักเรียนนักศึกษา ก็คือ เวลาในการเรียนหนังสือ
2. เวลาที่ใช้ในการนอนหลับ
3. เวลาเพื่อการทำกิจวัตรประจำวัน
4. เวลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลา

1. งานวิจัยในต่างประเทศ

มัลม (Maln. 1962 : 136) กล่าวถึงการใช้เวลาของนักเรียนไว้สรุปได้ดังนี้ ในวันที่ไปโรงเรียน เด็กใช้เวลาที่ตื่นอยู่ไปในด้านกีฬาเป็นส่วนใหญ่ มีบางคนใช้เวลาอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ เล่นดนตรี ส่งหนังสือพิมพ์ ในขณะที่อยู่บ้านนักเรียนใช้เวลาเกี่ยวกับการเรียน

เพียงเล็กน้อย เมื่อพิจารณาอายุ พบว่า เด็กอายุ 16 - 18 ปี มักจะใช้เวลานอกเวลาเรียน ดังนี้ ใช้เวลาในการเล่นกีฬา มีนักเรียนชายร้อยละ 59 และนักเรียนหญิงร้อยละ 31 นักเรียนหญิงทั้งหมดช่วยทำงานบ้าน มีนักเรียนกว่าร้อยละ 90 ที่ใช้เวลาในการฟังวิทยุสัปดาห์ละ 7 - 8 ชั่วโมง รายการที่ฟังส่วนใหญ่เป็นรายการเพลง เรื่องตลก นกสปีช อาชญากรรม รายการมหัศจรรย์ เรื่องลึกลับ นักเรียนชายชอบเรื่องตลกขบขัน เรื่องการรบ การต่อสู้ เรื่องลึกลับ เด็กวัยรุ่นตอนปลายใช้เวลาในการอ่านหนังสือ วารสาร หรือหนังสือประเภทบันเทิง วันละ ไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง

ผลการค้นคว้าของ ฮิลล์ และเฮลส์ (Hurlock. 1949 : 282 - 330 ; citing Hicks and Hays. 1931 : 143) ที่สำรวจเด็กระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า เวลาที่อยู่บ้าน เด็กใช้เวลาไปในการฟังวิทยุ อ่านหนังสือ ค้นคว้าเกี่ยวกับบทเรียน ส่วนเวลาที่ออกไปนอกบ้านมักจะ ไปหาเพื่อน ไปดูภาพยนตร์ และมีเด็กร้อยละ 11 ที่ใช้เวลาในการฟังวิทยุมากกว่า 3 ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน เด็กร้อยละ 66 ฟังวิทยุวันละ 1 - 3 ชั่วโมง และมีเด็กร้อยละ 23 ที่ฟังวิทยุน้อยกว่า 1 ชั่วโมง รายการที่เด็กชอบมากที่สุดคือ เรื่องตลกขบขัน ละคร เพลง ดนตรี

เมอร์เรย์ (Murray. 1988 : 172) ศึกษาการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่น พบว่า ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นประสบกับสภาพความกดดันจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่นโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทำให้เกิดผลเสียติดตามมา ซึ่งมักแสดงให้เห็นในรูปของความเสื่อมของกิจกรรมต่าง ๆ เกิดปัญหาอาชญากรรม ความสับสนทางเพศ การติดยาเสพติด เป็นต้น และปัจจัยสำคัญที่มีผลทำให้การใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่นไม่เป็นประโยชน์เท่าที่ควร คือ การด้อยโอกาสทางการศึกษา อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลของสื่อมวลชน

เมื่อเปรียบเทียบการศึกษาของ มาล์ม, ฮิลล์ และ เฮลส์กับเมอร์เรย์ที่ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของเด็กวัยรุ่นในช่วงเวลาที่ห่างกันหลายปีพบว่า มีความแตกต่างกันมากในด้านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เด็กวัยรุ่นทำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในประเทศไทยของสมศักดิ์ ลีลา และวันชัย มีกลาง (2530 : 44) ที่พบว่า แนวโน้มการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของคนไทยเปลี่ยนไป การรับสื่อมวลชนมีมากขึ้น ย่อมทำให้ได้รับอิทธิพลของสื่อมวลชนมากขึ้นด้วย

2. งานวิจัยภายในประเทศเกี่ยวกับการใช้เวลา

การศึกษาในประเทศไทยเกี่ยวกับการใช้เวลามีน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาวิจัยการใช้เวลาว่าง ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเวลาทั้งหมด ผู้วิจัยค้นคว้ารวบรวมไว้ดังนี้คือ

✓ มาร์ตินสัน และคนอื่นๆ (2503 : 60) สํารวจการใช้เวลาของนักเรียนวัยรุ่นไทยพบว่า ในหนึ่งสัปดาห์ หรือ 168 ชั่วโมง นักเรียนใช้เวลาในการนอน 56 ชั่วโมง การเข้าชั้นเรียนที่โรงเรียนตามปกติ 25 ชั่วโมง ดูหนังสือทำการบ้าน 35 ชั่วโมง และเหลืออีก 52 ชั่วโมง สำหรับการกิน ทำกิจวัตร พบปะเพื่อนฝูงและหาความเพลิดเพลิน/ผลการศึกษาวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ สมบัติ กาญจนกิจ และคาร์ลส์ คาราสคี้ (2520 : 290) ที่พบว่าในแต่ละวันเยาวชนจะมีเวลาว่างจริง ๆ คือ ว่างจากการนอน การทำงาน หรือการเรียน และการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น รับประทานอาหาร อาบน้ำ แต่งตัว ประมาณวันละ 5 - 7 ชั่วโมง เวลาที่เหลือนอกนั้นเป็นเวลาสำหรับทำงาน

✓ ระพี โสมภุติ (2506 : 89 , 53 - 54) สํารวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 615 คน เป็นเพศชาย 310 คน เพศหญิง 305 คน ผลการสํารวจพบว่า นักเรียนหญิงช่วยทำงานบ้าน ขณะที่นักเรียนชายช่วยงานประเภทที่ต้องออกกําลังมาก นักเรียนอยู่ในโรงเรียนวันละประมาณ 7 - 8 ชั่วโมง ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนใช้เวลาในการพูดคุยกับเพื่อนมากทั้งก่อนเข้าเรียน ในระหว่างพักและแม้แต่ในเวลาเรียนนักเรียนก็ยังพูดคุย ในการใช้เวลาส่วนตัว นักเรียนส่วนมากสนใจฟังวิทยุ ฟังเพลง ดูโทรทัศน์ การจราจรเป็นอุปสรรคในการเดินทางไปโรงเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนจำนวนหนึ่งต้องใช้เวลาดำเนินทางประมาณวันละ 2 ชั่วโมง

✓ พิสมัย ปิยติการ (2506 : 47 - 53) สํารวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 662 คน เป็นนักเรียนชาย 315 คน นักเรียนหญิง 347 คน ผลการสํารวจพบว่า นักเรียนบางคนต้องตื่นนอนแต่เช้าเตรียมตัวไปโรงเรียน เพื่อหลีกเลี่ยงการจราจรที่คับคั่ง หรือรถประจำทางที่แน่นขนัดในตอนสาย นักเรียนชายหญิงส่วนใหญ่ไม่ได้ช่วยทำงานเพื่อครอบครัว กิจกรรมก่อนนอนของนักเรียน ได้แก่ จัดตารางสอน สวดมนต์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์และคุยกันในวันหยุด นักเรียน

มักทำความสะอาดเครื่องใช้ส่วนตัว ทำความสะอาดห้องของตน และนักเรียนบางส่วนใช้เวลาในวันหยุดด้วยการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุเกือบทั้งวัน

/ ประทิน สุภาพ (2508 : 9, 63 - 67) สืบจากการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507 ในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนราษฎร์ 2 แห่ง และโรงเรียนรัฐบาล 2 แห่ง รวม 125 คน เป็นนักเรียนชาย 62 คน นักเรียนหญิง 63 คน ผลการสำรวจพบว่า โดยเฉลี่ยนักเรียนใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนวันละ 7 ชั่วโมง นอกวันละ 7 ชั่วโมง ดูหนังสือ 1 ชั่วโมง และใช้เวลาเดินทางไป - กลับระหว่างบ้านและโรงเรียนวันละ 41 นาที มีนักเรียนส่วนน้อยที่มีโอกาสฟังวิทยุทั้งวัน สำหรับการใช้เวลาในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน นักเรียนสนทนากับเพื่อน ๆ มากเป็นอันดับแรก ทำการบ้าน หรือดูตำราเป็นอันดับสอง นักเรียนส่วนใหญ่ทำงานเพื่อครอบครัวโดยนักเรียนชายทำงานประเภทที่ออกกําลังมาก คือ ตักน้ำใส่ตุ่ม รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ส่วนนักเรียนหญิง ทำงานประเภทเบาแรง คือ ประกอบอาหาร ล้างถ้วยชาม กวาดบ้าน เลี้ยงน้อง มีนักเรียนส่วนน้อยที่ไม่ต้องช่วยทำอะไรเลย

ผกากรอง พุทธิศิลป์ (2517 : 9 - 10, 35 - 38) ได้สืบจากการใช้เวลาของนักเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ปีการศึกษา 2517 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นชายทั้งหมด จำนวน 270 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 210 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 60 คน ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมาคืออยู่ในโรงเรียนประจำ นักเรียนส่วนมากไม่ต้องช่วยทำงานบ้านเลย เพราะครอบครัวมีฐานะดี การใช้เวลารว่างที่โรงเรียน นักเรียนส่วนใหญ่พูดคุยหยอกล้อกับเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือรับประทานอาหารและขนม ทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้านในตอนเย็น นักเรียนส่วนใหญ่กลับบ้านทันที นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนวันละ 7 - 8 ชั่วโมง ใช้เวลาดูหนังสือน้อยมาก งานที่นักเรียนทำประจำในวันหยุด คือ การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุมากที่สุด รองลงมาคือ ทำการบ้าน คุุภาพยนตร์ และให้ความสนใจด้านกีฬาพอสมควร

จากผลการสืบจากการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่กล่าวมานี้จะพบว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครใช้เวลาเดินทางไปโรงเรียนมากกว่านักเรียนต่างจังหวัด กล่าวคือ

นักเรียนในกรุงเทพมหานครใช้เวลาเดินทางไปและกลับ ประมาณวันละ 2 ชั่วโมง ขณะที่นักเรียนต่างจังหวัดใช้เวลาเพียง 41 นาที การใช้เวลารับสื่อมวลชน นักเรียนในกรุงเทพมหานคร ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ดูภาพยนตร์มากกว่านักเรียนต่างจังหวัด การช่วยทำงานบ้าน นักเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมากช่วยทำงานบ้านน้อยกว่านักเรียนต่างจังหวัด และการใช้เวลาที่คล้ายคลึงกันก็คือ การพูดคุยสนทนากับเพื่อน ๆ นักเรียนทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ใช้เวลาในการพูดคุยสนทนามากพอ ๆ กัน

งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเวลาทั้งหมดนั้น มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้คือ ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 109) ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 882 คน พบว่า นักเรียนส่วนมากใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ เพื่อหาความรู้และความบันเทิง การหารายได้พิเศษมีน้อย โดยทำการฝีมือและพับถุงกระดาษขาย ด้านกีฬาสนใจเล่นฟุตบอลและบาสเกตบอลดนตรีที่ชอบคือ กีตาร์และกลอง ด้านการท่องเที่ยวชอบไปชายทะเล ด้านการทำงานอดิเรก ส่วนมากจะเป็นผู้รับบริการมากกว่าเป็นผู้ลงมือทำหรือสร้างสรรค์ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ จันทร์ไกรกุล (2524 : 119) ซึ่งศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนใช้เวลาว่างในด้านการเรียนและการอ่านหนังสือ การทำงานอดิเรกประเภทที่ต้องลงมือสร้างสรรค์เองมีน้อย นักเรียนส่วนใหญ่สนใจอ่านหนังสือพิมพ์รายวันและการ์ตูน มากกว่าหนังสือประเภทอื่น การใช้เวลาไปกับการรับสื่อมวลชนมาก ๆ นั้น ถ้าพิจารณาคิดเป็นเสียย่อมมีผลเสียต่อการเรียน

ปัจจุบันแนวโน้มการรับสื่อมวลชนของคนไทยเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ดังในรายงานการวิจัยของ สมศักดิ์ ลีลา และวันชัย มีกลาง (2530 : 44) ที่พบว่า ในการใช้เวลาว่างและการพักผ่อนนั้น คนส่วนใหญ่มีเวลาในการพักผ่อนน้อยลง และมักพักผ่อนด้วยการดูโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนนี้แนวโน้มจะใช้เวลาดูโทรทัศน์มากกว่าที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาญ จันทร์เจียวใช้ (2522) และมนต์ชัย นิพนานนท์ (2526) ที่พบว่า ในช่วงระยะเวลาที่ห่างกัน 4 ปี เด็กและเยาวชนใช้เวลาดูโทรทัศน์เพิ่มขึ้นประมาณ 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สำหรับการบันเทิงหรือการพักผ่อนในลักษณะการเล่นพื้นเมือง ได้รับความนิยมน้อยลงหรือบางอย่างไม่เป็นที่รู้จักของคนรุ่นใหม่

จากการศึกษาของ โกเมศ จันทรเกษ (2523 : 98 - 100) เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนสองผลัดระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เรียนในโรงเรียนส่วนกลางและส่วนภูมิภาค 13 โรงเรียน จำนวน 944 คน ในปีการศึกษา 2521 พบว่า นักเรียนในส่วนภูมิภาคช่วยทำงานบ้านมากกว่านักเรียนในส่วนกลาง ในขณะที่นักเรียนในส่วนกลางใช้เวลาทำการบ้านและเรียนพิเศษมากกว่านักเรียนในส่วนภูมิภาค แต่บทพจนบทเรียนและเตรียมบทเรียนน้อยกว่านักเรียนในส่วนภูมิภาค นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำช่วยทำงานบ้านมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงใช้เวลาว่างในการเรียนพิเศษ ดูโทรทัศน์อ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร เล่นดนตรี เข้าปรึกษาอาจารย์ รวมทั้งลอกการบ้านเพื่อนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ นักเรียนหญิงใช้เวลาทำการบ้านและเรียนพิเศษมากกว่านักเรียนชาย แต่เล่นกีฬาเล่นดนตรีน้อยกว่านักเรียนชาย นักเรียนสองผลัดชายหญิง ส่วนกลางเล่นกีฬา น้อยกว่านักเรียนสองผลัดส่วนภูมิภาค

ภิรมย์ รตินรเศรษฐ (2528 : 119 - 123) ศึกษาการใช้เวลานอกเวลาเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสองผลัดในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2526 พบว่า นักเรียนในแต่ละระดับชั้นใช้เวลานอกเวลาเรียนแตกต่างกันในด้านการเรียน การพักผ่อน การเล่นกีฬา การช่วยงานอาชีพของครอบครัว ส่วนปัญหาอันเกิดจากการใช้เวลานอกเวลาเรียน ไม่ปรากฏเด่นชัด เมื่อจำแนกตามผลัดพบว่า โดยส่วนรวมแล้วใช้เวลาแตกต่างกันทุกผลัดเรียน ซึ่งเกิดจากการมีเวลาว่างและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

จากรายงานการวิจัยของคณะกรรมการเฉพาะกิจโครงการการศึกษาเกี่ยวกับสภาพความต้องการและกิจกรรมของเด็กและเยาวชนในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร (2528 : 99 - 115) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องความต้องการ ปัญหา กิจกรรมและการใช้เวลาของเด็กและเยาวชนในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบสอบถามและการสังเกตกลุ่มตัวอย่าง 360 คน จาก 4 ชุมชน คือ ชุมชนสามัคคีธรรม ชุมชนลับแล ชุมชนเชื้อเพลิง และชุมชนรัชฎาภิเษก ในด้านของกิจกรรมและการใช้เวลา พบว่าเด็กและเยาวชนมีเวลานอกเหนือจากเวลาอน 14 - 15 ชั่วโมง และ 12 - 13 ชั่วโมงต่อวัน ตามลำดับ ในวันธรรมดาเด็กส่วนใหญ่ไปโรงเรียนในตอนเช้า และกลับเข้าบ้านในช่วงบ่าย หลังเลิกเรียนเด็กใช้เวลาเล่นและ

นั้นพบว่าการตั้งแต่บ่ายจนถึงค่ำ ส่วนในวันหยุดจะทำงานบ้านในตอนเช้า เล่น และนันทนาการในตอนสายจนถึง และกิจกรรมที่เด็กทำมาก คือ ดูโทรทัศน์ร้อยละ 87.6 อ่านหนังสือร้อยละ 71.6 อ่านหนังสือพิมพ์ร้อยละ 51.4 ฟังวิทยุร้อยละ 36.8 ดูภาพยนตร์ไทยที่โรงภาพยนตร์ร้อยละ 29.0

จะเห็นว่าเด็กใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เป็นอันดับแรก และอ่านหนังสืออื่น ๆ เป็นอันดับต่อมา ส่วนเวลาที่ใช้ในการค้นคว้าด้านการเรียนไม่มีเลย และปัญหาของเด็ก คือ ไม่มีเวลาทำการบ้าน ส่วนปัญหาของเยาวชน คือ ไม่มีเวลาอ่านหนังสือ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้เวลา

1. เพศกับการใช้เวลา

คาแพลน (Kaplan. 1975 : 90) ศึกษาการใช้เวลาว่างของชนชาติต่าง ๆ พบว่า เพศมีส่วนกำหนดการทำกิจกรรมในยามว่าง เช่น เด็กชายชอบเล่นฟุตบอล แต่เด็กหญิงชอบเล่นเน็ตบอล

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1978 : 359 - 360) กล่าวถึงการใช้เวลาของเด็กชายและเด็กหญิงว่ามีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการเล่นหรือกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม เด็กชายมีความสนใจมากกว่าเด็กหญิงในการอ่านหนังสือ การฟังวิทยุ การชมโทรทัศน์ และการชมภาพยนตร์ เป็นต้น ส่วนความสนใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ในเวลาว่างก็แตกต่างกันไป กล่าวคือ เด็กชายมักสนใจเครื่องยนต์กลไก สิ่งที่ทดลองความแข็งแรง การฝึกซ้อม ฝึกทักษะ แต่เด็กหญิงสนใจประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ให้สวยงาม เช่น ประดิษฐ์เสื้อผ้าจากไหมพรม เป็นต้น

การศึกษาการใช้เวลาในประเทศไทยของ ระพี โสมภูมิ (2506 : 53 - 54) พบว่า การใช้เวลาทำงานของนักเรียนชายหญิงแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนหญิงช่วยทำงานบ้าน ขณะที่นักเรียนชายช่วยทำงานประเภทที่ต้องออกกำลังมาก สอดคล้องกับ ประทีน สุวภาพ (2508 : 63 - 67) ซึ่งสำรวจพบว่า การใช้เวลาทำงานเพื่อครอบครัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายทำงานประเภทออกกำลังมากคือ ตักน้ำใส่ตุ่ม รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ส่วนนักเรียนหญิงทำงานประเภทเบาแรงคือ ประกอบอาหาร ล้างถ้วยชาม กวาดบ้านและเลี้ยงน้อง

การศึกษาของ ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 105) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงใช้เวลาว่างแตกต่างกันทั้งด้านการเรียน การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี การช่วยทำงานบ้าน การฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์และภาพยนตร์ การทัศนศึกษาและการทำงานอดิเรก และสำเร็จ จันทรโอกุล (2524 : 109 - 112) ศึกษาพบว่า เพศมีความเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนในด้านการเรียน การช่วยทำงานบ้าน การเล่นกีฬาและเกม การฟังวิทยุ การชมโทรทัศน์และการเล่นดนตรี

จะเห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงใช้เวลาต่างกันในเรื่องการช่วยทำงานบ้าน การเล่นดนตรี การฟังวิทยุ การชมโทรทัศน์ การชมภาพยนตร์ การเล่นกีฬาและเกม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการใช้เวลา

ฮัมฟรี (Humphrey, 1959 : 125 - 131) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคม ค่อนข้างสูงมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก็ใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก แต่เป็นกิจกรรมในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกมต่าง ๆ

ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 105 - 110) ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างในด้านการเรียน การช่วยทำงานบ้าน การเล่นกีฬา และการอ่านหนังสือ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีความสนใจในการเลือกใช้เวลาว่างฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์และภาพยนตร์มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่ความสนใจในการเลือกฟังและชมรายการต่าง ๆ อยู่ในประเภทเดียวกัน คือ เลือกรายการเบาสมอง เช่น รายการเพลง ภาพยนตร์ และรายการตลก และพบต่อไปอีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม มีความสนใจในการเล่นดนตรีต่างกัน เครื่องดนตรีที่เลือกเล่นเป็นอันดับแรก คือ กีตาร์ ส่วนการหารายได้พิเศษ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความสนใจในการหารายได้พิเศษมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีความสนใจ

ทำงานอดิเรกโดยเลือกอ่านหนังสือ ชมโทรทัศน์ และสนใจศึกษามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สนใจการอ่านหนังสือและศึกษามากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางสนใจฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์และภาพยนตร์ และสนใจหารายได้พิเศษมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3. ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครองกับการใช้เวลา

คาแพลน (Kaplan. 1975 : 92, 97 - 98) ศึกษาพบว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อการใช้เวลาของบุคคล ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นตัวกำหนดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือ การประกอบอาชีพ รายได้ สถานะทางสังคม และวิถีทางในการดำเนินชีวิต เช่น รสนิยม ค่านิยม เจตคติ ต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น การศึกษามีขอบข่ายกว้างขวาง ซึ่งเป็นผลให้บุคคลประกอบอาชีพแตกต่างกันไปตามความรู้ของตน และการมีอาชีพต่างกันทำให้มีแบบแผนการใช้เวลาแตกต่างกันด้วย เช่น นักกฎหมาย ครูหรือแพทย์ ทำงานในลักษณะที่ต่างกัน ได้สัมผัสกับบุคคลลักษณะต่างกัน ทำให้มีเวลาและช่วงของเวลาว่าง ไม่เหมือนกัน นอกจากนั้นการศึกษาและการประกอบอาชีพยังมีผลต่อการสั่งสอนอบรมและสนับสนุนให้เด็กมีแบบแผนการใช้เวลาแตกต่างกันออกไปด้วย

ผลการศึกษาค้นคว้าในประเทศไทยของ ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 108) พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน ใช้เวลาว่างแตกต่างกัน ดังนี้

1. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง ค้าขายส่วนตัวและรับราชการ สนใจเล่นดนตรีมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น และเลือกเล่นกีตาร์เป็นอันดับหนึ่ง
2. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง สนใจฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ และชมภาพยนตร์ มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และเลือกชมภาพยนตร์เบาสมอง ตลกขบขัน หรือการ์ตูน มากกว่ารายการอื่น ๆ
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ สนใจทำงานอดิเรกมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ และอาชีพรับจ้างสนใจหารายได้พิเศษมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง สนใจทัศนศึกษามากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น
สำเร็จ จันทร โอกุล (2524 : 109 - 112) พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนในด้านการเล่นกีฬาและเกม การอ่านหนังสือ การเล่นดนตรี การทำงานอดิเรก และการไปทัศนศึกษา ส่วนอาชีพของผู้ปกครองเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาว่างของนักเรียนในด้านการเล่นกีฬา การอ่านหนังสือ การฟังวิทยุ การชมโทรทัศน์ การทำงานอดิเรกและการไปทัศนศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดวงใจ สิทธิไชย

ผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง มีผลต่อการใช้เวลาของเด็กนักเรียน ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ปกครองมีส่วนสนับสนุนให้เด็กใช้เวลาในการทำกิจกรรมแตกต่างกัน

4. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับการใช้เวลา

ฮัมฟรีย์ (Humphrey. 1959 : 125 - 131) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีฐานะเศรษฐกิจยากจนมักใช้เวลาในการทำงานเพื่อครอบครัว หรือเพื่อตนเองมากกว่าเด็กที่มีฐานะร่ำรวย

การศึกษาของ คาแพลน (Kaplan. 1975 : 91) ถึงอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวกำหนดการใช้เวลาของสมาชิกในครอบครัวนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1965 : 360 - 363) ที่ว่า เด็กที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน ใช้เวลาว่างแตกต่างกันทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการใช้จ่ายในการเล่น การทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เด็กที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงเท่านั้นที่จะมีโอกาสได้เล่นเทนนิส วัยน้ำ เข้าชมการแข่งขันเกมกีฬาต่าง ๆ ในสนามแข่งขัน ส่วนเด็กที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำจะมีโอกาสเล่น หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้น้อย มักเล่นเกมง่าย ๆ อุปกรณ์การเล่นคุณภาพไม่ดี แต่หาได้ง่ายตามสภาพแวดล้อมที่เด็กและครอบครัวอาศัยอยู่

การศึกษาเกี่ยวกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวกับการใช้เวลาของนักเรียนในประเทศไทยของ ผกากรอง พุทธิคลก (2517 : 35 - 38) พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะดี ไม่ต้องใช้เวลาในการช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเลย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไกเมศ จันทรเกษ (2523 : 93) ที่พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ ช่วยทำงานบ้านมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูง ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้สูงมักใช้เวลาในการเรียนพิเศษ ชมโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร เล่นดนตรี ปรึกษาอาจารย์ รวมทั้งลอกการบ้านเพื่อนมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ

สำเร็จ จันทรโอกุล (2524 : 105 - 112) ศึกษาพบว่า ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการใช้เวลาว่างของนักเรียนในด้านการเรียน การช่วยทำงานบ้าน การเล่นกีฬาและเกม การอ่านหนังสือ การชมโทรทัศน์ การเล่นดนตรี การทำงานอดิเรก และการไปทัศนศึกษา

จากรายงานการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน โดยมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจสูง มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่มีคุณภาพมากกว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำ

5. ลำดับการเกิดกับการใช้เวลา

เฮอร์ลิค (Hurlock. 1967 : 192 - 193) กล่าวว่า เด็กที่เป็นลูกคนแรก มักถูกฝึกให้มีความรับผิดชอบมากกว่าลูกคนถัดมาในครอบครัว ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยให้เด็กที่เป็นลูกคนแรกเรียนรู้ความรับผิดชอบต่อสิ่งต่าง ๆ

คำกล่าวของเฮอร์ลิคตรงกับข้อสังเกตของ แอดเลอร์ (ประมาณู คิคคินสัน. 2511 : 39 - 41 ; อ้างอิงมาจาก Adler. 1978 : 132) เกี่ยวกับลำดับที่ของการเกิดว่ามีอิทธิพลต่อเด็ก โดยเฉพาะลูกคนโตมักเอาจริงเอาจังกับชีวิต รู้จักรับผิดชอบมากกว่าลูกคนรอง และคนเล็กสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จอห์นสัน (Cattell. 1967 : 136 ; citing Johnson. 1957 : 206 - 207) ซึ่งได้ศึกษาจำนวนของนักวิทยาศาสตร์ที่มาจากครอบครัว

ขนาดต่าง ๆ ปรากฏว่าได้จำนวนนักวิทยาศาสตร์ซึ่งใช้เวลาส่วนมากในห้องทดลอง เพื่อค้นคว้า
สิ่งต่าง ๆ เป็นลูกคนโตมากกว่าลูกที่เกิดในลำดับอื่น ดังนี้

ครอบครัวที่มีลูก 2 คน - เป็นลูกคนโตร้อยละ 57.4 ลูกคนสุดท้องร้อยละ 42.6

ครอบครัวที่มีลูก 3 คน - เป็นลูกคนโตร้อยละ 44.0 ลูกคนกลางร้อยละ 31.2

ลูกคนสุดท้องร้อยละ 24.8

ครอบครัวที่มีลูก 4 คน - เป็นลูกคนโตร้อยละ 36.1 ลูกคนที่สองร้อยละ 22.4

ลูกคนที่สามร้อยละ 21.8 ลูกคนสุดท้องร้อยละ 19.7

ในสังคมไทยลูกคนโตมักจะต้องรับผิดชอบการทำงานและดูแลน้องตามความคาดหวัง
ของพ่อแม่หรือสังคม จึงน่าจะศึกษาว่าลูกคนโตรู้จักการใช้เวลาในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น
ประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากกว่าลูกคนรองและคนเล็กหรือไม่

6. สถานการณ์ครอบครัวกับการใช้เวลา

สถานการณ์ครอบครัวมีความสำคัญต่อทัศนคติหรือพฤติกรรมของเด็กมาก เพราะ
บิดามารดาหรือบุคคลในครอบครัวย่อมมีอิทธิพลในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดให้กับเด็ก
(สุพัตรา สุภาพ. 2521 : 50) ถ้าเด็กมาจากครอบครัวที่แตกแยก กล่าวคือ บิดามารดาหย่าร้าง
แยกกันอยู่ หรือบิดามีภรรยาหลายคน ซึ่งบุตรของภรรยาแต่ละคนได้รับความรักไม่เท่าเทียมกัน
จะทำให้เด็กขาดความสุข เกิดการเบียดเบียนบ้าน คิดว่าตนไม่เป็นที่ปรารถนาของครอบครัว
จึงกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในที่สุดโดยประพฤติดกฏของโรงเรียน เช่น เทียนเตรในเวลาเรียน
ลักขโมยของผู้อื่น (สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. 2529 : 166 - 167) ในเรื่องนี้
สุพัตรา สุภาพ (2521 : 79) กล่าวว่า ความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่มีความอบอุ่น จะเห็นได้ชัดในเด็ก
ที่บ้านแตก เด็กจะประพฤติดัวเลวไหล คีตสุรา เสพยาเสพติด จนกระทั่งกลายเป็นอาชญากร
วัยรุ่น นอกจากนั้น สนั่น สมิต (2505 : 27) กล่าวว่า "ไม่มีอะไรน่าเศร้าไปกว่าเด็กที่ไม่ได้
ได้รับความรัก ความเอ็นดู ความเอาใจใส่จากใครเลย ฉะนั้นเด็กที่กำพร้าพ่อ กำพร้าแม่ หรือ
พ่อแม่หย่าร้างกัน เด็กที่ขาดคนดูแลเอาใจใส่ จึงมักแสดงออกในทางที่ไม่ดีงาม เพราะเขา
ต้องการดึงความสนใจจากผู้อื่น ถ้าเด็กบางคนในจำพวกนี้เคราะห์ดี มีความสามารถในบางอย่าง

ที่สังคมนิยม ก็จะได้รับ ความสนใจจากบุคคลทั้งหลาย และอาจจะไม่ประพฤติดนไป ในทางที่เสีย แต่สำหรับ เด็กที่ไม่มีความสามารถทางใดที่เด่นเลย อาจจะเรียกร้องความสนใจในทางที่ผิด เช่น หนีเรียน เป็นนักเลง ฯลฯ

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511 : 209) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้ เด็กต้องอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่าปัญหาจากสภาพครอบครัวผลักดันให้เด็กต้อง หนีออกจากบ้านและคบเพื่อนที่ไม่ดี จนกระทั่งทำผิดกฎหมายในที่สุด เพราะความเป็นอยู่ภายใน ครอบครัวทำให้เด็กต้องทำเช่นนั้น อาทิ บิดามารดาหย่าร้าง หรือบิดามารดามีคูครองใหม่

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าสภาพภายในครอบครัวมีอิทธิพล และมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในทางที่ดีและ ไม่ดี บิดามารดาที่ปล่อยปละละเลย ไม่มีเวลาเอาใจใส่เด็ก ทำให้เด็กขาดความอบอุ่น เกิดความเบื่อหน่าย หรือสร้างนิสัยที่ไม่ดีขึ้นมา เช่น การประพฤติผิดกฎหมาย ลักขโมย เที่ยวเตร่ในเวลารเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงถึงการไร้ เวลาที่ไม่เป็นประโยชน์ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงคาดว่าสภาพภาพครอบครัวน่าจะเป็น ตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน

7. ขนาดของโรงเรียนกับการใช้เวลา

ผู้วิจัยสำรวจสภาพที่ตั้งและขนาดของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ ตั้งอยู่ในเขตชุมชนใหญ่ที่มีความเจริญ โรงเรียนขนาดเล็กมักตั้งอยู่ในเขตชุมชนเล็กห่างไกลจากเขตสุขาภิบาล การคมนาคมไม่สะดวก บัญเหลือ บุนพามาลา (2531 : 51) กล่าวถึง ขนาดของโรงเรียนว่า ความพร้อมในการดำเนินงานของโรงเรียนแต่ละขนาด มีความแตกต่างกัน โรงเรียนขนาดใหญ่ มีบุคลากรมาก มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ มาก โรงเรียนขนาดเล็กมีบุคลากรน้อย มีความพร้อม ในด้านต่าง ๆ น้อย โรงเรียนขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในชุมชนใหญ่ โรงเรียนขนาดเล็กตั้งอยู่ในชุมชนเล็ก นอกจากนั้นงบประมาณทั้งหมดที่ได้รับจากทางราชการก็แตกต่างกัน แต่ต้องดำเนินงานในลักษณะ เดียวกัน และจากประสบการณ์ในการสอนของผู้วิจัยก็พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมด้าน บุคลากร อุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬาและดนตรี สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนที่เรียนใน

โรงเรียนขนาดใหญ่มีโอกาสได้ใช้เวลาของคนที่ฝึกหัด และเล่น โดยใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในโรงเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กเสียเปรียบในเรื่องความพร้อมด้านต่าง ๆ จึงทำให้เด็กเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กขาดโอกาสไปด้วย ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรขนาดของโรงเรียนมาศึกษาร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ เพราะคาดว่า ขนาดของโรงเรียนจะเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน

8. การอบรมเลี้ยงดูกับการใช้เวลา

การอบรมเลี้ยงดูคือ การที่ผู้เลี้ยงดูกับเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกัน อันเป็นทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถให้รางวัลหรือลงโทษการกระทำต่าง ๆ ของเด็ก นอกจากนี้เด็กยังมีโอกาสเฝ้าสังเกตลักษณะ และการกระทำต่าง ๆ ของผู้เลี้ยงดู ทำให้เด็กได้เลียนแบบผู้เลี้ยงดูด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทร์ 2520 : 24) ดังนั้นพ่อแม่ หรือบุคคลที่เลี้ยงดูเด็กจึงเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างแบบแผน หรือลักษณะบุคลิกภาพให้แก่เด็กดังที่ ฟรอยด์ (Hall and Lindzey. 1970 : 321 ; citing Freud. 1965 : 44 - 46) กล่าวถึงพัฒนาการบุคลิกภาพของเด็กว่า จะพัฒนาขึ้นในช่วงห้าขวบปีแรกของชีวิต หลังจากนั้นเป็นเพียงการเพิ่มพูนรายละเอียดปลีกย่อยจากโครงสร้างพื้นฐานเดิม นอกจากนี้ฟรอยด์ (Freud) ยังกล่าวว่ากระบวนการที่ก่อให้เกิดเป็นบุคลิกภาพของคน ๆ นั้น ก็คือการเลียนแบบ (Identification) ที่ได้สะสมมาในช่วงต่าง ๆ ของชีวิต และพ่อแม่ดูเหมือนจะเป็นตัวแบบที่สำคัญที่สุดในการเลียนแบบของเด็ก

8.1 ประเภทของการอบรมเลี้ยงดู

พอมรอย (Pomroy. 1966 : 131 - 135) แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กออกเป็น 4 ประเภทตามลักษณะของพ่อแม่ ดังนี้

1. พ่อแม่ประเภทรักจนเหลือ หมายความว่าผู้เลี้ยงดูที่ยอมให้เด็กเป็นศูนย์กลางของความสำคัญ เด็กได้รับความรักและการตามใจอย่างมากมากเกินไปจนสมควร เมื่อผู้เลี้ยงดูพยายามจะบังคับเด็ก เด็กก็หาวิธีหลีกเลี่ยงหรือเอาชนะจนได้ทุกครั้งเด็กไม่ได้ถูกฝึกให้อยากคิดอยากทำในสิ่งที่แปลกใหม่ ไม่มีความรับผิดชอบ และไม่ได้รับมอบหมายหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติภายในบ้าน นอกจากนี้พ่อแม่มักจะให้ของแก่เด็ก หรือพาไปสนุกสนานบ่อย ๆ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

2. พ่อแม่ประเภทเข้มงวด หมายความว่าผู้เลี้ยงดูที่ต้องการและคาดหวังให้เด็กเชื่อฟังตนเองอย่างเคร่งครัด เด็กทราบดีว่าถ้าตนไม่ทำตามคำสั่งของผู้เลี้ยงดูจะถูกลงโทษ พ่อแม่บอกกฎเกณฑ์ให้เด็กทราบอย่างแน่ชัด และลงโทษเด็กอย่างยุติธรรม และสมเหตุสมผลเสมอ พ่อแม่พวกนี้จะผลักดันเด็กให้มีความสามารถเกินธรรมชาติและทำให้เด็กพัฒนาไปเร็วกว่าอายุ

3. พ่อแม่ประเภททอดทิ้งและปฏิเสธ หมายความว่าผู้ที่ผู้เลี้ยงดูตนเองเป็นศัตรูกับเด็กอย่างเปิดเผย แสดงความโกรธเกลียดเด็กออกมาในรูปของการควบคุม บังคับ และลงโทษ ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ขึ้นกับความรู้สึกทางลบของพ่อแม่ที่มีต่อเด็กมากกว่าที่จะเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กเอง นอกจากนี้พ่อแม่พวกนี้ยังคิดว่าลูกของตนเป็นผู้ที่แก้ไม่ได้แล้ว

4. พ่อแม่ประเภททะนุถนอมแบบไขว่ในหิน หมายความว่าผู้ที่ยุ่สวดสองดูแลลูกมิให้ต้องเสี่ยงเลย และตื่นตัวต่ออันตรายในสถานการณ์ต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นได้ พ่อแม่รับเป็นผู้ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ลูก แม่ลูกจะโตและทำสิ่งนั้นได้เอง

บอมไรนด์ (Baumrind, 1967 : 291 - 328) แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น

3 แบบ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ และให้เหตุผลแก่เด็ก ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นของเด็ก
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการเข้มงวดกวัดขั้นไม่ฟังความคิดเห็นของเด็ก ใช้เหตุผลของพ่อแม่ฝ่ายเดียว
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยตามสบาย พ่อแม่ไม่กวัดขั้นเด็กปล่อยให้เด็กกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ ไม่ให้ความสนใจ ไม่มีการให้เหตุผลในการอบรมเลี้ยงดู

รอเจอร์ส (Rogers, 1972 : 187) แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 3 แบบ คือ แบบประชาธิปไตย (Democracy) แบบทอดทิ้ง (Rejection) และแบบให้ความคุ้มครองเกินไป (Over protection)

มธุขรี บุนนาค (2504 : 54) กล่าวถึงการศึกษาค้นคว้าของละม้ายมาศ สรทัตต์ และจรรยา สุวรรณทัต เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กว่ามี 3 แบบ ดังนี้

1. แบบประชาธิปไตย (Democratic) คือ พ่อแม่รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูบุตรและภาระอื่นของครอบครัว การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลงเห็นชอบของสมาชิกทุกคน บุตรมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่และรับผิดชอบในกิจการต่าง ๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิดริเริ่ม และตัดสินใจจากเรื่องเล็กไปหาเรื่องใหญ่ และจะสร้างเป็นนิสัยต่อไป จะรู้จักคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง พึ่งตนเองได้

2. แบบอิตาเลียน (Authoritarian) คือ พ่อแม่มีอำนาจสิทธิเด็ดขาดในการกิจทุกประการในครอบครัว เป็นผู้ตั้งจุดหมายและกฎเกณฑ์ทุกอย่าง บุตรเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตาม สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดากับบุตรในครอบครัวที่มีบรรยากาศแบบนี้จะห่างเหิน บุตรจะรู้สึกขาดความอบอุ่นและมั่นคงปลอดภัย การปฏิบัติตามคำสั่งของบิดามารดาเป็นประจํา ทำให้ขาดความคิดริเริ่ม ไม่เชื่อมั่นในตนเอง ไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น

3. แบบปล่อยตามใจ (Laissez-faire) คือ พ่อแม่มักใช้อารมณ์กับบุตรมากกว่าเหตุผล บุตรจะรู้สึกขาดความรักและมักจะมองโลกในแง่ร้าย ไม่ไว้วางใจผู้อื่น ไม่เชื่อความยุติธรรมและไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ หรือรับการฝึกฝนให้มีคุณความดีต่าง ๆ ขาดความเป็นระเบียบวินัย ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความขยันขันแข็ง และไม่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

บุญสวย เข็คเกียร์ติกุล (2519 : 18) กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูเด็กไว้ 3 แบบ ดังนี้คือ

1. แบบตามใจ คือการที่พ่อแม่เอาอกเอาใจเด็ก ไม่เคยขัดใจ ยอมเด็กทุกอย่าง
2. แบบทอดทิ้ง คือการที่พ่อแม่ขาดการให้ความรักใคร่ และสนใจในความเป็นอยู่ ไม่ดูแลยามเจ็บไข้ ไม่แนะนำสั่งสอน ให้ความรักแบบลาเอียง มีการดูว่าหรือลงโทษที่รุนแรงเกินเหตุ
3. แบบบังคับเข้มงวด คือการที่พ่อแม่ใช้วิธีบีบเส้นให้เด็กเดินหรือปั่นเด็ก โดยไม่คำนึงถึงจิตใจและธรรมชาติของเด็ก บังคับให้เด็กทำตามทุกอย่าง และมีการลงโทษด้วยวิธีที่แปลกถ้าเด็กไม่ทำตาม

8.2 อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู

เบรคเคนริดจ์และวินเซนต์ (Breckenridge and Vincent. 1966 : 114 - 116) ศึกษาพบว่า การเลี้ยงดูเด็กถ้าพ่อแม่เลี้ยงดูโดยปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ ไม่ค่อยแนะนำช่วยเหลือ จะทำให้เด็กกลายเป็นเด็กไม่รู้จักควบคุมตนเอง ไม่รู้จักประมาณ

ในสิ่งต่าง ๆ มีความคิดเกี่ยวกับคุณค่า และจะกลายเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายในที่สุด

เฮอร์ลิค (Hurlock, 1978 : 256) ศึกษาพบว่าผลของการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบประชาธิปไตย กล่าวคือให้ความรัก ความสนใจ และเห็นความสำคัญของเด็ก จะทำให้เด็กรู้จักผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ำเร็จมีอารมณ์มั่นคง มีความคิดริเริ่ม สามารถเผชิญชีวิตด้วยความมั่นใจ

ประเชต เล็กสวาสดี (2517 : 91) พบว่าวัยรุ่นที่รายงานว่าตนได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมาก มีความรู้สึกรับผิดชอบมากกว่าวัยรุ่นที่รายงานว่าตนถูกเลี้ยงดูแบบรักน้อย อย่างเชื่อมั่นได้ ส่วนการเลี้ยงดูแบบควบคุมมากและแบบควบคุมน้อย ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะรับผิดชอบของวัยรุ่น นอกจากนี้วัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมาก - ควบคุมน้อย มีลักษณะความรับผิดชอบสูงสุดและวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักน้อย - ควบคุมมาก มีความรับผิดชอบต่ำ

สมพงศ์ ศิริพัฒน์ (2517 : 35 - 36) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรู้สึกรับผิดชอบ โดยแบ่งการเลี้ยงดูออกเป็นสองมิติคือ แบบประชาธิปไตย ซึ่งใกล้เคียงกับแบบให้ความรัก และแบบเข้มงวดซึ่งใกล้เคียงกับแบบควบคุมผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดมาก - ประชาธิปไตยน้อย และกลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดมาก - ประชาธิปไตยมาก มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำกว่ากลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดน้อย - ประชาธิปไตยน้อย และกลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดน้อย - ประชาธิปไตยมาก และยังพบว่ากลุ่มที่พ่อแม่เข้มงวดน้อย - ประชาธิปไตยน้อย มีความรับผิดชอบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ นอกจากนั้นพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ

ชูศรี หลักเพชร (2517 : 134, 94 - 95) ศึกษาเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 350 คน พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวาดัน ซึ่งผลการศึกษาข้อนี้สอดคล้องกับของ สมพงศ์ ศิริพัฒน์

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (2517 : 134, 138) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความเอื้อเฟื้อ และวินัยในสังคม ซึ่งวินัยในสังคมนี้ มีความใกล้ชิดและคล้ายคลึงกับวินัยในตนเองมาก ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่รายงานว่าตนถูกเลี้ยงดูแบบรักมาก มีวินัยทางสังคมสูงกว่าวัยรุ่นที่รายงานว่าตนถูกเลี้ยงดูแบบรักน้อย ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมนั้น วัยรุ่นที่รายงานว่าตนถูกควบคุมน้อยมีวินัยทางสังคมมากกว่าผู้ที่รายงานว่าตนถูก

ควบคุมมาก เมื่อพิจารณาการเลี้ยงดูแบบรักและควบคุมคู่กันไปในผู้ตอบคนเดียวกัน ปรากฏผลตามความคาดหมายว่า ผู้ที่รายงานว่าได้รับการเลี้ยงดูแบบรักมากแต่ถูกควบคุมน้อยมีวินัยทางสังคมสูงที่สุด แตกต่างจากผู้ที่รายงานว่าได้ความรักน้อยแต่ถูกควบคุมมากอย่างเห็นได้ชัด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับของ ปราณีต สุขอุดม (2514 : 92) ที่พบว่าวัยรุ่นชายที่พ่อแม่รายงานว่าควบคุมน้อยนั้น มีความสามารถในการบังคับตนเองสูงกว่าพวกที่ผู้ปกครองรายงานว่าควบคุมมาก

สมาน กาเน็ค (2520 : 35 - 36) ศึกษาแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการปรับตัวของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย ทั้งจากการพิจารณาในกลุ่มรวม และพิจารณาแยกตามเพศ สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เด็กหญิงปรับตัวดีกว่าเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้นแสดงว่า ความรับผิดชอบ การปรับตัวทางสังคมและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

สำหรับเรื่องการใช้เวลานั้นพ่อแม่เป็นผู้ที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นผู้ที่ได้อบรมสั่งสอนเด็กตั้งแต่เยาว์วัย ดังที่ รัชนี ลาชโรจน์ (2529 : 99) กล่าวว่า การใช้เวลาของเด็กกระยะวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่น เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เพราะอาจใช้เป็นเครื่องชี้บ่งถึงประสิทธิภาพของการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้วิจัยจึงคาดว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งต่างประเทศและภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียนดังกล่าวข้างต้น พอจะชี้ให้เห็นว่าตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับทางการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ต่างก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน และนอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่ยังมิได้มีผู้ใดได้ศึกษาความเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน คือ ตัวแปรขนาดของโรงเรียน ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการช่วยให้นักเรียนใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 7,113 คน เป็นนักเรียนชาย 3,667 คน และนักเรียนหญิง 3,446 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี จำนวน 1,027 คน เลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยวิธีการดังนี้

1. ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่น 97 เปอร์เซนต์ ($\alpha = .03$) เมื่อเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากร ปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง 1,027 คน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 379 ; อ้างอิงมาจาก Mercado. 1977 : 54)
2. สุ่มโรงเรียนในแต่ละขนาด ซึ่งมีโรงเรียนขนาดใหญ่ 38 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 74 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 37 โรงเรียน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 5 : 1 ได้โรงเรียนในแต่ละขนาดดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ 7 โรงเรียน ขนาดกลาง 15 โรงเรียน และขนาดเล็ก 7 โรงเรียน
3. สุ่มโรงเรียนจากโรงเรียนแต่ละขนาดจากขั้นที่ 2 ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 1 ชั้นเรียน แบ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเพศชายและเพศหญิงซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,027 คน เป็นเพศชาย 520 คน เพศหญิง 507 คน ดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	ชาย		หญิง		รวม กลุ่มตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
ขนาดใหญ่	2,330	185	2,198	184	369
ขนาดกลาง	1,105	211	996	207	418
ขนาดเล็ก	242	124	252	116	240
รวม	3,667	520	3,445	507	1,027

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชื่อโรงเรียนและขนาดโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	โรงเรียนขนาดใหญ่					
	ชาย		หญิง		รวมประชากร	รวมกลุ่มตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
1. อนุบาลนนทบุรี	207	27	180	28	375	55
2. วัดคำหนักใต้	92	25	80	25	117	50
3. ชลประทาน สงเคราะห์	182	27	171	27	257	54
4. วัดบ่อ	162	25	148	25	310	50
5. ประชาอุทิศ	56	25	56	25	112	50
6. วัดศรีประวัติ	45	27	37	25	82	52
7. กลาโหมอุทิศ	130	29	98	29	228	58
รวม	874	185	710	184	1,593	369

ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ชื่อโรงเรียน และขนาดโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	โรงเรียนขนาดกลาง					
	ชาย		หญิง		รวม ประชากร	รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
1. แสงประเสริฐ	21	14	12	12	33	26
2. ประชาธิปไตย	30	15	22	15	52	30
3. ขอและอศึกษา	25	15	17	13	42	28
4. วัดโมลี	25	15	19	13	44	28
5. ชุมชนไมตรีอุทิศ	17	15	22	13	39	28
6. ชุมชนวัดไทรน้อย	23	15	26	16	49	31
7. ชุมชนวัดราษฎร์นิยม	39	15	20	13	59	28
8. วัดบางอ้อยช้าง	18	13	14	13	32	26
9. วัดส้มเกลี้ยง	21	13	30	15	51	28
10. แก้วอินทร์สุธาอุทิศ	20	13	27	16	47	29
11. วัดสังวรพัฒนไพศาลย์	34	14	22	13	56	27
12. ชุมชนวัดไทรมา	18	15	30	16	48	21
13. วัดแดง	18	13	23	13	41	26
14. วัดผาสุมณีจักร	31	13	9	13	40	26
15. ไทยรัฐวิทยา 55	20	13	27	13	47	26
รวม	360	211	320	207	680	418

ตาราง 4 แสดงจำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ชื่อโรงเรียนและขนาดโรงเรียน

ชื่อโรงเรียน	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	ชาย		หญิง		รวม ประชากร	รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง		
1. สามัคคีวิทยา	17	15	15	15	32	30
2. วัดประชารังสรรค์	13	13	18	17	31	30
3. วัดของพลู	24	18	15	13	39	30
4. วัดหู่ช้าง	19	15	20	15	39	30
5. บ้านหนองเพรางาย	13	13	17	17	30	30
6. คล้ายสอนศึกษา	14	14	15	15	29	29
7. วัดเสาชิงหิน	23	16	16	15	39	31
8. สมบูรณ์ศาสตร์พัฒนา	13	11	8	5	21	16
9. ป่าไม้อุทิศ	12	10	7	4	19	14
รวม	148	125	131	116	279	240

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มี 2 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ลำดับการเกิดฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับ

การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สภาพภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

1.2 สร้างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู โดยปรับปรุงจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของมาริสสา รัชบุตย์ (2531) ให้ข้อความและภาษาเหมาะสมและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ฌลรัตน์ กรีทอง อาจารย์พรตพิศ วาณิชการ และอาจารย์สมพงษ์ ภูวรางกูร (ศึกษานิเทศน์ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี) ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งเนื้อหาข้อความภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลานนาบุญ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 คน แล้วนำไปทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบที (t-test) ในการตรวจสอบคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีอำนาจจำแนกที่ (t) สูง ซึ่งได้ค่า t อยู่ระหว่าง 3.67 - 7.97 จำนวน 39 ข้อ นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจ
จำแนกตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ 1.4 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha
Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

วิธีการตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

ข้อความในแบบสอบถามเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนในด้าน
ต่าง ๆ เช่น การศึกษาเล่าเรียน การแต่งกาย การคบเพื่อน ฯลฯ คำถามแต่ละข้อมีช่องให้
นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ให้นักเรียนตอบโดยใส่
เครื่องหมายลงในช่องกระดาษคำตอบที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่นักเรียนประสบอยู่โดยมีหลัก
ในการตอบดังนี้

- มากที่สุด สำหรับข้อความที่เกิดขึ้นกับนักเรียนมากที่สุด
มาก สำหรับข้อความที่เกิดขึ้นกับนักเรียนมาก
ปานกลาง สำหรับข้อความที่เกิดขึ้นกับนักเรียนปานกลาง
น้อย สำหรับข้อความที่เกิดขึ้นกับนักเรียนน้อยครั้งหรือบางครั้ง
น้อยที่สุด สำหรับข้อความที่เกิดขึ้นกับนักเรียนน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่เกิดขึ้น

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0) พ่อแม่คอยไต่ถามเรื่องการเรียน ของฉัน.....					
00) พ่อแม่เป็นผู้เลือกเสื้อผ้าให้ฉัน.....					
000) ฉันต้องแก้ปัญหาเองโดยไม่มีโอกาส ปรึกษาพ่อแม่.....					

นักเรียนตอบแบบสอบถามข้อ (0) ที่ข้งมากที่สุด หมายความว่า พ่อแม่ของนักเรียน
คอยไ้ถามเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่เสมอ ๆ

นักเรียนตอบแบบสอบถามข้อ (00) ที่ข้งปานกลาง หมายความว่า พ่อแม่ของนักเรียน
เป็นผู้เลือกเสื้อผ้าให้นักเรียนบ้าง นักเรียนเป็นผู้เลือกเองบ้าง

นักเรียนตอบแบบสอบถามข้อ (000) ที่ข้งน้อยที่สุด หมายความว่า นักเรียนต้อง
แก้ปัญหาเอง โดย ไม่มีโอกาสปรึกษาพ่อแม่บ่อยครั้งที่สุด หรือนักเรียนมีโอกาสนปรึกษาพ่อแม่เมื่อ
ต้องการแก้ปัญหา

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามนี้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งคำตอบเป็น 5 ระดับ
มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่า ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยถึง 772 คน การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน 231 คน
และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 24 คน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่ง
การอบรมเลี้ยงดูเป็น 2 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ
เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยส่งผลต่อตัวแปรจิตลักษณะต่าง ๆ ดีกว่าแบบอื่น ๆ
(ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2520 ; อรพินทร์ ฐชม. 2530 ; อัจฉรา สุขารมณ. 2534)

2. แบบสอบถามการใช้เวลา ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เวลา

2.2 สร้างแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนโดยแบ่งการใช้เวลาเป็นช่วงต่าง ๆ ตามนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิบูลเงิน จำนวน 50 คน และโรงเรียนวัดบางไผ่ จำนวน 50 คน รวมทั้งหมด 100 คนตอบ

2.3 นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด มาสร้างแบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียนในการทำกิจกรรมในช่วงเวลาต่าง ๆ ของแต่ละวัน แบบสอบถามนี้เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ทำเสมอเป็นประจำ ทำค่อนข้างบ่อย ทำบ้างเล็กน้อย ไม่ค่อยได้ทำ ไม่เคยทำเลย

2.4 ทดหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กริทอง อาจารย์พรพรพิศ วาณิชการ และอาจารย์สมพงษ์ ภูวรางกูร (ศึกษานิเทศน์ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี) ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมครอบคลุมและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วมาแก้ไขให้เหมาะสม

2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดลานนาบุญ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 คน เพื่อความเข้าใจในข้อความตอบจากแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

แบบสอบถามการใช้เวลาแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ลำดับการเกิด ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสถานภาพครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน (ตอนที่ 1)

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้ครบทุกข้อ ถ้าข้อความใดมีคำตอบให้เลือก กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงไปในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. เรียนอยู่ในโรงเรียน.....
3. ผลการสอบภาคต้นได้ระดับผลการเรียน

กลุ่มทักษะ	☐ 0	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4
กลุ่ม สบช	☐ 0	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4
กลุ่ม กพอ	☐ 0	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4
กลุ่ม สสน	☐ 0	☐ 1	☐ 2	☐ 3	☐ 4

ตัวอย่างแบบสอบถามการใช้เวลา (ตอนที่ 2)

คำชี้แจง การใช้เวลาในที่นี้ หมายถึง การที่นักเรียนใช้เวลาตลอดทั้งวัน ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ระบุในแบบสอบถามนี้ ซึ่งกิจกรรมที่กระทำนั้นนับรวมถึงการเรียน การทำกิจกรรมประจำวัน งานในหน้าที่ ที่ทำประจำ หรือการทาส่งอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวนี้

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริงในการใช้เวลาของนักเรียน ข้อละคำตอบเดียวโดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

"ทำเสมอเป็นประจำ"	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามทุกวัน
"ทำค่อนข้างบ่อย"	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามแทบทุกวัน
"ทำบ้างเล็กน้อย"	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามบ้างเป็นบางวัน
"ไม่ค่อยได้ทำ"	หมายถึง	นักเรียนใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามโดยนาน ๆ จึงจะทำสักครั้งหนึ่ง
"ไม่เคยทำเลย"	หมายถึง	นักเรียนไม่เคยใช้เวลาช่วงนั้นทำกิจกรรมที่ระบุไว้ในแบบสอบถามเลย

การใช้เวลาของนักเรียน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้างบ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าใน วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u>	5				
1. ออกกำลังกาย					
2. พังวิทย์ ได้แก่รายการ (ระบุ)					
3. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน (ให้ระบุว่า ทำอะไรบ้าง)					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา พักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์</u>					
1. พูดคุยกับเพื่อน					
2. ชื่อมดนตรี					
3. ทำงานบริการสังคม (เช่น ทำความ สะอาดโรงเรียน ให้ระบุ)					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา หลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนนอนใน วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u>					
1. ชมโทรทัศน์ ได้แก่ รายการ (ระบุ) ...					
2. วึ่งเล่นกับเพื่อน					
3. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว					

การใช้เวลาของนักเรียน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้างบ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา</u> <u>ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าใน</u> <u>วันเสาร์วันอาทิตย์หรือวันหยุด</u>	5				
1. ออกกำลังกาย					
2. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว (เช่น ทำสวน ขายของให้ระบุ)					
3. ทำการบ้าน					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา</u> <u>รับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเช้าใน</u> <u>ในวันเสาร์วันอาทิตย์หรือวันหยุด</u>					
1. ไปเที่ยวนอกบ้าน					
2. ทำการบ้าน					
3. ทำรายไดพิเศษ					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลาหลัง</u> <u>รับประทานอาหารเช้าถึงก่อนนอนในวันเสาร์</u> <u>วันอาทิตย์หรือวันหยุด</u>					
1. ทำงานอดิเรก (เช่น วาดรูป ทำการฝีมือ ให้ระบุ)					
2. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง (ให้ระบุ)					
3. จัดบันทึกประจำวัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนนดังนี้

ทำเสมอเป็นประจำ	ให้คะแนน	5	คะแนน
ทำค่อนข้างบ่อย	"	4	"
ทำบ้างเล็กน้อย	"	3	"
ไม่ค่อยได้ทำ	"	2	"
ไม่เคยทำเลย	"	1	"

ข้อความทางลบให้คะแนนดังนี้

ทำเสมอเป็นประจำ	ให้คะแนน	1	คะแนน
ทำค่อนข้างบ่อย	"	2	"
ทำบ้างเล็กน้อย	"	3	"
ไม่ค่อยได้ทำ	"	4	"
ไม่เคยทำเลย	"	5	"

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
2. ขอหนังสือจากสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียน กำหนดวันและเวลาในการเก็บข้อมูล
3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนทั้งชั้นเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2535 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2535
4. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ได้จำนวน 1,027 ชุด คิดเป็น 100% นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

6. ผู้วิจัยทำงานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งรวบรวมได้จากแบบสอบถามปลายเปิดไปหาความถี่และจัดอันดับ (แสดงไว้ในภาคผนวก)

วิธีจัดการกับข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for Social Version X) โดยหาค่าสถิติพื้นฐานวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือและทดสอบสมมติฐาน

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 หาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ะ. 2527 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

(ชูศรี วงศ์รัตน์ะ. 2527 : 74)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามใช้วิธีทางสถิติแบบที (t-test)

โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 187)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

$\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

s_H^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มสูง

s_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H, n_L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ $F_{\max}$ (Winer. 1971 : 206) เพื่อพิจารณาการเลือกในสถิติค่าที่ (t-test) ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$$F_{\max} = \frac{s_{\text{largest}}^2}{s_{\text{smallest}}^2}$$

เมื่อ $F_{\max}$ แทน ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน

s_{largest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด

s_{smallest}^2 แทน ความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

เมื่อทดสอบแล้วพบว่าในกรณีที่ 1

$\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ จะทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้สถิติค่าที่ (t-test) (ชูศรี รัตนะ. 2527 : 179)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

n_1	แทน	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
n_2	แทน	กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ในกรณีที่ 2 ถ้า $\bar{y}_1^2 \neq \bar{y}_2^2$ จะทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้สถิติค่าที่ (t-test) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2527 : 180)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right] + \left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\left[\frac{s_1^2}{n_1} \right]}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{s_2^2}{n_2} \right]}{n_2 - 1}}$$

ส่วนลักษณะที่ใช้มีความหมายเช่นเดียวกับสูตรความแปรปรวนเท่ากัน

3.2 หาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้

One Way Analysis of Variance แล้วพิจารณาด้วยค่า F-test จากสูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่พิจารณาใน F-distribution

MS_b แทน Mean Square ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

MS_w แทน Mean Square ภายในตัวแปรที่ศึกษา

(Ferguson. 1978 : 233)

ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เช็ฟเฟ (Scheffe's Method) (Kirk. 1968 : 90 - 91) เพื่อจะดูว่าในแต่ละกลุ่มมีคู่ใดที่แตกต่างกัน

$$S = \sqrt{(k-1)F_{\alpha; v_1, v_2}} \sqrt{MS_{\text{error}} \left[\sum_{j=1}^k \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ $F_{\alpha; v_1, v_2}$

k

c_j

n_j

แทน ค่า F ที่ขึ้นความเป็นอิสระ v_1, v_2 จากตาราง

แทน จำนวนระดับการทดลอง

แทน สัมประสิทธิ์การเปรียบเทียบ

แทน จำนวนคะแนนในระดับการทดลอง j

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบการใช้เวลาในช่วงเวลาต่าง ๆ ของนักเรียนคือ ในวันจันทร์ ถึงศุกร์ ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 หาความถี่ และจัดอันดับการใช้เวลาของนักเรียนในการทำกิจกรรมในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลาและเวลารวมทั้งหมด ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

1.1 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามเพศ

เพื่อที่จะได้ทราบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงใช้เวลาในแต่ละช่วงของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และวันเสาร์ วันอาทิตย์หรือวันหยุดแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยได้หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test ได้ผลดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียน ในตอนเช้า	ชาย	520	2.9267	.319	-5.39**
	หญิง	507	3.0286	.289	
พักกลางวัน	ชาย	520	2.7816	.434	-3.25**
	หญิง	507	2.8659	.397	
หลังเลิกเรียนในตอนเย็น	ชาย	520	3.1170	.379	-7.70**
	หญิง	507	3.2854	.320	
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด</u> ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า	ชาย	520	2.9891	.533	-3.46**
	หญิง	507	3.0999	.495	
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเช้า	ชาย	520	3.0843	.374	-8.82**
	หญิง	507	3.2796	.335	

ตาราง 5 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนเข้านอน	ชาย	520	3.0674	.366	-5.72**
	หญิง	507	3.1940	.343	
รวมเวลาทั้งหมด	ชาย	520	2.9944	.298	-7.46**
	หญิง	507	3.1256	.265	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนชายและหญิงใช้เวลาในช่วงเวลาแต่ละวันและเวลารวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

1.2 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพื่อที่จะได้ทราบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ใช้เวลาในแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าคะแนนความแปรปรวนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แล้ววิเคราะห์ โดยใช้ F-test ดังปรากฏผลในตาราง 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตาม
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u>					
ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียน ตอนเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	6.9469	3.4765	39.4748**
	ภายในกลุ่ม	1024	90.1034	.0880	
	รวม	1026	97.0503		
พักกลางวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.8163	2.4081	14.1310**
	ภายในกลุ่ม	1024	174.5047	.1704	
	รวม	1026	179.3210		
ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน	ระหว่างกลุ่ม	2	10.7350	5.3675	44.7609**
	ภายในกลุ่ม	1024	122.7925	.1199	
	รวม	1026	133.5275		
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> <u>หรือวันหยุด</u>					
ตื่นนอนถึงรับประทาน อาหารเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	14.8671	7.4335	29.3275**
	ภายในกลุ่ม	1024	259.5500	.2535	
	รวม	1026	274.4171		

ตาราง 6 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเย็น	ระหว่างกลุ่ม	2	8.3096	4.1548	32.5425**
	ภายในกลุ่ม	1024	130.7380	.1277	
	รวม	1026	139.0476		
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนนอน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.5126	2.2563	17.9217**
	ภายในกลุ่ม	1024	128.9195	.1259	
	รวม	1026	133.4321		
รวมเวลาทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	7.5246	3.7623	49.0284**
	ภายในกลุ่ม	1024	78.5786	.0767	
	รวม	1026	86.1032		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ใช้เวลาในช่วงเวลาแต่ละวันและเวลารวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Sheffe) ดังตาราง 7 - 13

ตาราง 7 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตื่นนอนถึงก่อน
เข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลางและต่ำ
เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	3.0815	2.9320	2.8947
สูง	3.0815	-	0.1495*	0.1868*
ปานกลาง	2.9320		-	0.0373
ต่ำ	2.8947			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้เวลาในช่วงเวลา
ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	2.8874	2.8413	2.7219
สูง	2.8874	-	0.1461*	0.1655*
ปานกลาง	2.8413		-	0.1194
ต่ำ	2.7219			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ใช้เวลาในช่วงเวลาพักกลางวันวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน
ตอนเย็นถึงก่อนนอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง
และต่ำ เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	3.3253	3.1641	3.0817
สูง	3.3253	-	0.1612*	0.2436*
ปานกลาง	3.1641		-	0.0824*
ต่ำ	3.0817			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้เวลาในช่วง
หลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนนอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดำเนินจนถึง
รับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง
และต่ำ เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	3.1483	3.0880	2.8624
สูง	3.1483	-	0.0603	0.2859*
ปานกลาง	3.0880		-	0.2256*
ต่ำ	3.8624			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง ใช้เวลา
ในช่วงดำเนินจนถึงรับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	3.2881	3.1574	3.0706
สูง	3.2881	-	0.1307*	0.2175*
ปานกลาง	3.1574		-	0.0868*
ต่ำ	3.0706			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นแตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และใช้เวลาในช่วงเวลาเดียวกับแตกต่างกันนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	3.2881	3.1574	3.0706
สูง	3.2881	-	0.1307*	0.2175*
ปานกลาง	3.1574		-	0.0868*
ต่ำ	3.0706			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ใช้เวลาในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอน วันเสาร์และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลารวมทั้งหมด ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง N = 372 ปานกลาง N = 351 ต่ำ N = 304			
	$\bar{X}$	3.1972	3.1387	3.0350
สูง	3.1972	-	0.0585*	0.1622*
ปานกลาง	3.1387		-	0.1037*
ต่ำ	3.0350			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ใช้เวลาในช่วงเวลาทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ใช้เวลาในช่วงเดียวกัน แตกต่างกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน จะใช้เวลาในแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และวันเสาร์ วันอาทิตย์หรือวันหยุดแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าคะแนนความแปรปรวนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แล้วทำการวิเคราะห์คะแนนความแปรปรวน โดยใช้ F-test ดังปรากฏผลในตาราง 14

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนในแต่ละวันและ
รวมทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตื่นนอนถึงเข้าเรียน ตอนเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	1.6732	.8366	8.9821*
	ภายในกลุ่ม	1024	95.3771	.0931	
	รวม	1026			
พักกลางวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.6220	.8110	4.6735*
	ภายในกลุ่ม	1024	177.6989	.1735	
	รวม	1026	179.3210		
ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.6401	.8200	6.3669*
	ภายในกลุ่ม	1024	131.8874	.1288	
	รวม	1026	133.5275		
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> ตื่นนอนถึงรับประทาน อาหารเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	5.3935	2.6968	10.2648*
	ภายในกลุ่ม	1024	269.0236	.2627	
	รวม	1026	274.4171		

ตาราง 14 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเย็น	ระหว่างกลุ่ม	2	0.4209	.2105	1.554
	ภายในกลุ่ม	1024	138.6267	.1354	
	รวม	1026	139.0476		
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนนอน	ระหว่างกลุ่ม	2	11.2026	2.6013	46.9253*
	ภายในกลุ่ม	1024	122.2295	.1194	
	รวม	1026	133.4321		
รวมเวลาทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	.8634	.4317	5.1858*
	ภายในกลุ่ม	1024	85.2398	.0832	
	รวม	1026	86.1032		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ใช้เวลาในช่วงเวลาแต่ละวัน และเวลารวมทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นช่วงเวลาสำหรับรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็นของวันเสาร์และวันอาทิตย์ นักเรียนใช้เวลาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Sheffé) ดังปรากฏผลในตาราง 15 - 20

ตาราง 15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดำเนินงานถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	กลาง เล็ก ใหญ่			
	$\bar{X}$	3.0156	3.0018	2.9287
กลาง	3.0156	-	0.0138	0.0869*
เล็ก	3.0018		-	0.0731*
ใหญ่	2.9287			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็กใช้เวลาตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน
วันจันทร์ถึงวันศุกร์จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	กลาง เล็ก ใหญ่			
	$\bar{X}$	2.8693	2.8095	2.7800
กลาง	2.8693	-	0.0598	0.0893*
เล็ก	2.8095		-	0.0295
ใหญ่	2.7800			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง มีการใช้เวลา
ในช่วงเวลาพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน
ตอนเย็นถึงก่อนเข้าอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	ใหญ่ กลาง เล็ก			
	$\bar{X}$	2.8693	2.8095	2.7800
ใหญ่	3.2534	-	0.0806*	0.0876*
กลาง	3.1728		-	0.0070*
เล็ก	3.1658			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ใช้เวลาในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้าอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางใช้เวลาในช่วงเวลาดังกล่าว แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดำเนินงานถึง
รับประทานอาหารกลางวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุดจําแนกตามขนาดของโรงเรียน
เป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	ใหญ่ กลาง เล็ก			
	$\bar{X}$	3.1150	3.0504	2.9229
ใหญ่	3.1150	-	0.0646	0.1921*
กลาง	3.0504		-	0.1275*
เล็ก	3.9229			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง
ใช้เวลาในช่วงเวลาดำเนินงานถึงรับประทานอาหารกลางวันเสาร์และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียน
อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนวันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	กลาง ใหญ่ เล็ก			
	$\bar{X}$	3.2473	3.0893	2.9880
กลาง	3.2473	-	0.1580*	0.2593*
ใหญ่	3.0893		-	0.1013*
เล็ก	2.9880			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางใช้เวลาในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนวันเสาร์และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็ก และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ใช้เวลาในช่วงเวลาดังกล่าวแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 20 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน เป็นรายคู่

ขนาดของโรงเรียน	กลาง ใหญ่ เล็ก			
	$\bar{X}$	3.0763	3.0747	3.0067
กลาง	3.0763	-	0.0022*	0.0696*
ใหญ่	3.0741		-	0.0674*
เล็ก	3.0067			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ใช้เวลาในช่วงเวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์แตกต่างกันกับนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน จะใช้เวลาในแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุด แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test ได้ผลดังปรากฏในตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	df	SS	MS	F
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียน ในตอนเช้า	ต่ำกว่ามัธยม	712	2.9631	.299	-2.81**
	มัธยมขึ้นไป	279	3.0253	.319	
พักกลางวัน	ต่ำกว่ามัธยม	712	2.8077	.410	-1.98**
	มัธยมขึ้นไป	279	2.8664	.423	
ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน	ต่ำกว่ามัธยม	712	3.1742	.329	-3.97**
	มัธยมขึ้นไป	279	3.2857	.421	
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> ตื่นนอนถึงรับประทาน อาหารเช้า	ต่ำกว่ามัธยม	712	3.0049	.502	-4.09**
	มัธยมขึ้นไป	279	3.1595	.548	

ตาราง 21 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	df	SS	MS	F
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเย็น	ต่ำกว่ามัธยม	712	3.1599	.354	-3.06**
	มัธยมขึ้นไป	279	3.2421	.390	
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนนอน	ต่ำกว่ามัธยม	712	3.1334	.347	-0.20
	มัธยมขึ้นไป	279	3.1389	.389	
รวมเวลาทั้งหมด	ต่ำกว่ามัธยม	712	3.0406	.270	-3.60**
	มัธยมขึ้นไป	279	3.1196	.326	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน ใช้เวลาในช่วงเวลาแต่ละวันและเวลารวมทั้งหมดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ยกเว้นในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนของวันเสาร์และวันอาทิตย์ นักเรียนที่ใช้เวลาไม่แตกต่างกัน

1.5 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันจะใช้เวลาในแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุด แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าคะแนนความแปรปรวนของนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม แล้วนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ F-test ดังปรากฏผลในตาราง 22

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียน ในตอนเช้า	ระหว่างกลุ่ม	3	.7482	.2494	2.6418*
	ภายในกลุ่ม	1016	95.9117	.0944	
	รวม	1019	96.6599		
พักกลางวัน	ระหว่างกลุ่ม	3	.7906	.2635	1.5074
	ภายในกลุ่ม	1016	177.6254	.1748	
	รวม	1019	178.4160		
ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.7981	.3994	3.0979*
	ภายในกลุ่ม	1016	130.9741	.1289	
	รวม	1019	132.1722		

ตาราง 22 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> ตื่นนอนถึงรับประทาน อาหารเช้า	ระหว่างกลุ่ม	3	4.0334	1.3445	5.0757*
	ภายในกลุ่ม	1016	269.1170	.2627	
	รวม	1019	273.1504		
หลังรับประทานอาหารเช้า รับประทานอาหารเช้าเย็น	ระหว่างกลุ่ม	3	1.0632	.3544	2.6378*
	ภายในกลุ่ม	1016	136.5063	.1354	
	รวม	1019	137.5695		
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงก่อนนอน	ระหว่างกลุ่ม	3	.5160	.1720	1.3317*
	ภายในกลุ่ม	1016	131.2323	.1292	
	รวม	1019	131.7484		
รวมเวลาทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	.5420	.1807	2.1676
	ภายในกลุ่ม	1024	34.6621	.0833	
	รวม	1026	85.2041		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ใช้เวลาในช่วงเวลาต่าง ๆ แต่ละวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ช่วงเวลาพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ และเวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง สำหรับช่วงเวลาที่พบความแตกต่าง ได้ทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการเชฟเฟ (Sheffe) ดังปรากฏผลในตาราง 23 - 25

ตาราง 23 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาด้านนอนถึงเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	เกษตรกร รับราชการ รับจ้าง ค้าขาย				
	$\bar{X}$	2.2500	2.0000	2.0000	1.9375
เกษตรกร	2.2500	-	0.2500	0.2500	0.3175*
รับราชการ	2.0000		-	-	0.0625
รับจ้าง	2.0000			-	0.0625
ค้าขาย	1.9375				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรใช้เวลาช่วงเวลาด้านนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน
ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองเป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	เกษตรกรกรรม รับจ้าง รับราชการ ค้าขาย				
	$\bar{X}$	2.4000	1.9000	1.7500	1.6500
เกษตรกรกรรม	2.4000	-	0.5000	0.6500	0.7500*
รับจ้าง	1.9000		-	0.1500	0.2500
รับราชการ	1.7000			-	0.1000
ค้าขาย	1.6500				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรใช้เวลาในช่วงเวลา
หลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
ค้าขายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง เป็นรายคู่

อาชีพของผู้ปกครอง	เกษตรกรกรรม รับราชการ รับจ้าง ค้าขาย				
	$\bar{X}$	3.1117	3.0934	3.0890	2.9725
ค้าขาย	3.1117	-	0.0183	0.6500	0.1392*
รับราชการ	3.0934		-	0.1500	0.1209*
เกษตรกรกรรม	3.0890			-	0.1165
รับจ้าง	2.9725				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและรับราชการ ใช้เวลาในช่วงเวลาตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.6 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน จะใช้เวลาในแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุด แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าคะแนนความแปรปรวนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้ F-test ดังปรากฏในตาราง 26

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียน ในตอนเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	.8635	.4317	4.5552*
	ภายในกลุ่ม	959	90.8929	.0948	
	รวม	961	91.7561		
พักกลางวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	.1195	.0598	.3418
	ภายในกลุ่ม	959	167.6553	.1748	
	รวม	961	167.7749		
ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนนอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.7137	.8568	6.5788*
	ภายในกลุ่ม	959	124.9032	.1302	
	รวม	961	126.6169		
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> ตื่นนอนถึงรับประทาน อาหารเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	1.3739	.6870	2.5820
	ภายในกลุ่ม	959	255.1464	.2661	
	รวม	961	256.5203		

ตาราง 26 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเย็น	ระหว่างกลุ่ม	2	.3569	.1784	1.3257
	ภายในกลุ่ม	959	129.0766	.1346	
	รวม	961	129.4335		
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนเข้านอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.1828	.0914	.7052
	ภายในกลุ่ม	959	124.3203	.1296	
	รวม	961	124.5032		
รวมเวลาทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2			1.8808
	ภายในกลุ่ม	959	.3162	.1581	
	รวม	961	80.6054	.0841	
			80.9612		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 6 ยกเว้นในช่วงเวลารวมทั้งหมดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 6 ยกเว้นในช่วงเวลาดิฉันนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้ากับช่วงเวลาเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนใช้เวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Sheffe) ดังปรากฏในตาราง 27 - 28

ตาราง 27 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว	ปานกลาง สูง ต่ำ			
	$\bar{X}$	3.0109	2.9983	2.9460
ปานกลาง	3.0109	-	0.0126	0.0649*
สูง	2.9983		-	0.0523
ต่ำ	2.9460			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่านักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง ใช้เวลาในช่วงเวลาตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกันกับนักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน
ตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว	สูง ปานกลาง ต่ำ			
	X	3.2714	3.2149	3.1649
สูง	3.2714	-	0.0565	0.1065*
ปานกลาง	3.2149		-	0.0500
ต่ำ	3.1649			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ใช้เวลา
ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์แตกต่างกับนักเรียนที่มีฐานะ
ทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7 การเปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามลำดับการเกิด

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่มีลำดับการเกิดต่างกันใช้เวลาในแต่ละ
ช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัย
จึงได้หาค่าคะแนนความแปรปรวนของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม แล้วนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ F-test
ดังปรากฏผลในตาราง 29

ตาราง 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียน จำแนกตาม
ลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u>					
ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	.2735	.1367	1.4469
	ภายในกลุ่ม	1024	96.7768	.0945	
	รวม	1026	97.0503		
พักกลางวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	.0473	.5237	3.0079*
	ภายในกลุ่ม	1024	178.2736	.1741	
	รวม	1026	179.3210		
ช่วงเวลาดังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนนอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.6016	.3008	2.3170
	ภายในกลุ่ม	1024	132.9259	.1298	
	รวม	1026	133.5275		
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u>					
ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า	ระหว่างกลุ่ม	2	2.7607	1.3803	5.2032*
	ภายในกลุ่ม	1024	271.6564	.2653	
	รวม	1026	274.4171		

ตาราง 29 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเย็น	ระหว่างกลุ่ม	2	.3595	.6797	5.0553*
	ภายในกลุ่ม	1024	137.6881	.1345	
	รวม	1026	133.4321		
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนเข้านอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.0493	.0247	.1893
	ภายในกลุ่ม	1024	133.3828	.1303	
	รวม	1026	133.4321		
รวมเวลาทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2			4.0835*
	ภายในกลุ่ม	1024	.6813	.3406	
	รวม	1026	85.4219	.0834	
			86.1032		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่า นักเรียนที่มีลำดับการเกิดต่างกันใช้เวลาช่วงพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด และเวลารวมทั้งหมดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในข้อที่ 7 ยกเว้นในช่วงเวลาด้านบนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนนอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และในช่วงเวลา

หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนวันเสาร์และวันอาทิตย์ นักเรียนใช้เวลาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Sheffe) ดังปรากฏผลในตาราง 30 - 33

ตาราง 30 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามลำดับการเกิดเป็นรายคู่

ลำดับการเกิดของนักเรียน	คนโต คนกลาง คนเล็ก			
	$\bar{X}$	1.7273	1.5455	1.5455
คนโต	1.7273	-	0.0565	0.1818*
คนกลาง	1.5455		-	0.0000
คนเล็ก	1.5455			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่า นักเรียนที่เป็นลูกคนโตใช้เวลาในช่วงเวลาพักกลางวัน วันจันทร์ถึงวันศุกร์ต่างกับนักเรียนที่เป็นลูกคนกลางและคนเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดำเนินงานถึง
รับประทานอาหารเช้า วันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามลำดับการเกิดเป็นรายคู่

ลำดับการเกิดของนักเรียน	คนโต คนกลาง คนเล็ก			
	$\bar{X}$	3.0869	3.0630	2.9657
คนโต	3.0869	-	0.0239	0.1212*
คนกลาง	3.0630		-	0.0973
คนเล็ก	2.9657			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 พบว่า นักเรียนที่เป็นลูกคนโตใช้เวลาในช่วงเวลาดำเนินงานถึง
รับประทานอาหารเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่เป็นลูกคนเล็กอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหาร เข้าถึงรับประทานอาหารเย็น วันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามลำดับการเกิด เป็นรายคู่

ลำดับการเกิดของนักเรียน	คนกลาง		คนโต	คนเล็ก
	$\bar{X}$	3.2053	3.2038	3.1249
คนกลาง	3.2053	-	0.0015	0.0804*
คนโต	3.2038		-	0.0789*
คนเล็ก	3.1249			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนที่เป็นลูกคนกลางและคนโต ใช้เวลาในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหาร เข้าถึงรับประทานอาหารเย็นวันเสาร์ และวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่เป็นลูกคนเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 33 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลารวมทั้งหมด
ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามลำดับการเกิด เป็นรายคู่

ลำดับการเกิดของนักเรียน	คนโต คนกลาง คนเล็ก			
	$\bar{X}$	3.0780	3.0728	3.0197
คนโต	3.0780	-	0.0052	0.0583*
คนกลาง	3.0728		-	0.0531*
คนเล็ก	3.0197			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 พบว่า นักเรียนที่เป็นลูกคนโต ใช้เวลาในช่วงเวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์แตกต่างกับนักเรียนที่เป็นลูกคนเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามสถานภาพครอบครัว

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่อยู่ในสภาพครอบครัวที่ต่างกันจะใช้เวลาในแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุด แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีสถานภาพต่างกัน แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test ได้ผลดังปรากฏในตาราง 34

ตาราง 34 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนจำแนกตามสถานภาพ
ครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพ ครอบครัว	N	$\bar{X}$	SD	t
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อน เข้าเรียนในตอนเช้า	อยู่ด้วยกัน	778	2.9832	.307	1.10
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	2.9582	.317	
พักกลางวัน	อยู่ด้วยกัน	778	2.8201	.418	-.49
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	2.3853	.421	
ช่วงเวลาเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนนอน	อยู่ด้วยกัน	778	2.2142	.354	2.08*
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	3.1573	.379	
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> ตื่นนอนถึงรับประทาน อาหารเช้า	อยู่ด้วยกัน	778	3.0463	.507	.24
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	3.0367	.550	
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงก่อนรับประทานอาหารเย็น	อยู่ด้วยกัน	778	3.1841	.358	.45
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	3.1713	.401	

ตาราง 34 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพ ครอบครัว	N	$\bar{X}$	SD	t
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนนอน	อยู่ด้วยกัน	778	3.1435	.358	2.05*
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	3.0885	.368	
รวมเวลาทั้งหมด	อยู่ด้วยกัน	778	3.0652	.284	1.09
	ไม่อยู่ด้วยกัน	245	3.0412	.308	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักเรียนที่บิดามารดาไม่อยู่ด้วยกัน ใช้เวลาในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในช่วงเวลาอื่นไม่แตกต่างกันซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 8

1.9 เปรียบเทียบการใช้เวลาจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

เพื่อที่จะได้ทราบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน จะใช้เวลาแต่ละช่วงเวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์และวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุด แตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการใช้เวลาของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test ได้ผลดังปรากฏในตาราง 35

ตาราง 35 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลาและเวลารวมทั้งหมด จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับแบบอื่น ๆ

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู	N	$\bar{X}$	SD	t
<u>วันจันทร์ถึงวันศุกร์</u> ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า	แบบประชาธิปไตย	772	2.9935	.301	3.01**
	แบบอื่น ๆ	225	2.9270	.323	
พักกลางวัน	แบบประชาธิปไตย	772	2.8289	.410	.76
	แบบอื่น ๆ	225	2.8064	.443	
ช่วงเวลาเลิกเรียน ตอนเย็นถึงก่อนนอน	แบบประชาธิปไตย	772	3.2236	.353	3.65**
	แบบอื่น ๆ	225	3.1290	.376	
<u>วันเสาร์และวันอาทิตย์</u> ตื่นนอนรับประทานอาหารเช้า	แบบประชาธิปไตย	772	3.0416	.527	-0.25
	แบบอื่น ๆ	225	3.0507	.486	

ตาราง 35 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรม เลี้ยงดู	N	X	SD	t
หลังรับประทานอาหารเช้า ถึงรับประทานอาหารเย็น	แบบ				
	ประชาธิปไตย	772	3.1462	.362	2.55**
	แบบอื่น ๆ	225	3.0806	.354	
หลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนนอน	แบบ				
	ประชาธิปไตย	772	3.1462	.362	2.75**
	แบบอื่น ๆ	225	3.0806	.354	
รวมเวลาทั้งหมด	แบบ				
	ประชาธิปไตย	772	3.0734	.288	2.75**
	แบบอื่น ๆ	225	3.0160	.292	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบอื่น ๆ ใช้เวลาในช่วงเวลาแต่ละวันและเวลาทั้งหมดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อ 9 ยกเว้นช่วงเวลาพักกลางวันของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และช่วงเวลาตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าของวันเสาร์และวันอาทิตย์ นักเรียนใช้เวลาไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 หาความถี่และจัดอันดับการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

2.1 หาความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 36 - 41

ตาราง 36 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดังแต่ต้นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	396	6	442	3
2. ออกกำลังกาย	421	3	343	9
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	306	11	292	13
4. อ่านหนังสือเรียน	294	12	296	12
5. ทำการบ้าน	331	9	405	7
6. ทบทวนบทเรียน	287	13	303	11
7. ฟังวิทยุ	398	5	438	4
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	473	1	463	2

ตาราง 36 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
9. เข้าห้องสมุด	325	10	417	5
10. เล่น	419	4	414	6
11. ฝึกซ้อมดนตรี	208	14	213	15
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่ โรงเรียน	452	2	465	1
13. ทำงานบริการสังคม	354	8	312	10
14. ดูโทรทัศน์	383	7	370	8
15. ตักบาตร	195	15	218	14
รวม	4,478	-	5,391	-

จากตาราง 36 แสดงว่า นักเรียนชายเลือกในเวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนหญิงทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาพักกลางวัน
ของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	432	1	368	1
2. เข้าห้องสมุด	324	3	341	2
3. ช็อปปิ้ง	172	9	189	9
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	296	6	329	4
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	313	5	335	3
6. อ่านหนังสือเรียน	244	7	317	5
7. ทำการบ้าน	211	8	309	6
8. เล่นเกมกด	321	4	294	7
9. ถ้ามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจจากครู	188	10	153	10
10. เล่นกีฬา	398	2	185	8
รวม	2,899		2,820	-

จากตาราง 37 แสดงว่านักเรียนชายเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม นักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสอง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	501	2	488	2
2. ฟังวิทยุ	406	12	390	13
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	496	4	486	3
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	475	6	478	8
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	503	1	497	1
6. เรียนพิเศษ	182	19	195	18
7. เล่นกีฬา	473	7	447	10
8. ซ่อมดนตรี	249	17	246	17
9. ทำการบ้าน	497	3	486	3
10. ทบทวนบทเรียน	472	8	481	6

ตาราง 38 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
11. ดู วี.ดี.ไอ.	392	14	317	14
12. เล่น วี.ดี.ไอ.เกม	325	16	191	19
13. เล่นเกมกด	363	15	249	16
14. อ่านหนังสือเรียน	480	5	482	5
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	472	9	462	9
16. ขี่รถจักรยานเล่น	440	11	392	12
17. สวดมนต์	394	13	412	11
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	471	10	481	6
19. จัดบันทึกประจำวัน	195	18	279	15
รวม	7,786	-	7,459	-

จากตาราง 38 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสาม การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึง
รับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	498	1	497	1
2. ออกกำลังกาย	463	2	436	5
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	422	4	451	3
4. ช่วยทำงานบ้าน	442	3	456	2
5. ทำการบ้าน	420	6	443	4
6. ทบทวนบทเรียน	343	9	324	11
7. อ่านหนังสือพิมพ์	370	8	406	6
8. ดักบาตร	341	10	384	8
9. ฟังวิทยุ	374	7	373	9
10. ประเมินคุณค่าตัวผู้ใหญ่	320	11	339	10
11. ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ	425	4	404	7
รวม	4,418	-	4,513	-

จากตาราง 39 แสดงว่านักเรียนชายเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานอาชีพในครอบครัวเป็นอันดับสาม การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหาร เข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำนวนตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า	386	15	455	11
2. ทำความสะอาดห้องนอน	472	7	481	6
3. ช่วยทำงานบ้าน	452	13	454	12
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	352	18	331	17
5. ดูโทรทัศน์	488	2	492	2
6. พักวิทย์	384	16	381	16
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	468	9	423	14
8. ดู วี.ดี.โอ.	367	17	292	18
9. เล่น วี.ดี.โอ. เกม	314	20	193	22
10. เล่นเกมกด	339	19	219	20

ตาราง 40 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	461	11	456	10
12. ชีรรถจักรยานเล่น	459	12	402	15
13. ทำการบ้าน	472	7	469	8
14. พบทวนบทเรียน	467	10	482	5
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	478	4	466	9
16. อ่านหนังสือเรียน	480	3	485	3
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	506	1	495	1
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	473	6	484	4
19. นอนหลับพักผ่อน	476	5	475	7
20. ทำงานอดิเรก	440	14	444	13
21. ชื่อมดนตรี	245	21	244	19
22. เรียนพิเศษ	204	23	201	21
23. ทหารายได้พิเศษ	224	22	173	23
	9,407	-	8,997	-

จากตาราง 40 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ครูโทรทัศน์เป็นอันดับสองอ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนชายเลือกใช้เวลาเรียนพิเศษเป็นอันดับสุดท้าย นักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาหารายได้พิเศษเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จานแนกตามเพศ

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	512	3	496	4
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	509	4	499	2
3. ดูโทรทัศน์	514	1	497	3
4. ดู วี.ดี. โอ.	435	11	432	12
5. ฟังวิทยุ	442	10	442	11
6. เล่น วี.ดี. โอ. เกม	316	14	239	13
7. เล่นเกมกด	348	13	225	14
8. ทำงานอดิเรก	447	9	449	9
9. อ่านหนังสือเรียน	470	8	471	8
10. ทำการบ้าน	483	6	475	7
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	488	5	479	5

ตาราง 41 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง			
	เพศชาย N = 520		เพศหญิง N = 507	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	513	2	504	1
13. จดบันทึกประจำวัน	245	15	205	15
14. สวดมนต์	413	12	446	10
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	473	7	476	6
รวม	6,608	-	6,335	-

จากตาราง 41 แสดงว่า นักเรียนชายเลือกใช้เวลาคูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสาม นักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้งเป็นอันดับสอง คูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาจดบันทึกประจำวันเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

2.2 ทาความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ
 จำนวนตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 42 - 47

ตาราง 42 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดังแต่ต้นนอน
 ถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำนวนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 204		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	288	2	318	5	301	10
2. ออกกำลังกาย	257	3	312	8	317	2
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	241	6	302	10	306	9
4. อ่านหนังสือเรียน	238	9	316	5	310	8
5. ทำการบ้าน	239	8	325	3	314	6
6. พบเพื่อนทเรียน	217	11	302	10	317	2
7. ฟังวิทยุ	210	12	264	12	229	12
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	294	1	332	1	318	1
9. เข้าห้องสมุด	248	5	314	7	316	4
10. เล่น	228	10	309	9	315	5
11. ฝึกซ้อมดนตรี	127	14	198	14	219	13

ตาราง 42 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ		ปานกลาง		สูง	
	N = 204		N = 351		N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียน	257	3	330	2	313	7
13. ทำงานบริการสังคม	178	13	202	13	301	10
14. คู่มือทัศน	241	6	320	4	215	14
15. ตักบาตร	79	15	54	15	86	15
	3,342		4,198		3,677	-

จากตาราง 42 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียนเป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดและอ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 43 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน
ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 204		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	297	1	332	1	347	3
2. เข้าห้องสมุด	276	3	313	3	352	1
3. ช็อปปิ้ง	122	10	172	10	191	9
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	180	8	210	8	350	2
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	250	4	313	3	326	4
6. อ่านหนังสือเรียน	243	5	310	5	313	6
7. ทำการบ้าน	236	6	310	5	301	7
8. เล่นเกมกด	250	4	198	9	151	10
9. ถ้ามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ จากครูผู้สอน	132	9	288	7	297	8
10. เล่นกีฬา	288	2	319	2	319	5
รวม	2,238	-	2,765	-	2,947	-

จากตาราง 43 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้เวลาเข้าห้องสมุดเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานในโรงเรียนเป็นอันดับสอง พูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำนวนความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	287	1	318	4	354	4
2. ฟังวิทยุ	250	7	262	11	276	12
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	291	1	323	2	345	6
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	255	5	320	3	281	11
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	284	3	324	1	345	6
6. เรียนพิเศษ	102	19	195	18	285	9
7. เล่นกีฬา	259	4	261	12	282	8
8. ขอดมคนตรี	125	18	198	17	240	16

ตาราง 44 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
9. ทำการบ้าน	211	11	304	5	357	1
10. พบทวนบทเรียน	121	17	301	7	357	1
11. ดู วี.ดี.โอ.	201	12	246	13	242	17
12. เล่น วี.ดี.โอ.เกม	140	14	201	15	197	19
13. เล่นเกมกด	193	13	200	16	245	15
14. อ่านหนังสือเรียน	215	9	304	5	357	1
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	251	6	303	8	284	10
16. ชี้อรรถาธิบายการเล่น	254	5	272	10	275	13
17. สวดมนต์	216	8	240	14	273	14
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	212	10	293	9	351	5
19. จัดบันทึกประจำวัน	125	15	194	19	238	18
รวม	3,991	-	5,059	-	5,584	-

จากตาราง 44 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้เวลาเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง คูโทรศัพท์เป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้เวลาทำการบ้านทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับหนึ่ง คูโทรศัพท์เป็นอันดับสอง เตรียมอุปกรณ์การเรียนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 45 แสดงความถี่และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุด จานแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ		ปานกลาง		สูง	
	N = 304		N = 351		N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	279	1	325	1	381	1
2. ออกกำลังกาย	228	5	291	4	354	2
3. ช่วยทำงานอาชีพในครอบครัว	192	9	234	12	241	11
4. ช่วยทำงานบ้าน	258	2	291	4	349	3
5. ทำการบ้าน	168	9	304	2	323	6
6. ทบทวนบทเรียน	153	11	302	3	347	4

ตาราง 45 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
7. อ่านหนังสือพิมพ์	171	8	278	7	324	5
8. ตักบาตร	178	6	240	9	307	7
9. ฟังวิทยุ	230	4	257	8	260	9
10. ประทับใจญาติผู้ใหญ่	173	7	235	10	260	9
11. ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ.	235	3	279	6	315	8
รวม	2,265	-	3,036	-	3,461	-

จากตาราง 45 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับแรก ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ. เป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง พบทวนบทเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหาร เข้าถึงรับประทานอาหารเย็น ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จานแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ชัก - รีดเสื้อผ้า	242	9	263	12	273	14
2. ทำความสะอาดห้องนอน	273	4	313	3	358	9
3. ช่วยทำงานบ้าน	240	10	310	4	350	10
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	231	11	250	15	240	16
5. ดูโทรทัศน์	276	1	323	2	360	8
6. ฟังวิทยุ	244	8	250	15	279	13
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	270	6	299	9	240	16
8. ดู วี.ดี.ไอ.	183	12	230	17	242	15
9. เล่น วี.ดี.ไอ.เกม	130	20	177	19	180	21
10. เล่นเกมกด	170	13	194	18	194	19
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้อง	274	3	305	5	344	11
12. ขี่รถจักรยานเล่น	256	7	175	20	223	18
13. ทำการบ้าน	145	16	301	6	368	3
14. พบพวณบทเรียน	138	18	298	7	368	3

ตาราง 46 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	148	14	264	11	365	6
16. อ่านหนังสือเรียน	145	16	295	10	368	3
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	275	2	334	1	375	1
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	132	19	254	14	375	1
19. นอนหลับพักผ่อน	271	5	258	13	363	7
20. ทำงานอดิเรก	131	15	299	8	343	12
21. ชื่อมดนตรี	128	21	170	21	191	20
22. เรียนพิเศษ	107	23	118	23	180	21
23. พารายได้พิเศษ	127	22	151	22	128	23
รวม	4,536	-	5,931	-	6,707	-

จากราย 46 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง ทำความสะอาดห้องนอนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้เวลาทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับหนึ่ง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและเตรียมอุปกรณ์การเรียนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	267	2	320	1	352	2
2. เตรียมท่อน เช่น กางมุ้ง	267	2	312	3	351	4
3. ดูโทรทัศน์	275	1	312	3	352	2
4. ดู วี.ดี. โอ	219	12	277	10	287	11
5. ฟังวิทยุ	256	5	275	11	250	12
6. เล่น วี.ดี. โอ. เกม	133	11	187	14	205	14

ตาราง 47 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	ต่ำ N = 304		ปานกลาง N = 351		สูง N = 372	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
7. เล่นเกมกด	163	10	194	13	216	13
8. ทำงานอดิเรก	232	7	273	12	319	9
9. อ่านหนังสือเรียน	213	9	299	5	335	7
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	227	8	294	6	348	5
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	241	6	287	7	342	6
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	264	4	315	2	354	1
13. จัดบันทึกประจำวัน	147	15	149	15	201	15
14. สวดมนต์	152	14	280	9	319	9
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	218	13	285	8	330	8
รวม	3,474	-	4,059	-	4,561	-

จากตาราง 47 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องและเตรียมที่นอนเป็นอันดับสอง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเลือกใช้เวลาเล่นกับ

เพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์และเตรียม
ที่นอนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกใน
ครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์และเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสอง เตรียมที่นอนเป็น
อันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

2.3 หาความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ

จำแนกตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 48 - 53

ตาราง 48 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอน
ถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	336	8	383	9	237	1
2. ออกกำลังกาย	319	10	389	7	206	3
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	319	10	393	5	188	6
4. อ่านหนังสือเรียน	341	6	396	4	187	7
5. ทำการบ้าน	340	7	390	6	184	8
6. พบเพื่อนที่โรงเรียน	342	5	377	11	167	10
7. พังวิทย์	277	12	319	12	167	10

ตาราง 48 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
8. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	362	1	399	3	201	4
9. เข้าห้องสมุด	331	9	405	2	198	5
10. เล่น	174	14	478	10	181	9
11. ฝึกซ้อมดนตรี	349	3	254	14	116	15
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ที่โรงเรียน	361	2	410	1	235	2
13. ทำงานบริการสังคม	277	12	214	15	156	12
14. คู่มือทัศน	346	4	387	8	140	13
15. ตักบาตร	120	15	204	13	140	13
รวม	4,594	-	5,398	-	2,703	-

จากตาราง 48 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกใช้เวลาพุดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากที่โรงเรียนเป็นอันดับสอง ฝึกซ้อมดนตรีเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกใช้เวลาทำงานในหน้าที่

ที่ได้รับมอบหมายจากที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสอง พุดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกใช้เวลาช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง ทางการที่ได้รับมอบหมายจากที่โรงเรียนเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามตัวแปร ขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	363	1	409	1	236	1
2. เข้าห้องสมุด	334	6	398	3	226	3
3. ซ้อมดนตรี	343	3	229	9	109	10
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	194	10	273	8	195	4
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	349	2	395	4	225	2
6. อ่านหนังสือเรียน	343	3	393	5	179	6
7. ทำการบ้าน	333	7	382	6	187	5
8. เล่นเกมกด	196	8	210	10	144	8

ตาราง 49 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
9. ถามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ						
จากครูผู้สอน	320	8	348	7	173	7
10. เล่นกีฬา	337	5	399	2	145	9
รวม	2,112	-	3,436	-	1,819	-

จากตาราง 49 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสอง อ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 50 แสดงความถี่ และการจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็น ถึงก่อนเข้านอน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	359	2	403	3	231	3
2. ฟังวิทยุ	267	15	330	12	199	11
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	351	6	400	4	233	1
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	347	8	384	9	222	7
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	257	3	411	2	232	2
6. เรียนพิเศษ	171	19	149	19	87	18
7. เล่นกีฬา	332	10	365	10	223	5
8. ช็อปปิ้ง	332	10	217	16	107	16
9. ทำการบ้าน	361	1	412	1	228	4
10. พบเพื่อนที่โรงเรียน	353	4	389	7	212	8
11. ดู วี.ดี.โอ.	282	13	277	14	150	15
12. เล่น วี.ดี.โอ. เกม	219	17	196	18	101	17
13. เล่นเกมกด	208	18	250	15	154	14
14. อ่านหนังสือเรียน	351	7	398	5	223	5
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	340	9	386	8	208	9

ตาราง 50 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง		ขนาดเล็ก	
	N = 369		N = 418		N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
16. ขี่รถจักรยานเล่น	302	12	337	11	193	12
17. สวดมนต์	298	14	320	13	188	13
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	353	4	393	6	206	10
19. จัดบันทึกประจำวัน	228	16	212	17	85	19
รวม	5,811	-	6,229	-	3,482	-

จากตาราง 50 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกใช้เวลาทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง คูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกใช้เวลาทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง คูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกใช้เวลาเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง คูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงความถี่และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดังแต่ต้นจนถึง
รับประทานอาหารเช้า ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำนวนตามขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	258	1	403	1	234	1
2. ออกกำลังกาย	321	4	374	2	204	3
3. ช่วยทำงานอาชีพในครอบครัว	205	11	298	9	164	8
4. ช่วยทำงานบ้าน	327	3	363	3	208	2
5. ทำการบ้าน	321	4	357	5	185	5
6. ทบทวนบทเรียน	341	2	360	4	172	7
7. อ่านหนังสือพิมพ์	313	6	334	6	129	11
8. ตักบาตร	287	8	290	10	148	9
9. ฟังวิทยุ	243	10	309	8	195	4
10. ประณิบัติญาติผู้ใหญ่	252	9	274	11	133	10
11. ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ.	312	7	332	7	185	5
รวม	3,280	-	3,694	-	1,957	-

จากตาราง 51 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหาร เข้าถึงรับประทานอาหารเย็น ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด
จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า	296	8	315	8	168	13
2. ทำความสะอาดห้องนอน	317	5	373	4	216	4
3. ช่วยทำงานบ้าน	332	3	394	3	221	3
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	309	7	356	5	213	5
5. ดูโทรทัศน์	361	1	412	1	228	1
6. ฟังวิทยุ	271	15	333	6	197	7

ตาราง 52 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	251	19	272	19	97	23
8. ดู วี.ดี. โอ.	263	18	285	18	128	18
9. เล่น วี.ดี. โอ. เกม	249	20	263	20	102	20
10. เล่นเกมกด	276	14	291	14	132	17
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้อง	316	6	321	7	207	6
12. ขี่รถจักรยานเล่น	283	13	315	8	194	8
13. ทำการบ้าน	289	10	301	11	189	10
14. พบเพื่อนที่โรงเรียน	289	10	301	11	189	10
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	296	8	297	13	188	9
16. อ่านหนังสือเรียน	289	10	315	8	172	12
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	357	2	401	2	224	2
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	276	14	290	16	133	16
19. นอนหลับพักผ่อน	271	16	291	14	168	13
20. ทำงานอดิเรก	325	4	290	16	146	15
21. ซ้อมดนตรี	194	21	200	21	101	21

ตาราง 52 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
22. เรียนพิเศษ	185	22	163	22	114	19
23. ทหารายได้พิเศษ	116	23	134	23	101	21
รวม	8,368	-	6,913	-	3,828	-

จากตาราง 52 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดเล็ก เลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 53 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกตามขนาดของโรงเรียน

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	365	3	405	6	238	2
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	361	4	408	3	239	1
3. ดูโทรทัศน์	368	1	405	6	238	2
4. ดู วี.ดี. โอ	355	8	328	12	184	10
5. ฟังวิทยุ	316	14	361	10	207	5
6. เล่น วี.ดี. โอ. เกม	236	13	205	14	84	14
7. เล่นเกมกด	238	12	218	13	117	13
8. ทำงานอดิเรก	346	9	366	9	184	9
9. อ่านหนังสือเรียน	356	7	407	4	178	11
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	357	6	411	2	190	8
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	360	5	400	8	207	6
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	367	2	414	1	236	4
13. จัดบันทึกประจำวัน	230	15	198	15	52	15

ตาราง 53 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ขนาดของโรงเรียน					
	ขนาดใหญ่ N = 369		ขนาดกลาง N = 418		ขนาดเล็ก N = 240	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
14. สวดมนต์	343	10	341	11	175	12
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	340	11	403	5	206	7
รวม	4,938	-	4,059		2,735	-

จากตาราง 53 แสดงว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกใช้เวลา
 ศุโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พุคคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็น
 อันดับสาม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง เลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัว
 เป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสอง เตรียมที่นอนเป็นอันดับสาม นักเรียน
 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกใช้เวลาเตรียมที่นอนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง
 และศุโทรทัศน์เป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกในอันดับสี่ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่ม
 เลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

2.4 ทาความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ
จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 54 - 59

ตาราง 54 แสดงความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดังแต่ต้นนอน
ถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	666	2	262	9
2. ออกกำลังกาย	600	9	268	3
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	609	8	267	4
4. อ่านหนังสือเรียน	628	4	266	6
5. ทำการบ้าน	625	5	266	6
6. พบเพื่อนที่โรงเรียน	592	10	262	9
7. ฟังวิทยุ	513	11	220	13
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	692	1	277	1
9. เข้าห้องสมุด	625	5	267	4
10. เล่น	636	3	253	12
11. ฝึกซ้อมดนตรี	356	13	262	9

ตาราง 54 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม		ชั้นมัธยมขึ้นไป	
	N = 712		N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	297	14	273	2
13. ทำงานบริการสังคม	441	12	189	15
14. คู่มือทัศน	615	7	265	8
15. ตักบาตร	202	15	193	14
รวม	8,097	-	3,550	-

จากตาราง 54 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสอง เล่นเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 55 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน
ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	700	1	275	1
2. เข้าห้องสมุด	538	4	258	5
3. ช็อปปิ้ง	328	10	159	9
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	429	9	195	8
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	670	3	264	3
6. อ่านหนังสือเรียน	495	7	267	2
7. ทำการบ้าน	510	6	255	6
8. เล่นเกมกด	520	5	151	10
9. ถ้ามพบเรียนที่ยังไม่เข้าใจจากครู	466	8	196	7
10. เล่นกีฬา	671	2	261	4
รวม	5,327	-	2,181	-

จากตาราง 55 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง อ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับสอง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 56 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	695	1	272	2
2. ฟังวิทยุ	551	7	215	13
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	557	5	262	8
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	675	2	272	2
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	646	3	179	15
6. เรียนพิเศษ	348	17	257	10
7. เล่นกีฬา	350	14	161	18
8. ซ้อมดนตรี	434	10	273	1
9. ทำการบ้าน	557	5	265	6

ตาราง 56 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
10. พบทางบทเรียน	385	12	215	13
11. ดู วี.ดี.ไอ.	476	9	265	6
12. เล่น วี.ดี.ไอ.เกม	324	14	174	16
13. เล่นเกมกด	434	10	169	17
14. อ่านหนังสือเรียน	350	14	267	5
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	544	8	259	9
16. ชี้อรรถาธิบายเล่น	581	4	224	12
17. สวดมนต์	341	18	235	11
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	355	13	271	4
19. จัดบันทึกประจำวัน	332	19	151	19
รวม	8,935	-	4,386	-

จากตาราง 56 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปเลือกใช้เวลาช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง เตรียมอุปกรณ์การเรียนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 57 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน หัสน้ำหอม	689	1	272	1
2. ออกกำลังกาย	613	3	258	2
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	591	4	163	11
4. ช่วยทำงานบ้าน	623	2	244	4
5. ทำการบ้าน	400	9	234	7
6. พบเพื่อนที่โรงเรียน	520	8	245	3
7. อ่านหนังสือพิมพ์	523	7	241	5

ตาราง 57 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม		ชั้นมัธยมขึ้นไป	
	N = 712		N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
8. ตักบาตร	379	11	226	8
9. ฟังวิทยุ	543	6	203	10
10. ประณิบัติญาติผู้ใหญ่	436	10	204	9
11. ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ	568	5	235	6
รวม	5,885	-	2,525	-

จากตาราง 57 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา เลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง ทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 58 แสดงความถี่ และการจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลัง
รับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนก
ตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า	581	11	230	15
2. ทำความสะอาดห้องนอน	590	10	259	8
3. ช่วยทำงานบ้าน	615	8	260	7
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	439	19	153	22
5. ดูโทรทัศน์	665	2	265	6
6. ฟังวิทยุ	536	12	200	17
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	623	7	197	18
8. ดู วี.ดี.โอ.	442	18	230	15
9. เล่น วี.ดี.โอ. เกม	313	20	160	19
10. เล่นเกมกด	594	9	160	19
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้อง	631	5	249	11
12. ขี่รถจักรยานเล่น	665	2	238	12
13. ทำการบ้าน	529	14	268	3
14. พบทนายทเรียน	486	17	263	5

ตาราง 58 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	630	6	272	1
16. อ่านหนังสือเรียน	506	16	259	8
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	696	1	271	2
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	557	14	259	8
19. นอนหลับพักผ่อน	632	4	268	3
20. ทำงานอดิเรก	533	13	249	14
21. ช็อปปิ้ง	323	21	154	21
22. เรียนพิเศษ	245	23	238	12
23. ทหารายได้พิเศษ	304	22	91	23
รวม	12,135	-	5,055	-

จากตาราง 58 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์และขี่รถจักรยานเล่นเป็นอันดับสอง นอนหลับพักผ่อนเป็นอันดับสี่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาเลือกใช้

เวลาอ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับหนึ่ง พุคคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง ทำการบ้าน และนอนหลับพักผ่อนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 59 แสดงความถี่ และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็น ถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	698	2	275	2
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	683	4	274	4
3. ดูโทรทัศน์	699	1	278	1
4. ดู วี.ดี.โอ	575	12	262	11
5. ฟังวิทยุ	603	10	249	12
6. เล่น วี.ดี.โอ. เกม	329	14	179	14
7. เล่นเกมกด	374	13	182	13
8. ทำงานอดิเรก	605	9	264	10
9. อ่านหนังสือเรียน	640	8	272	6
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	655	6	273	5

ตาราง 59 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง			
	ต่ำกว่าชั้นมัธยม N = 712		ชั้นมัธยมขึ้นไป N = 279	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	664	5	270	7
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	698	2	275	2
13. จดบันทึกประจำวัน	295	15	173	15
14. สวดมนต์	568	11	268	9
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	655	6	269	8
รวม	8,441	-	3,563	-

จากตาราง 59 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา และตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องและ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง เตรียมทำนอเป็นอันดับสี่ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

2.5 หาความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ

จำนวนตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 60 - 65

ตาราง 60 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาดังแต่
ต้นจนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำนวนตามอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	238	3	194	3	128	1	403	3
2. ออกกำลังกาย	231	5	186	5	126	2	386	5
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	227	9	180	8	119	6	367	10
4. อ่านหนังสือเรียน	235	4	181	6	124	4	378	9
5. ทำการบ้าน	232	7	187	4	114	8	383	6
6. ทบทวนบทเรียน	225	10	174	9	114	8	367	10
7. พังวิทย์	188	13	156	12	97	12	318	12
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	243	1	201	1	120	5	420	2
9. เข้าห้องสมุด	230	6	177	10	119	7	397	4
10. เล่น	222	11	169	11	104	11	383	6
11. ฝึกซ้อมดนตรี	148	15	98	15	76	15	221	14

ตาราง 60 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	239	2	200	2	126	15	426	14
13. ทำงานบริการสังคม	166	14	140	13	77	14	262	13
14. คูโทรศัพท์	228	8	181	6	112	10	381	8
15. คักบาตร	218	12	136	14	96	13	205	15
รวม	3270		2560	-		-	5297	-

จากตาราง 60 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและอาชีพค้าขาย เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม เลือกใช้เวลาช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายและทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอันดับสอง อ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับสี่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง เลือกใช้เวลาทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม ช่วยกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 61 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน
ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	244	1	200	1	132	1	425	1
2. เข้าห้องสมุด	230	3	185	3	124	3	410	3
3. ช็อปปิ้ง	171	10	164	7	106	7	353	7
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	142	8	117	9	82	8	275	8
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	231	3	183	5	117	5	396	4
6. อ่านหนังสือเรียน	227	5	184	4	118	4	393	5
7. ทำการบ้าน	224	6	180	6	109	6	375	6
8. เล่นเกมกด	123	9	124	8	68	9	229	9
9. ถ้ามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ จากครู	118	7	81	10		10	173	10
10. เล่นกีฬา	234	2	189	2	128	2	413	2
รวม	2005	-	1607	-	1050	-	3476	-

จากตาราง 61 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรม อาชีพรับจ้างเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ตาราง 62 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ N = 248		ค้าขาย N = 203		เกษตรกรรม N = 132		รับจ้าง N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. ดูโทรทัศน์	245	1	198	1	121	5	418	3
2. ฟังวิทยุ	198	12	149	12	105	12	342	11
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	186	14	148	13	86	14	282	14
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	237	4	190	4	120	9	409	6
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	244	2	195	3	127	4	423	1
6. เรียนพิเศษ	125	19	83	19	50	19	149	19
7. เล่นกีฬา	226	9	183	8	121	5	395	9
8. ช็อปปิ้ง	134	18	91	18	63	16	204	17
9. ทำการบ้าน	239	3	190	4	129	2	420	2

ตาราง 62 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ N = 248		ค้าขาย N = 203		เกษตรกรรม N = 132		รับจ้าง N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
10. ทบทวนบทเรียน	237	4	190	4	128	3	342	11
11. ดูวี.ดี.ไอ.	233	8	197	2	121	5	410	5
12. เล่นวี.ดี.ไอ. เกม	157	15	123	16	53	18	177	18
13. เล่นเกมกด	156	16	129	15	81	15	240	15
14. อ่านหนังสือเรียน	237	4	183	8	132	1	412	4
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	226	9	184	7	121	5	397	8
16. ขี่รถจักรยานเล่น	196	13	168	11	107	11	355	10
17. สวดมนต์	212	11	144	14	103	13	341	13
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	235	7	180	10	119	10	407	7
19. จัดบันทึกประจำวัน	141	17	109	17	61	17	211	16
รวม	3864	-	3034	-	1819	-	4380	-

จากตาราง 62 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง ดูวี.ดี.ไอ. เป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเลือกใช้เวลาอ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง ทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 63 แสดงความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	248	1	198	1	126	1	423	1
2. ออกกำลังกาย	219	3	176	3	120	2	326	6
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	134	11	190	2	105	7	271	9
4. ช่วยทำงานบ้าน	209	6	172	5	119	4	392	2
5. ทำการบ้าน	212	4	164	7	120	2	362	3

ตาราง 63 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ N = 248		ค้าขาย N = 203		เกษตรกร N = 132		รับจ้าง N = 437	
	ความ ถี่	อันดับ	ความ ถี่	อันดับ	ความ ถี่	อันดับ	ความ ถี่	อันดับ
6. ทบทวนบทเรียน	220	2	173	4	111	5	263	11
7. อ่านหนังสือพิมพ์	212	4	157	8	94	9	307	7
8. ตักบาตร	203	8	138	9	90	10	288	8
9. ฟังวิทยุ	180	9	137	10	97	8	328	5
10. ประเมินชีวิตผู้ใหญ่	164	10	128	11	87	11	277	10
11. ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ.	206	7	168	6	106	6	347	4
รวม	2207	-	1801	-	1175	-	3620	-

จากตาราง 63 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการเลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง ทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยงานอาชีพในครอบครัวเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรเลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายและทำ

การบ้านเป็นอันดับสอง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกใช้เวลาเก็บก้นนอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 64 แสดงความถี่และอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ N = 248		ค้าขาย N = 203		เกษตรกร N = 132		รับจ้าง N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. ชัก - รีดเสื้อผ้า	205	13	158	15	120	10	356	14
2. ทำความสะอาดห้องนอน	237	3	185	5	124	7	395	4
3. ช่วยทำงานบ้าน	222	10	171	13	119	12	390	8
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	132	21	192	4	128	4	286	17
5. ดูโทรทัศน์	241	2	196	2	129	2	214	2
6. ฟังวิทยุ	186	16	141	1	102	17	332	16
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	173	17	141	1	82	18	263	19
8. ดูวี.ดี.โอ.	204	15	170	1	117	14	385	11
9. เล่นวี.ดี.โอ.เกม	137	19	112	2	46	23	186	22
10. เล่นเกมกด	137	19	121	1	75	19	219	20

ตาราง 64 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	218	12	182	9	118	13	392	6
12. ขี่รถจักรยานเล่น	205	13	172	12	117	14	351	15
13. ที่ทำการบ้าน	239	3	194	3	129	3	397	17
14. พบเพื่อนที่โรงเรียน	233	6	184	7	125	6	395	4
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	237	5	185	5	120	10	392	6
16. อ่านหนังสือเรียน	228	9	180	10	127	4	388	9
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	243	1	199	1	130	1	433	1
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	233	6	152	16	124	7	388	9
19. นอนหลับพักผ่อน	231	8	183	8	124	7	378	3
20. ทำงานอดิเรก	222	10	173	11	113	16	371	13
21. ขัอมดนตรี	140	18	86	21	66	20	196	21
22. เรียนพิเศษ	130	22	81	22	52	22	140	23
23. ทหารายได้พิเศษ	82	23	77	23	59	21	286	17
รวม	4515	-	3635	-	2447	-	7736	-

จากตาราง 64 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรม อาชีพรับจ้าง เลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ครูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสามส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย

ตาราง 65 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	242	3	200	3	129	2	435	2
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	240	4	200	3	126	4	435	2
3. ดูโทรทัศน์	245	1	202	2	128	3	429	3
4. ดูวี.ดี.โอ.	222	11	173	10	108	11	357	11
5. ฟังวิทยุ	220	12	172	11	117	9	368	10
6. เล่นวี.ดี.โอ. เกม	155	13	123	14	50	14	192	14
7. เล่นเกมกด	154	14	130	13	72	13	212	11

ตาราง 65 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	อาชีพของผู้ปกครอง							
	รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม		รับจ้าง	
	N = 248		N = 203		N = 132		N = 437	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
8. ทำงานอดิเรก	227	9	182	8	112	10	369	9
9. อ่านหนังสือเรียน	237	6	186	5	119	7	398	8
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	237	6	186	5	119	7	408	7
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	240	4	186	5	124	6	410	5
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	245	1	203	1	130	1	432	1
13. จัดบันทึกประจำวัน	132	15	103	15	46	15	97	15
14. เล่นดนตรี	227	9	161	12	108	11	357	11
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	234	8	182	8	125	5	402	6
รวม	3257	-	2403	-	1613	-	4380	-

จากตาราง 65 แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์ และพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสอง เตรียมที่นอน เป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว

เป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง และเตรียมที่นอนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องและเตรียมที่นอนเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย

2.6 หาความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ
จำแนกตามตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปรากฏผลดังแสดงในตาราง 66 - 71

ตาราง 66 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอน
ถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	125	15	291	3	402	3
2. ออกกำลังกาย	206	10	291	3	381	6
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	209	9	265	8	371	10
4. อ่านหนังสือเรียน	216	3	274	6	376	7
5. ทำการบ้าน	212	6	279	5	375	9

ตาราง 66 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
6. ทบทวนบทเรียน	214	4	260	10	361	11
7. พักวิทย์	173	13	221	12	322	12
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	224	1	302	2	415	2
9. เข้าห้องสมุด	213	5	271	7	288	4
10. เล่น	197	11	260	0	276	7
11. ผูกข้อคณิต	139	14	144	14	251	14
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	223	2	305	1	416	1
13. ทำงานบริการสังคม	212	6	210	13	264	13
14. ดูโทรทัศน์	212	6	263	9	382	5
15. ตักบาตร	196	12	126	15	105	15
รวม	2,971	-	3,76	-	5,185	-

ตาราง 66 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
6. ทบทวนบทเรียน	214	4	260	10	361	11
7. ฟังวิทยุ	173	13	221	12	322	12
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	224	1	302	2	415	2
9. เข้าห้องสมุด	213	5	271	7	288	4
10. เล่น	197	11	260	0	276	7
11. ฝึกซ้อมดนตรี	139	14	144	14	251	14
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	223	2	305	1	416	1
13. ทำงานบริการสังคม	212	6	210	13	264	13
14. ดูโทรทัศน์	212	6	263	9	382	5
15. ตักบาตร	196	12	126	15	105	15
รวม	2,971	-	3,76	-	5,185	-

ตาราง 67 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
7. ทำการบ้าน	211	4	264	6	369	6
8. เล่นเกมกด	128	9	178	9	219	9
9. ถ้ามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ จากครู	196	7	252	7	344	7
10. เล่นกีฬา	215	2	293	2	400	2
รวม	1,840	-	2,47	-	3,338	-

จากตาราง 67 แสดงว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำ เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง อ่านหนังสือ อ่านเล่นเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 68 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน
ในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	222	2	299	2	402	6
2. ฟังวิทยุ	183	14	227	13	330	13
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	202	9	284	8	412	3
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	138	19	226	14	266	14
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	221	3	297	3	419	1
6. เรียนพิเศษ	271	12	117	19	155	9
7. เล่นกีฬา	206	11	280	9	337	16
8. ขัอมดนตรี	217	7	148	18	204	2
9. ทำการบ้าน	224	1	304	1	413	9
10. พบเพื่อนที่โรงเรียน	220	5	292	5	337	4
11. ดูวี.ดี.ไอ	217	7	293	4	406	18

ตาราง 68 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. เล่นวี.ดี.โอ. เกม	143	17	159	17	179	18
13. เล่นเกมกด	142	18	188	15	241	15
14. อ่านหนังสือเรียน	219	6	291	6	405	5
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	213	10	275	10	388	7
16. ชีววิทยายาน	179	15	254	11	341	11
17. สวดมนต์	189	13	238	12	331	12
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	221	3	287	7	386	8
19. จัดบันทึกประจำวัน	158	16	160	16	197	17
รวม	3,731	-	4,619	-	6,149	-

จากตาราง 68 แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลาง เลือกใช้เวลาทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง คูโทรทัศน์เป็นอันดับสองพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 69 แสดงความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอน
ถึงรับประทานอาหารเข้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จําแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	223	1	298	1	409	1
2. ออกกำลังกาย	198	3	270	4	375	3
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	128	11	191	10	394	9
4. ช่วยทำงานบ้าน	178	8	266	5	377	2
5. ทำการบ้าน	186	5	209	2	356	5
6. ทบทวนบทเรียน	199	2	269	2	360	4
7. อ่านหนังสือพิมพ์	186	5	266	5	307	8
8. ตักบาตร	181	7	221	8	290	10
9. ฟังวิทยุ	157	10	217	9	320	7
10. ประทับติญาติผู้ใหญ่	160	9	187	11	276	11
11. ดูโทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ	191	4	247	7	336	6
รวม	1,987	-	2,703	-	3,700	-

จากตาราง 69 แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลาง เลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง พบทวนบทเรียนเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 70 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า	103	20	252	13	359	14
2. ทำความสะอาดห้องนอน	212	9	289	4	398	3
3. ช่วยทำงานบ้าน	104	20	276	10	375	11
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	122	18	203	16	308	17
5. ดูโทรทัศน์	216	11	289	4	392	6
6. ฟังวิทยุ	159	14	229	14	323	16
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	191	9	273	11	366	13

ตาราง 70 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
8. ดูวี.ดี. โอ.	165	13	205	15	175	21
9. เล่นวี.ดี. โอ. เกม	135	15	146	18	175	21
10. เล่นเกมกด	128	16	174	17	208	19
11. เล่นกับเพื่อน หรือพี่น้อง	202	8	269	9	386	9
12. ขี่รถจักรยานเล่น	191	12	269	9	350	6
13. ทำการบ้าน	221	2	297	2	405	16
14. ทบทวนบทเรียน	219	3	288	7	391	13
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	219	3	285	9	386	21
16. อ่านหนังสือเรียน	219	3	296	3	395	21
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	225	1	306	1	413	1
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	219	3	289	4	220	18
19. นอนหลับพักผ่อน	217	7	288	7	387	8
20. ทำงานอดิเรก	208	10	269	12	367	12

ตาราง 70 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
21. ชื่อมดนตรี	118	19	142	19	208	19
22. เรียนพิเศษ	126	17	117	20	149	22
23. พารายได้พิเศษ	71	23	107	21	395	4
รวม	3,990	-	3,747	-	5,010	-

จากตาราง 70 แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง ทบทวนบทเรียน อ่านหนังสืออ่านเล่น อ่านหนังสือเรียน เตรียมอุปกรณ์การเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง อ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง ทำความสะอาดห้องนอนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 71 แสดงความถี่และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	224	3	303	3	416	3
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	222	4	305	2	416	3
3. ดูโทรทัศน์	227	1	306	1	420	1
4. ดูวี.ดี.โอ.	210	9	266	10	342	12
5. ฟังวิทยุ	203	13	263	11	263	10
6. เล่นวี.ดี.โอ. เกม	147	14	161	14	184	14
7. เล่นเกมกด	149	13	181	13	207	13
8. ทำงานอดิเรก	210	9	268	9	365	9
9. อ่านหนังสือเรียน	218	8	278	8	390	8
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	219	5	283	6	397	5
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	219	5	290	5	396	6

ตาราง 71 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					
	สูง N = 227		ปานกลาง N = 309		ต่ำ N = 426	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	225	2	305	2	417	2
13. จัดบันทึกประจำวัน	134	15	150	15	171	15
14. สวดมนต์	210	9	255	12	343	11
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	219	5	281	7	392	7
รวม	3,036	-	3,895	-	5,219	-

จากตาราง 71 แสดงว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

2.7 หาความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ
จำแนกตามตัวแปรลำดับการเกิด ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 72 - 77

ตาราง 72 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่
ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า วันจันทร์ถึงวันศุกร์จำแนกตามลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	395	3	285	3	286	3
2. ออกกำลังกาย	388	5	277	4	270	4
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	373	9	267	11	260	7
4. อ่านหนังสือเรียน	381	8	277	4	266	6
5. ทำการบ้าน	391	4	272	9	260	7
6. พบทวนบทเรียน	361	12	273	7	252	9
7. ฟังวิทยุ	306	13	236	12	221	12
8. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	401	2	292	2	295	2
9. เข้าห้องสมุด	387	6	274	6	267	5
10. เล่น	368	10	269	10	246	11
11. ฝึกซ้อมดนตรี	227	14	178	14	139	15
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	416	1	293	1	298	1

ตาราง 72 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
13. ทำงานบริการสังคม	267	11	202	13	185	13
14. ดูโทรทัศน์	387	6	273	7	252	9
15. ตักบาตร	187	15	119	15	128	14
รวม	5,235	-	3,787	-	3,628	-

จากตาราง 72 แสดงว่านักเรียนที่เป็นลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนเล็กเลือกใช้เวลาทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 73 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงพักกลางวัน
ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	416	1	295	1	297	1
2. เข้าห้องสมุด	400	2	276	5	280	3
3. ซ้อมดนตรี	221	9	154	10	126	10
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	271	8	200	8	175	9
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	385	5	284	2	263	6
6. อ่านหนังสือเรียน	400	3	278	4	266	4
7. ทำการบ้าน	364	6	260	6	266	4
8. เล่นเกมกด	200	10	170	9	178	8
9. ถามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ จากครู	354	7	254	7	233	7
10. เล่นกีฬา	400	4	277	3	288	2
รวม	3,405	-	2,448	-	2,372	-

จากตาราง 73 แสดงว่านักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสอง อ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนกลางเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสอง เล่นกีฬาเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนเล็กใช้เวลาเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกันเล็กน้อย

ตาราง 74 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	408	3	286	3	289	3
2. ฟังวิทยุ	326	13	228	13	242	12
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	395	7	292	1	297	1
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	399	4	277	7	280	4
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	412	2	291	2	291	2
6. เรียนพิเศษ	176	19	114	19	120	19
7. เล่นกีฬา	382	10	266	9	272	10
8. ซ้อมดนตรี	207	18	146	18	142	17

ตาราง 74 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
9. ทำการบ้าน	413	1	284	4	280	4
10. ทบทวนบทเรียน	396	6	282	6	276	8
11. ดูวี.ดี.โอ.	298	14	206	14	205	14
12. เล่นวี.ดี.โอ.เกม	215	17	150	17	151	16
13. เล่นเกมกด	254	15	165	15	193	15
14. อ่านหนังสือเรียน	399	4	284	4	280	4
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	287	9	273	8	274	9
16. ขี่รถจักรยานเล่น	346	11	239	11	247	11
17. สวดมนต์	340	12	231	12	235	13
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	388	8	248	10	280	4
19. จัดบันทึกประจำวัน	225	16	152	16	148	18
รวม	6,366	-	4,415	-	4,518	-

จากตาราง 74 แสดงว่านักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกใช้เวลาทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง คูโทรศัพท์เป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนกลาง และลูกคนเล็กเลือกใช้เวลาเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง คูโทรศัพท์เป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 75 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอน ถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด จานแนกตามลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	372	3	290	1	258	2
2. ออกกำลังกาย	374	2	267	2	293	1
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	306	8	197	11	188	11
4. ช่วยทำงานบ้าน	372	1	220	7	197	10
5. ทำการบ้าน	362	4	251	5	243	4
6. ทบทวนบทเรียน	361	5	261	4	232	6
7. อ่านหนังสือพิมพ์	334	7	251	5	207	8
8. ดักบาตร	274	11	215	9	204	9

ตาราง 75 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต		ลูกคนกลาง		ลูกคนเล็ก	
	N = 422		N = 299		N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
9. พังวิทย์	298	10	217	8	232	6
10. ประณิบัติญาตีผู้ใหญ่	306	8	200	10	250	3
11. คูไทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ.	337	8	262	3	243	4
รวม	3,675	-	2,628		2,572	-

จากตาราง 75 แสดงว่านักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกใช้เวลาช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง เก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนกลางเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ออกกำลังกายเป็นอันดับสอง คูไทรทัศน์หรือวี.ดี.โอ.เป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนเล็กเลือกใช้เวลาออกกำลังกายเป็นอันดับหนึ่ง เก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับสอง ประณิบัติญาตีผู้ใหญ่เป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 76 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลา

หลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด

จำแนกตามลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า	347	15	244	12	240	17
2. ทำความสะอาดห้องนอน	392	7	285	4	271	6
3. ช่วยทำงานบ้าน	382	10	234	14	254	9
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	273	18	186	17	224	20
5. ดูโทรทัศน์	404	4	288	1	291	2
6. ฟังวิทยุ	313	16	216	15	254	9
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	364	13	259	9	268	7
8. ดูวี.ดี.โอ.	281	17	282	5	252	12
9. เล่นวี.ดี.โอ. เกม	199	21	245	15	138	19
10. เล่นเกมกด	237	18	153	18	168	18
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้อง	377	11	277	6	273	5
12. ขี่รถจักรยานเล่น	361	14	245	10	254	9
13. ทำการบ้าน	403	2	250	11	250	13
14. ทบทวนบทเรียน	396	5	249	7	245	14

ตาราง 76 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	391	8	276	7	277	3
16. อ่านหนังสือเรียน	403	2	244	12	245	14
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	415	1	287	2	299	1
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	395	6	244	12	244	16
19. นอนหลับพักผ่อน	389	9	285	3	277	3
20. ทำงานอดิเรก	367	12	276	8	255	8
21. ชื่อมคนตรี	209	20	141	19	139	21
22. เรียนพิเศษ	178	22	118	21	130	22
23. ทหารายได้พิเศษ	161	23	124	20	109	23
รวม	7,636	-	5,408	-	5,352	-

จากตาราง 76 แสดงว่านักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง อ่านหนังสือเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนกลางเลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง นอนหลับพักผ่อนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่เป็นลูกคนเล็กเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 77 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำแนกตามลำดับการเกิด

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	411	4	291	4	278	4
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	413	3	294	3	300	3
3. ดูโทรทัศน์	419	2	295	2	301	2
4. ดูวี.ดี. โอ.	368	11	262	10	247	10
5. ฟังวิทยุ	374	9	253	11	257	8
6. เล่นวี.ดี. โอ. เกม	230	13	242	13	231	13
7. เล่นเกมกด	250	12	248	12	240	12
8. ทำงานอดิเรก เช่น วาดรูป	371	10	269	9	256	11
9. อ่านหนังสือเรียน	395	8	283	7	263	7
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	399	6	284	5	275	6
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	405	5	284	5	278	4
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	421	1	296	1	303	1
13. จัดบันทึกประจำวัน	200	15	198	15	152	15

ตาราง 77 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	ลำดับการเกิด					
	ลูกคนโต N = 422		ลูกคนกลาง N = 299		ลูกคนเล็ก N = 306	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
14. สวดมนต์	223	14	236	14	230	14
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	396	7	276	8	257	8
รวม	5,275	-	4,011	-	3,390	-

จากตาราง 77 แสดงว่านักเรียนที่เป็นลูกคนโต ลูกคนกลาง ลูกคนเล็กใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง คูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง เตรียมที่นอนเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

2.8 หาความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ
จำแนกตามตัวแปรสถานภาพครอบครัว ปรากฏผลดังแสดงใน ตาราง 78 - 83

ตาราง 78 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอน
ถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	731	3	231	3
2. ออกกำลังกาย	715	4	217	5
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	687	9	209	9
4. อ่านหนังสือเรียน	706	5	214	6
5. ทำการบ้าน	706	7	212	7
6. ทบทวนบทเรียน	698	10	207	10
7. ฟังวิทยุ	588	12	173	13
8. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	763	2	237	2
9. เข้าห้องสมุด	703	6	222	4
10. เล่น	668	11	205	11
11. ฝึกซ้อมดนตรี	411	15	133	15
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	765	1	238	1

ตาราง 78 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
13. ทำงานบริการสังคม	496	14	148	14
14. ดูโทรทัศน์	697	8	211	8
15. ตักบาตร	579	13	181	12
รวม	9,884	-	3,033	-

จากตาราง 78 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกใช้เวลาทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ตาราง 79 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน
ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	764	1	240	1
2. เข้าห้องสมุด	723	3	231	3
3. ช็อปปิ้ง	364	10	114	10
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	501	8	144	8
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	706	5	224	4
6. อ่านหนังสือเรียน	710	4	216	5
7. ทำการบ้าน	678	6	212	6
8. เล่นเกมกด	439	9	128	9
9. ถ้ามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ จากครู	650	7	189	7
10. เล่นกีฬา	727	2	234	2
รวม	6,262	-	1,932	-

จากตาราง 79 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ตาราง 80 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	749	4	230	1
2. ฟังวิทยุ	606	13	136	15
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	541	14	165	14
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	720	8	228	2
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	759	1	227	5
6. เรียนพิเศษ	317	19	92	19
7. เล่นกีฬา	697	10	220	6
8. ช็อปปิ้ง	374	18	120	18
9. ทำการบ้าน	758	2	220	6
10. พบเพื่อนที่โรงเรียน	724	3	220	6

ตาราง 80 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
11. ดูวี.ดี.ไอ.	721	7	226	3
12. เล่นวี.ดี.ไอ. เกม	382	17	132	16
13. เล่นเกมกด	482	15	226	3
14. อ่านหนังสือเรียน	740	5	219	9
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	718	9	213	11
16. ขี่รถจักรยานเล่น	639	11	190	12
17. ส่วนนกด	614	12	188	13
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	728	6	219	9
19. จัดบันทึกประจำวัน	397	16	125	17
รวม	11,653	-	3,596	-

จากตาราง 80 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง ทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง ช่วยผู้ปกครองทำงานเป็นอันดับสอง ดูวี.ดี.ไอ. และเล่นเกมกดเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 81 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลา
ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเข้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จำนวนตาม
สถานภาพครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอนพับผ้าห่ม	760	1	231	1
2. ออกกำลังกาย	686	3	210	4
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	517	10	147	11
4. ช่วยทำงานบ้าน	690	2	214	2
5. ทำการบ้าน	648	6	212	3
6. ทบทวนบทเรียน	663	4	208	5
7. อ่านหนังสือเรียน	584	7	190	6
8. ตักบาตร	542	9	179	8
9. ฟังวิทยุ	565	8	179	8
10. ประณิบัติญาติผู้ใหญ่	504	11	152	10
11. ดูโทรทัศน์หรือ วี.ดี.โอ.	638	5	188	7
รวม	6,797	-	2,110	-

จากตาราง 81 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน เลือกใช้เวลาเก็บที่นอน ผับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกใช้เวลาเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสามส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกันเล็กน้อย

ตาราง 82 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกตามสถานภาพครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ชัก - รีดเสื้อผ้า	641	15	197	15
2. ทำความสะอาดห้องนอน	729	6	221	6
3. ช่วยทำงานบ้าน	696	11	206	11
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	511	17	168	17
5. ดูโทรทัศน์	757	2	235	2
6. ฟังวิทยุ	588	16	174	16
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	504	18	152	18

ตาราง 82 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
8. ดูวี.ดี.ไอ.	674	12	213	10
9. เล่นวี.ดี.ไอ. เกม	373	20	113	21
10. เล่นเกมกด	422	19	134	19
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้อง	761	1	237	1
12. ขี่รถจักรยานเล่น	659	14	198	14
13. ทำการบ้าน	744	3	234	3
14. ทบทวนบทเรียน	728	8	218	8
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	719	9	222	5
16. อ่านหนังสือเรียน	738	4	230	4
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	398	10	215	9
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	736	5	212	13
19. นอนหลับพักผ่อน	722	7	220	7
20. ทำงานอดิเรก	667	13	214	12

ตาราง 82 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
21. ข้อมดนตรี	368	21	121	20
22. เรียนพิเศษ	317	22	87	23
23. ทารายได้พิเศษ	315	23	98	22
รวม	14,067	-	4,319	-

จากตาราง 82 แสดงว่านักเรียนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกใช้เวลาเล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้องเป็นอันดับหนึ่งดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง ทำการบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกันเล็กน้อย

ตาราง 83 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

การใช้เวลาของนักเรียน	สถานภาพครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	771	1	233	4
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	769	3	239	2
3. ดูโทรทัศน์	768	4	243	1
4. ดูวี.ดี.โอ.	656	12	207	12
5. ฟังวิทยุ	672	10	209	14
6. เล่นวี.ดี.โอ. เกม	353	15	124	5
7. เล่นเกมกด	442	13	229	10
8. ทำงานอดิเรก เช่น วาดรูป	679	9	215	8
9. อ่านหนังสือเรียน	721	8	217	7
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	732	5	222	6
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	730	6	228	3
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	770	2	235	15

ตาราง 83 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน N = 778		บิดามารดาแยกกันอยู่ N = 245	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
13. เล่นเกมกด	401	14	123	15
14. อ่านหนังสือเรียน	658	11	198	13
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	730	6	216	9
รวม	9,852	-	3,138	-

จากตาราง 83 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันเลือกใช้เวลาเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง เตรียมที่นอนเป็นอันดับสาม นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่เลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง เตรียมที่นอนเป็นอันดับสอง พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกันเล็กน้อย

2.9 หาความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ
 จากนั้นตามตัวแปรของการอบรมเลี้ยงดู ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 84 - 89

ตาราง 84 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลา

หลังตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	732	3	234	4
2. ออกกำลังกาย	700	5	235	3
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น	677	9	223	9
4. อ่านหนังสือเรียน	699	6	225	7
5. ทำการบ้าน	689	7	234	4
6. ทบทวนบทเรียน	671	10	215	11
7. ฟังวิทยุ	575	12	188	12
8. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน	761	1	243	2
9. เข้าห้องสมุด	705	4	223	9
10. เล่น	655	11	228	6
11. ฝึกซ้อมดนตรี	407	15	137	14
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน	758	2	249	1

ตาราง 84 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
13. ทำงานบริการสังคม	481	14	150	13
14. ดูโทรทัศน์	685	8	225	7
15. ตักบาตร	483	13	130	15
รวม	9,678	-	3,147	-

จากตาราง 84 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกใช้เวลาทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 85 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน
ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. พูดคุยและเล่นกับเพื่อน	761	1	247	1
2. เข้าห้องสมุด	727	3	231	3
3. ข้อมคนตรี	359	10	120	10
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน	504	8	142	8
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น	708	4	225	4
6. อ่านหนังสือเรียน	704	5	225	4
7. ทำการบ้าน	674	6	220	6
8. เล่นเกมกด	414	9	140	9
9. ถามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจ จากครู	630	7	211	7
10. เล่นกีฬา	729	2	236	2
รวม	9,979	-	3,124	-

จากตาราง 85 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบอื่น ๆ เลือกใช้เวลาพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง เล่นกีฬาเป็นอันดับสอง เข้าห้องสมุดเป็นอันดับสาม กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 86 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ จานแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ดูโทรทัศน์	745	3	248	1
2. ฟังวิทยุ	609	12	187	12
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	738	4	246	2
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน	716	8	237	15
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	752	2	246	2
6. เรียนพิเศษ	306	19	104	18
7. เล่นกีฬา	693	10	227	9
8. ซ่อมดนตรี	371	18	124	17
9. ทำการบ้าน	755	1	246	2

ตาราง 86 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
10. ทบทวนบทเรียน	725	6	229	7
11. คู่มือ. คี. โอ.	531	14	178	13
12. เล่นวี. คี. โอ. เกม	379	17	137	15
13. เล่นเกมกด	451	15	161	14
14. อ่านหนังสือเรียน	733	5	234	6
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	708	9	228	8
16. ขี่รถจักรยานเล่น	623	11	209	10
17. ส่วนงานต์	608	13	198	11
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	724	7	98	19
19. จัดบันทึกประจำวัน	395	16	130	16
รวม	11,565	-	3,667	-

จากตาราง 86 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกใช้เวลาทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง พุคคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสาม นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ทำการบ้าน พุคคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสาม ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 87 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเข้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด จานแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 225	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม	757	1	238	1
2. ออกกำลังกาย	678	3	221	3
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	496	10	171	10
4. ช่วยทำงานบ้าน	679	2	219	5
5. ทำการบ้าน	641	5	222	2
6. ทบทวนบทเรียน	657	4	216	4
7. อ่านหนังสือเรียน	571	7	198	7
8. ตักบาตร	549	9	176	9

ตาราง 87 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 225	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
9. พังวิทย์	565	8	182	8
10. ประณีตญาติผู้ใหญ่	491	11	168	11
11. คูโทรศัพท์หรือ วี.ดี.โอ.	620	6	209	6
รวม	6,704	-	2,220	-

จากตาราง 87 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง ออกกำลังกายเป็นอันดับสาม การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 88 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลา

หลังรับประทานอาหาร เข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด

จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า	648	14	193	15
2. ทำความสะอาดห้องนอน	726	4	227	10
3. ช่วยทำงานบ้าน	678	11	228	9
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว	496	18	187	16
5. ดูโทรทัศน์	717	8	240	2
6. ฟังวิทยุ	582	15	183	17
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน	675	12	216	12
8. ดูวี.ดี.โอ.	505	17	213	18
9. เล่นวี.ดี.โอ. เกม	354	21	133	20
10. เล่นเกมกด	410	19	148	19
11. เล่นกับเพื่อนหรือพี่และน้อง	698	10	219	11

ตาราง 88 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
12. ชีวจักรยานเล่น	552	16	209	13
13. ทำการบ้าน	745	2	234	4
14. ทบทวนบทเรียน	718	7	232	6
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น	710	9	237	3
16. อ่านหนังสือเรียน	740	3	232	6
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	754	1	247	1
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	724	5	233	5
19. นอนหลับพักผ่อน	719	6	232	6
20. ทำงานอดิเรก	676	13	208	14
21. ข้อมดนตรี	358	20	131	21
22. เรียนพิเศษ	309	22	96	23
23. ทหารายได้พิเศษ	296	23	119	22
รวม		-		-

จากตาราง 88 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ทำการบ้านเป็นอันดับสอง อ่านหนังสือเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง อ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับสาม การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ตาราง 89 แสดงความถี่ และจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลา

หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ จานแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
1. เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง	756	4	252	1
2. เตรียมทำอาหาร เช่น กางมุ้ง	759	3	249	4
3. ดูโทรทัศน์	761	2	251	2
4. ดูวี.ดี. โอ.	645	11	222	10
5. ฟังวิทยุ	664	10	220	12
6. เล่นวี.ดี. โอ. เกม	385	14	240	6
7. เล่นเกมกด	424	13	249	4
8. ทำงานอดิเรก เช่นวาดรูป	679	9	220	12
9. อ่านหนังสือเรียน	710	8	231	9

ตาราง 89 (ต่อ)

การใช้เวลาของนักเรียน	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย N = 772		แบบอื่น ๆ N = 255	
	ความถี่	อันดับที่	ความถี่	อันดับที่
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน	724	6	234	8
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น	728	5	239	7
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	766	1	250	3
13. จัดบันทึกประจำวัน	353	15	127	14
14. สวดมนต์	637	12	222	10
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน	716	7	125	15
รวม	9,707	-	3,331	-

จากตาราง 89 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง เตรียมทำนอเป็นอันดับสาม นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกใช้เวลาเล่นกับเพื่อนหรือทำนอเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรทัศน์เป็นอันดับสอง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสาม การทำกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษานักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้เวลาไปในการทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด และเพื่อเปรียบเทียบการใช้เวลาตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

สมมติฐานทางการศึกษาค้นคว้า

1. การใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ คือในวันจันทร์ถึงศุกร์ ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

2. การใช้เวลาในช่วงเวลาต่าง ๆ นักเรียนเลือกเป็นอันดับแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพทางครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 จำนวน 1,027 คน แยกเป็นชาย 520 คน และหญิง 507 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนและครอบครัว ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของมารีสา รัษฎ์ (2531) ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับการใช้เวลาในช่วงเวลาต่าง ๆ ของแต่ละวันซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นด้วยตนเอง โดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยและแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 100 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่หาคุณภาพเรียบร้อยแล้วไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบ โดยรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนในแบบสอบถามตอนที่ 1 บางข้อ ได้ศึกษาจากครูประจำชั้นได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ 1,027 ฉบับ นำมาตรวจให้คะแนนและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการใช้เวลาของนักเรียน ช่วงเวลาดังแต่ต้นจนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็น

ถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ t-test ตามตัวแปร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและลำดับการเกิด โดยใช้ F-test และเมื่อพบความแตกต่าง ทดสอบเป็นรายคู่อีกครั้งด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3. พาค่าความถี่ และจัดอันดับของการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ ในแต่ละวัน จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แยกเป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ คือในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้านอนในตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนและเวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ จำแนกตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครองอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู ปรากฏผลดังนี้

1.1 ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้านอนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่าตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรขนาดของโรงเรียนมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรสถานภาพครอบครัวและลำดับการเกิด ไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

1.2 ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่า ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรขนาดของโรงเรียนและลำดับการเกิดมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปร อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู สถานภาพครอบครัวไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

1.3 ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่า ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรขนาดของโรงเรียนมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด พบว่า ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดู และลำดับการเกิด มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรขนาดของโรงเรียน ลำดับการเกิดมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

1.5 ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด พบว่า ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดู มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรลำดับการเกิดมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรขนาดของโรงเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและสถานภาพครอบครัว ไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

1.6 ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด พบว่า ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรขนาดของโรงเรียน ลำดับการเกิดมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

1.7 ช่วงเวลารวมทั้งหมดตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ พบว่า ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดู มีผลทำให้การใช้เวลารวมทั้งหมดของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรขนาดของโรงเรียน และลำดับการเกิดมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัว ไม่มีผลทำให้ใช้เวลารวมทั้งหมดของนักเรียนแตกต่างกัน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ คือ ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น และช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิดสถานภาพครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ปรากฏผลดังนี้

2.1 ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้าวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรลำดับการเกิด และสถานภาพครอบครัว เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนเกือบทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตาม

ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมเป็นอันดับแตกต่างกัน และกิจกรรมที่นักเรียนเกือบทุกกลุ่มของทุกตัวแปรเลือกทำเป็นอันดับแรก ๆ คือพูดคุยกับเพื่อน ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากที่โรงเรียน และอันดับสุดท้าย คือฝึกซ้อมดนตรีและตีกาบัดร

2.2 ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนเกือบทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และลำดับการเกิด เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมเป็นอันดับแตกต่างกัน และกิจกรรมที่นักเรียนเกือบทุกกลุ่มของทุกตัวแปรเลือกมากเป็นอันดับแรก ๆ คือพูดคุยและเล่นกับเพื่อน เล่นกีฬา เข้าห้องสมุด และอันดับสุดท้ายคือ ถาหมบทรายจากครูผู้สอน และฝึกซ้อมดนตรี

2.3 ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนวันจันทร์ถึงวันศุกร์ พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรลำดับการเกิด เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนเกือบทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมเป็นอันดับแตกต่างกัน และกิจกรรมที่นักเรียนเกือบทุกกลุ่มของตัวแปรเลือกมากเป็นอันดับแรก ๆ คือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ดูโทรทัศน์ ทำการบ้าน และอันดับสุดท้ายคือเรียนพิเศษ และจดบันทึกประจำวัน

2.4 ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปร ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ลำดับการเกิด เลือกใช้ เวลาทำกิจกรรมเป็นอันดับแตกต่างกัน และกิจกรรมที่นักเรียนเกือบทุกกลุ่มของทุกตัวแปรเลือกมาก เป็นอันดับแรก ๆ คือเก็บที่นอน พับผ้าห่ม ออกกำลังกาย ช่วยทำงานบ้าน และอันดับสุดท้ายคือ ปรนนิบัติผู้สูงอายุ และทบทวนบทเรียน

2.5 ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์ และวันอาทิตย์หรือวันหยุด พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปร ขนาดของโรงเรียน อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสถานภาพครอบครัว เลือกใช้เวลา ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ลำดับการเกิดและการอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมเป็นอันดับแตกต่างกัน และกิจกรรมที่นักเรียนเกือบทุกกลุ่มของทุกตัวแปรเลือกมากเป็นอันดับแรก ๆ คือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์ เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง อันดับสุดท้าย คือเรียนพิเศษ และหารายได้พิเศษ

2.6 ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปร ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และลำดับการเกิด เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนทุกกลุ่มที่เปรียบเทียบตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมเป็นอันดับแตกต่างกัน และกิจกรรมที่นักเรียนเกือบทุกกลุ่มของทุกตัวแปรเลือกทำเป็นอันดับแรก ๆ คือ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์ เล่นกับพี่และน้อง อันดับสุดท้ายคือการจดบันทึกประจำวัน

สรุปผลการค้นคว้าและอภิปรายผล

การเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียนและจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียน ในช่วงเวลาต่าง ๆ คือในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาดังแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ช่วงเวลาหลัง

รับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ช่วงเวลารับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูดังนี้

ตัวแปรเพศ

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรเพศ มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนเพศชายและนักเรียนหญิง แตกต่างกันทุกช่วงเวลา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า ตัวแปรเพศ มีผลทำให้การจัดอันดับการเลือกใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในช่วงเวลาต่าง ๆ แตกต่างกันดังนี้คือ

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนชายเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน และออกกำลังกายตามลำดับ และอันดับสุดท้ายคือ ตักบาตร ส่วนนักเรียนหญิงทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ พูดคุยและเล่นกับเพื่อน และช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ และอันดับสุดท้าย คือ ผูกข้อมดนตรี กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลากักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกพูดคุยกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง กิจกรรมที่นักเรียนชายเลือกทำอันดับ รองลงมาคือ เล่นกีฬา อ่านหนังสือ อ่านเล่นและเข้าห้องสมุด ตามลำดับ อันดับสุดท้ายเลือกข้อมดนตรี นักเรียนหญิงเลือกพูดคุยกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เข้าห้องสมุด และอ่านหนังสืออ่านเล่นตามลำดับ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเป็นอันดับแตกต่างกันเล็กน้อย

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกทำกิจกรรมในอันดับที่ตรงกันหลายกิจกรรม ได้แก่ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ ทำการบ้าน เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง อ่านหนังสือเรียนและอ่านหนังสืออ่านเล่น อันดับสุดท้าย นักเรียนชายเลือกจดบันทึกประจำวัน นักเรียนหญิงเลือกเล่น

วี.ดี.โอ. เกม กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เลือกเป็นอันดับแตกต่างกันโดยนักเรียนหญิงเลือกเตรียมอุปกรณ์การเรียน ทบทวนบทเรียน ช่วยทำงานบ้าน และขี่รถจักรยาน เล่นเป็นอันดับที่ 6 - 10 ในขณะที่นักเรียนชายเลือกช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน เล่นกีฬาทบทวนบทเรียน เตรียมอุปกรณ์การเรียนและขี่รถเล่น

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เลือกเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาคือ ออกกำลังกายและช่วยทำงานบ้าน ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิง กิจกรรมที่เลือกรองลงมาคือ ช่วยทำงานบ้าน และนักเรียนชายเลือกคือป็นนิตินัติผู้ใหญ่และอาชีพในครอบครัว และนักเรียนหญิงเลือกใช้เวลาทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสุดท้าย กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด หรือนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือเรียนตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนชายเลือกเรียนพิเศษ นักเรียนหญิงเลือกหารายได้พิเศษ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนชายเลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ตามลำดับ นักเรียนหญิงเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เตรียมที่นอนและดูโทรทัศน์ ตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เลือกจัดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาจากการใช้เวลาทั้งหมดแล้ว พบว่า กิจกรรมที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกทำมากที่สุดขณะอยู่ในโรงเรียนคือ การพูดคุยกับเพื่อน ขณะอยู่ที่บ้านคือการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว รองลงมาคือการดูโทรทัศน์ และเล่นกับพี่น้องหรือเพื่อน กิจกรรมที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเลือกเป็นอันดับท้าย ๆ คือการตัดบัตร ชื่อมดนตรี และจัดบันทึกประจำวัน และผลการวิจัยยังพบความแตกต่าง ในการเลือกทำกิจกรรมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงใน

เรื่อง การดูโทรทัศน์ การเล่นเกม การช่วยทำงานบ้านและการเล่น โดยการดูโทรทัศน์นักเรียนชายดูรายการกีฬา เช่น มวย ฟุตบอล การ์ตูนประเภทที่มีการต่อสู้หรือท่ายนต์ เช่น นินจาฮาโตริ ไซน้ามมนุษย์ดาวหาง เทวดาหน้าเป็น กบเจ้าปัญหา ฯลฯ นักเรียนหญิงดูการ์ตูนประเภทเทพนิยาย เช่น แชลลีย์แม่มดมหัศจรรย์... ฯลฯ และพบอีกว่ารายการที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบดูคล้ายคลึงกัน คือการ์ตูน โดเรมอน และเขื่อน้อยเจ้าปัญหา เกมโชว์ คอนเสิร์ต และละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์จีนกำลังภายใน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำเร็จ จันทรโสภา (2524) ที่ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โรงเรียนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร" ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เพศมีผลต่อการใช้เวลาว่างของนักเรียนด้านการชมโทรทัศน์ การเล่นเกม การช่วยทำงานบ้าน ด้านการเล่นกีฬานักเรียนชายเลือกทำกิจกรรมการเล่นกีฬามากกว่านักเรียนหญิง และเลือกเล่นฟุตบอล ตะกร้อ บาสเกตบอล ปิงปอง วอลเลย์บอล นักเรียนหญิงเล่นเบดมินตัน ปิงปอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัน สังข์สะอาด (2505 : 135) ที่ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนวิสามนุตศึกษาและอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรี" และผลการวิจัยพบว่า เพศชายสนใจการเล่นกีฬามากกว่าเพศหญิง ด้านการช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน พบว่านักเรียนชายเลือกช่วยเหลืองานบ้านน้อยกว่านักเรียนหญิง และกิจกรรมที่ทำก็แตกต่างกัน นักเรียนชายช่วยทำงานประเภทใช้แรงงานและเป็นงานนอกบ้าน เช่น คายหญ้า ตัดหญ้าที่สนาม รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์เลี้ยง ตักน้ำใส่ตุ้ม ดูแลต้นไม้ ล้างรถ นักเรียนหญิงทำงานประเภทแม่บ้าน เช่น ล้างจาน กวาดบ้าน ถูบ้าน ช่วยประกอบอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการใช้เวลาของ ระพี ใสภูมิ (2506 : 53 - 54) ที่ทำการศึกษารื่อง "การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2506 ในจังหวัดพระนคร" และพบว่า การใช้เวลาทำงานของนักเรียนชาย หญิง แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนหญิงช่วยทำงานบ้าน มากกว่านักเรียนชาย และเป็นงานประเภทเบาแรง และสอดคล้องกับการศึกษาของ ประทีน สุวภาพ (2508 : 63 - 67) ที่ทำการศึกษารื่อง "การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507 จังหวัดร้อยเอ็ด" ซึ่งพบว่า การทำงานเพื่อช่วยครอบครัวของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายทำงานประเภท

ออกกำลังมาก นักเรียนหญิงทำงานประเภทเบาแรง ด้านกิจกรรมการเล่นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงพบว่า แตกต่างกันโดยนักเรียนชายเล่นว่าว ชกมวย ขี่จักรยาน ทอยเส้น เกมกบตีไข่ คีตกูกแก้ว เกมตู้ไฟฟ้า นักเรียนหญิงเล่นกระโดดหนึ่งยาง ตีจับ ซ่อนแอบ แต่งตัวตุ๊กตา เล่นขายของ ทายปัญหา วึ่งไล่จับ เกมต่อภาพ จะเห็นได้ว่า การเล่นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในปัจจุบันแตกต่างกับอดีตที่ผ่านมา ซึ่งการเล่นในอดีตของเด็ก เช่น มอญซ่อนผ้า ไล่เข้าไอบาง อีกาหักไข่ เคย รื้อข้าวสาร งูกินหาง หมากเก็บ ตาเข่ง ขี่ม้าส่งเมือง ฯลฯ ไม่พบในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ ลีลา และวันชัย มีกลาง (2530 : 44) ที่พบว่า ลักษณะการเล่นพื้นเมืองได้รับความนิยมน้อยลง หรือบางอย่างไม่เป็นที่รู้จักของคนรุ่นใหม่

ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลทำให้อันดับการใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ แตกต่างกันดังนี้คือ

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เลือกใช้เวลาเป็นอันดับหนึ่ง และอันดับสุดท้ายเลือกเหมือนกันคือ เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อน เป็นอันดับหนึ่ง และเลือกตัดบาตรเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนอันดับต่อมาเลือกแตกต่างกันคือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกใช้เวลาในอันดับรองลงมา คือออกกำลังกาย พบทวนบทเรียน และเข้าห้องสมุดตามลำดับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เลือกใช้เวลาในอันดับรองลงมาคือ ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนและทำการบ้านตามลำดับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกอันดับรองลงมาคือ ช่วยผู้ปกครองทำการบ้าน ออกกำลังกายตามลำดับ

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกเข้าห้องสมุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ช่วยทำงานในโรงเรียน พุดคุยและเล่นกับเพื่อน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเล่นเกมกด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกใช้เวลาเป็นอันดับคล้ายคลึงกันคือ เลือกพุดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาคือ เล่นกีฬา เข้าห้องสมุด และอ่านหนังสืออ่านเล่น ตามลำดับ และเลือกชมดนตรีเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือเรียน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ และเตรียมอุปกรณ์การเรียน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายเลือกเล่นวี.ดี.โอ.เกม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเลือกพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านและดูโทรทัศน์ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายคือจัดบันทึกประจำวัน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัว และเล่นกีฬา ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเรียนพิเศษ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เลิกเก็บที่นอนพับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง เลือกช่วยงานในครอบครัวเป็นอันดับสุดท้าย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เลือกใช้เวลาทบทวนบทเรียนเป็นอันดับสุดท้าย

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและเตรียมอุปกรณ์การเรียนเป็นอันดับหนึ่ง และอันดับรองลงมา ได้แก่ ทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน และอ่านหนังสือเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เลือกใช้เวลาพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมา ได้แก่ การดูโทรทัศน์และทำความสะอาดห้องนอน

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เลือกใช้เวลาดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมา ได้แก่ พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง การเลือกใช้เวลาในอันดับสุดท้าย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เลือกการหารายได้พิเศษ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกเรียนพิเศษ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเลือกพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เลือกเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพุดคุยกับสมาชิกภายในครอบครัว และ ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเลือกดูโทรทัศน์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง เตรียมที่นอน พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ตามลำดับ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกจดบันทึกเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นั้นเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ผลการวิจัยการเลือกใช้เวลารวมทั้งหมดของนักเรียน พบว่า นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกการพุดคุยกับเพื่อน พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมอื่นเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ พบในกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง กิจกรรมการเล่น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีกิจกรรมการเล่นที่ใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ไล่จับ กระโดดเชือก เล่นวู่วาม เกมกด ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูงเล่นเกมต่อภาพ ทายปัญหา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ความคิด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทำงานอดิเรก เช่น ร้องเพลง รับประทานอาหารว่าง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทำงานอดิเรก เช่น วาดรูป สะสมแสตมป์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง อ่านหนังสือ อ่านเล่น อ่านหนังสือพิมพ์และอ่านหนังสือเรียน พบทวนบทเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงใจ สิทธิไชย (2521 : 107) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สนใจทำกิจกรรมประเภทใช้ความคิดมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตัวแปรขนาดของโรงเรียน

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรขนาดของโรงเรียน มีผลทำให้ให้นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ใช้เวลาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าจนถึงรับประทานอาหารเย็นของวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด และพบว่าตัวแปรขนาดของโรงเรียนมีผลทำให้การจัดอันดับการเลือกใช้เวลาของนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันในช่วงเวลาต่าง ๆ แตกต่างกันดังนี้คือ

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าถึงก่อนเข้าเรียนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกพูดคุยกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ช็อปปิ้ง ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือก ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน เป็นอันดับหนึ่ง เข้าห้องสมุด พูดคุยกับเพื่อน ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก เลือกช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน ออกกำลังกายตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกตัดบัตร นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกทำงานบริการสังคม นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกฝึกซ้อมดนตรี เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกใช้เวลาทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนเป็นอันดับใกล้เคียงกัน คืออันดับหนึ่งในโรงเรียนขนาดกลางและอันดับสอง ในโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็ก

ช่วงพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาคือ อ่านหนังสืออ่านเล่น ช็อปปิ้ง อ่านหนังสือเรียน เล่นกีฬา ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือ ช่วยทำงานในโรงเรียน นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง เลือกใช้เวลาอันดับรองลงมาคือเล่นกีฬา เข้าห้องสมุด อ่านหนังสืออ่านเล่น ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเล่นเกมกด นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือก ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ อ่านหนังสืออ่านเล่น เข้าห้องสมุด ช่วยงานในโรงเรียน อันดับสุดท้ายคือช็อปปิ้ง ส่วนกิจกรรม

อื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่ม เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน แต่การถามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจจากครู นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับใกล้เคียงกัน

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลาง เลือกทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง และเลือกเรียนพิเศษเป็นอันดับสุดท้าย การใช้เวลาในอันดับรองลงมาของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่คือ ดูโทรทัศน์ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ช็อปปิ้ง และเล่นกีฬา ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือ เรียนพิเศษ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือ จัดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ทบทวนบทเรียน ช่วยทำงานบ้าน ออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือช่วยงานอาชีพในครอบครัว นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ออกกำลังกาย ช่วยทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้าย ปรนนิบัติญาติผู้ใหญ่ที่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ช่วยทำงานบ้าน ออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้าย อ่านหนังสือพิมพ์ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ช่วยทำงานบ้าน ทำความสะอาดห้องนอน อันดับสุดท้าย นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางเลือกหารายได้พิเศษ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกไม่เที่ยวนอกบ้าน กิจกรรมอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอันดับการเลือกของนักเรียนทั้งสามกลุ่มมากนัก

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่เลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือจดบันทึกประจำวัน ซึ่งตรงกับอันดับสุดท้ายของนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและเตรียมที่นอน ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กเลือกเตรียมที่นอนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง และดูโทรทัศน์ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก เลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ในอันดับที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ในวันหยุดนักเรียนเลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับสอง และช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับสามเหมือนกันพอสรุปได้ว่า กิจกรรมอันดับต้น ๆ ที่นักเรียนในโรงเรียนทั้งสามขนาดเลือกเกี่ยวข้องกับการดูโทรทัศน์ และการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว การเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง และช่วยทำงานบ้าน และช่วยงานอาชีพในครอบครัวซึ่งเป็นการใช้เวลาที่เหมาะสมกับวัย

ตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีผลทำให้เด็กเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกัน ใช้เวลาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีผลทำให้การเลือกอันดับการใช้เวลาของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ แตกต่างกัน ยกเว้นช่วงหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ดังนี้คือ

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้านอนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านและเล่นตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือดื่กบาตร นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เลือกพูดคุยและ เล่นกับเพื่อนเป็น

อันดับหนึ่ง เหมือนกับนักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา รองลงมาคือ
ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน ออกกำลังกายตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือ ทำงาน
บริการสังคม กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน แต่ไม่มากนัก ได้แก่
อ่านหนังสือเรียน ทำการบ้าน เข้าห้องสมุด ดูโทรทัศน์ พบทนายทเรียน

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่า
ชั้นมัธยมศึกษาและนักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เลือกกิจ
กรรมอันดับหนึ่ง และอันดับสามเหมือนกัน คือพูดคุยและเล่นกับเพื่อน และอ่านหนังสืออ่านเล่น
ตามลำดับ กิจกรรมอันดับสอง นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกต่างกัน ได้แก่ เล่นกีฬา สำหรับนักเรียน
ที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา และอ่านหนังสือสำหรับนักเรียนที่ระดับ
การศึกษาของผู้ปกครอง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป กิจกรรมอันดับสุดท้ายของนักเรียนที่ระดับ
การศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่ ซ้อมดนตรี และอันดับสุดท้ายของนักเรียน
ที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป ได้แก่ เล่นเกมกด กิจกรรมอื่น ๆ
นักเรียนทั้งสองกลุ่มเล่นเลือกเป็นอันดับตรงกันหรือต่างกันเล็กน้อย ได้แก่ เข้าห้องสมุด
ทำการบ้าน ช่วยทำงานในโรงเรียน และซ้อมดนตรี

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่ระดับ
การศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา เลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ
ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านและพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือจดบันทึก
ประจำวัน นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เลือกซ้อมดนตรี
เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์และช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้าย
จดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด
นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาเลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับ
หนึ่ง รองลงมาคือ ช่วยทำงานบ้าน และออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือดักบาตร
นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไปเลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม
เป็นอันดับหนึ่ง เช่นเดียวกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา รองลงมา

คือออกกําลังกาย และทบทวนบทเรียนตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือช่วยงานอาชีพในครอบครัว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา เลือกทำเป็นอันดับที่สี่ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน แต่ที่เลือกในอันดับใกล้เคียงกัน และอยู่ในอันดับต้น ๆ คือดูโทรทัศน์ หรือวิดีโอ

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุด นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ และช้อปปิ้งจักรยาน เล่นและนอนหลับพักผ่อน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเรียนพิเศษ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป เลือกอ่านหนังสืออ่านเล่นเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ทำการบ้านตามลำดับ และนอนหลับพักผ่อน อันดับสุดท้ายคือหารายได้พิเศษ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน กิจกรรมที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ ช่วยทำงานบ้าน เล่นวิดีโอเกม ทำงานอดิเรก หารายได้พิเศษ และที่เลือกตรงกันคือ ข้อมดนตรีเป็นอันดับที่ 21

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก โดยเลือกโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและเล่นวิดีโอเกมและจัดบันทึกประจำวัน เตรียมที่นอน ตามลำดับ และอันดับท้าย ๆ ที่เลือกตรงกัน ได้แก่ เล่นเกมกด

จากการวิจัย พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์ เป็นอันดับแรก ๆ การดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ พบในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา รายการที่ดูและฟัง ไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป ทำกิจกรรมด้านการเรียน ดนตรี อ่านหนังสืออ่านเล่น และอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่านักเรียนที่ระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ จันทรโอกุล (2524 : 114) ที่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาอ่านหนังสือในปริมาณมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น แสดงว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีส่วนในการแนะนำ และส่งเสริมให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการใช้เวลาของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน คือในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้า ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า นักเรียนใช้เวลาแตกต่างกัน ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ช่วงเวลาพักกลางวันในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็น ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน นักเรียนใช้เวลาไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการเลือกอันดับการใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและอาชีพค้าขาย เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนและช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือฝึกซ้อมดนตรี นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร เลือกช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนและออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือ ฝึกซ้อมดนตรี นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง เลือกทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ พูดคุยและเล่นกับเพื่อน ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือดักบาตร กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน กิจกรรมที่นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกทำในอันดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน พังขยะ ทำงานบริการสังคมและฝึกซ้อมดนตรี

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ ค้าขาย เกษตรกรรม และรับจ้าง เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เล่นกีฬา และเข้าห้องสมุด ตามลำดับ อันดับสุดท้าย นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการเลือกทำคือ ซ้อมดนตรี สอนนักเรียน อีกสามกลุ่มเลือกถามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจจากครู กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกเป็นอันดับที่ใกล้เคียงกัน

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการเลือกคูโทรศัพท์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว และทำการบ้านตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย เลือกคูโทรศัพท์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูวี.ดี. ไอ และพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเลือกอ่านหนังสือเรียนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำการบ้าน และทบทวนบทเรียน ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำการบ้าน และดูโทรศัพท์ ตามลำดับ อันดับสุดท้ายที่นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกคือเรียนพิเศษ กิจกรรมอื่น ๆ เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน กิจกรรมที่นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกเป็นอันดับใกล้เคียงกัน ได้แก่ ฟังวิทยุ เล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง เล่นเกมกด และจดบันทึกประจำวัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรมและอาชีพรับจ้าง เลือกใช้เวลาเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสุดท้ายนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและอาชีพเกษตรกรรมเลือกปรนนิบัติญาติผู้ใหญ่ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการเลือกช่วยงานอาชีพในครอบครัว และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกทบทวนบทเรียน ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง ดูโทรศัพท์เป็นอันดับต่อมา และอันดับสุดท้าย นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการและอาชีพค้าขายเลือกหารายได้พิเศษ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเลือกการเล่น วี.ดี.ไอ. เกม นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกเรียนพิเศษ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกเป็นอันดับใกล้เคียงกัน

ช่วงเวลาสำหรับรับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรม อาชีพรับจ้าง เลือกใช้เวลาพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการเลือกคูโทรศัพท์ และพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง อันดับสุดท้ายคือจดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสี่กลุ่มเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยที่พบความแตกต่างของการใช้เวลาของนักเรียนเพียงบางช่วงเวลาเท่านั้น แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีผลต่อการใช้เวลาทั้งหมดของนักเรียน แต่ก็พบความแตกต่างของการเลือกอันดับการใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในด้านการเรียน การช่วยทำงานบ้าน การช่วยงานอาชีพในครอบครัว โดยพบว่าผู้อ่านหนังสือเรียน ทบทวนบทเรียน นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมเลือกเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น การช่วยงานอาชีพในครอบครัวนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและเกษตรกรรม เลือกเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ การช่วยทำงานบ้านนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างและเกษตรกรรม เลือกเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น การช่วยงานอาชีพในครอบครัวนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายและเกษตรกรรม เลือกเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ การช่วยทำงานบ้านนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างและเกษตรกรรม เลือกเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่าที่นักเรียนกลุ่มอื่น แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการเลือกใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนบ้างเป็นบางส่วน การพูดคุยและเล่น การดูโทรทัศน์พบมากในนักเรียนทุกกลุ่ม แต่ไม่พบความแตกต่างของการเล่นและรายการที่ดู แสดงว่าการเลือกทำกิจกรรมในด้านนี้ของนักเรียนขึ้นอยู่กับวัย อุบิสัย ความชอบของนักเรียนมากกว่าอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ จันทรโกล (2524 : 116) ที่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันเลือกฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ และทำงานอดิเรกในรายการที่ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลต่อการเลือกใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนเท่ากับธรรมชาติของวัย และลักษณะของรายการโทรทัศน์ที่มีให้นักเรียนเลือก

ตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียนพบว่า ตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีผลต่อการใช้เวลาของนักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน คือ ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้า ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน นักเรียนใช้เวลาแตกต่างกัน ส่วนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ช่วงพักกลางวัน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุดช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลา

หลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็น ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอน นักเรียนใช้เวลาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อการเลือกอันดับการใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้านอนในตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง และต่ำ เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงเลือกช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเป็นอันดับสุดท้าย นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง และต่ำ เลือกตัดบาตรเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เล่นกีฬา อ่านหนังสือ อ่านเล่น อันดับสุดท้ายคือซ่อมดนตรี ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่ม เลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงและปานกลาง เลือกทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงเลือกช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง เลือกเรียนพิเศษ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง และดูวี.ดี.โอ. ตามลำดับ อันดับสุดท้ายเรียนพิเศษ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ปานกลาง เลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ทบทวนบทเรียนและออกกำลังกาย ตามลำดับ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ เลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ช่วยทำงานบ้าน และออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

เลือกช่วยงานอาชีพในครอบครัว นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและต่ำ เลือกบรรณนิพนธ์คดีผู้ใหญ่ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับ ไม่แตกต่างกันมากนัก

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงปานกลาง และต่ำ เลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว และอันดับสุดท้ายคือจดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับ ไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบความแตกต่างของการใช้เวลาของนักเรียนบางช่วงเวลาเท่านั้น คือช่วงเช้าและเย็นในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ แสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีผลต่อการใช้เวลาทั้งหมดของนักเรียน แต่ก็พบความแตกต่างของการเลือกอันดับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน โดยพบว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง เลือกการอ่านหนังสือ โดยพบว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง เลือกการอ่านหนังสือเรียน อ่านหนังสืออ่านเล่น และทำงานอดิเรก ในอันดับต้น ๆ มากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง และต่ำ และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง เลือกการช่วยทำงานบ้านและหารายได้พิเศษเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีส่วนในการกำหนดค่าใช้จ่ายและการทำงานของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ จันทร์ไกรกุล (2524 : 117) ที่พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำช่วยทำงานบ้านมากกว่านักเรียนกลุ่มอื่น แต่ในการพูดคุย เล่น ดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุ ไม่พบความแตกต่างของอันดับการเลือกและรายการที่ดูหรือฟัง แต่พบว่า นักเรียนทุกกลุ่มดูโทรทัศน์มากกว่าฟังวิทยุ ทั้งนี้อาจเนื่องจากความสนุกสนานของโทรทัศน์ที่มองเห็นทั้งภาพได้ยินทั้งเสียง ไปพร้อม ๆ กัน นักเรียนในวัยนี้จึงเลือกดูโทรทัศน์มากกว่าฟังวิทยุ

ตัวแปรลำดับการเกิด

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรลำดับการเกิดมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนที่มีลำดับการเกิด แตกต่างกันใช้เวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลา

ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้า ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน และในวันเสาร์วันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนไม่แตกต่างกันมากนัก แต่การใช้เวลาในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ช่วงพักกลางวัน ในวันเสาร์วันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรลำดับการเกิดมีผลต่อการเลือกอันดับการใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่เป็นลูกคนโต คนกลาง และคนเล็ก เลือกทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับเพื่อน ช่วยผู้ปกครองทำงาน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือตากแดด กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเข้าห้องสมุดและอ่านหนังสือเรียน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเล่นเกมกด นักเรียนที่เป็นลูกคนกลางเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคืออ่านหนังสืออ่านเล่น และเล่นกีฬา ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือซ่อมดนตรี นักเรียนที่เป็นลูกคนเล็กเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกีฬา เข้าห้องสมุด ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือซ่อมดนตรี กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ ลูกคนกลางเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ ลูกคนเล็กเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องและพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูโทรทัศน์ และอ่านหนังสือเรียน ตามลำดับ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเรียนพิเศษเป็นอันดับสุดท้าย กิจกรรมอื่นเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่เป็นลูกคนโตเลือกช่วยทำงานบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือออกกกำลังกาย เก็บที่นอนและพับผ้าห่ม ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือตัดกบตร นักเรียนที่เป็นลูกคนกลางเลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสุดท้ายคือ เลือกช่วยงานอาชีพในครอบครัว นักเรียนที่เป็นลูกคนเล็ก เลือกออกกกำลังกายเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเก็บที่นอน พับผ้าห่ม ประณิบัติญาติผู้ใหญ่ ตามลำดับ ลำดับสุดท้ายคือช่วยงานอาชีพในครอบครัว กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่เป็นลูกคนโต คนกลาง คนเล็ก เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสุดท้ายคือเรียนพิเศษกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงก่อนเข้านอน นักเรียนที่เป็นลูกคนโต คนกลาง และคนเล็ก เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือดูโทรทัศน์ เตรียมที่นอน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือจัดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสามกลุ่มเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

จากการวิจัยพบว่า การใช้เวลาของนักเรียนบางช่วงเวลาแตกต่างกันไม่มากนัก แต่โดยส่วนใหญ่จะแตกต่างกัน แสดงว่าลำดับการเกิดของนักเรียนมีผลต่อการใช้เวลาและการเลือกอันดับการทำกิจกรรมของนักเรียน และพบว่ากิจกรรมช่วยทำงานบ้าน การช่วยงานอาชีพในครอบครัว นักเรียนที่เป็นลูกคนโตจะเลือกเป็นอันดับต้น ๆ ซึ่งแสดงถึงความรับผิดชอบในการทำงานและดูแลน้องตามที่ได้ถูกฝึกฝนมาในครอบครัว ส่วนกิจกรรมด้านการดูโทรทัศน์และการเล่น นักเรียนที่เป็นลูกคนเล็กจะเลือกเป็นอันดับต้น ๆ แต่ไม่พบความแตกต่างของรายการที่ดูโทรทัศน์ และประเภทต่าง ๆ ของการเล่นในนักเรียนทั้งสามกลุ่ม ซึ่งคงเป็นเพราะธรรมชาติและวันที่เท่ากันหรือรายการโทรทัศน์ที่มีให้เลือกดู และลักษณะความชอบที่มีของเด็กในวัยนี้

ตัวแปรสภาพภาพครอบครัว

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาของนักเรียน พบว่า ตัวแปรสภาพภาพครอบครัว มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนที่มีสภาพภาพครอบครัวแตกต่างกัน ใช้เวลาในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ช่วงเวลาพักกลางวัน ในวันเสาร์ และวันอาทิตย์หรือวันหยุด ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า ช่วงเวลาหลัง รับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเช้า ไม่แตกต่างกัน และใช้เวลาในวันจันทร์ถึง วันศุกร์ช่วงหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุดซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรสภาพภาพครอบครัวมีผลต่อการเลือกอันดับการใช้ เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยและเล่นกับเพื่อน ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายเลือกฝึกซ้อมดนตรี กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับ ไม่แตกต่างกัน

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักเรียน ที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เล่นกีฬา เข้าห้องสมุด อันดับสุดท้ายคือ ซ้อมดนตรี

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันจันทร์ วันศุกร์ นักเรียน ที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน ดูโทรทัศน์ ตามลำดับ นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกดูโทรทัศน์ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ดูวี.ดี.โอ. เล่นเกมกด ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้าย นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเรียนพิเศษ กิจกรรมอื่น ๆ เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่ม เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือช่วยทำงานบ้าน อันดับสุดท้ายคือปรนนิบัติญาติผู้ใหญ่ กิจกรรมอื่น เลือกเป็นอันดับ ไม่แตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือดูโทรทัศน์ และทำการบ้าน ตามลำดับ สุดท้ายคือเรียนพิเศษ กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับใกล้เคียงกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง เตรียมที่นอนตามลำดับ นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเตรียมที่นอน พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกจดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ เลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบความแตกต่างของการใช้เวลาของนักเรียนเพียง 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงเย็นจนถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์หรือวันศุกร์ และวันเสาร์ วันอาทิตย์หรือวันหยุด ซึ่งเป็นช่วงที่นักเรียนอยู่บ้าน และพบว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว ทำการบ้านและทบทวนบทเรียน ส่วนนักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกดูโทรทัศน์และวิดีโอช่วยทำงานบ้าน เล่นเกมกด อ่านหนังสืออ่านเล่น ช่วงเวลาที่พบความแตกต่างกันนี้เป็นช่วงเวลาที่มีสมาชิกในครอบครัวกลับจากธุระนอกบ้าน เป็นเวลาที่มารดาจะได้พูดคุย อบรมสั่งสอนและเฝ้าถามถึงปัญหาการเล่าเรียน ความประพฤติต่าง ๆ และรับประทานอาหารด้วยกัน จึงเป็นช่วงที่เด็กเกิดความอบอุ่น พอใจในครอบครัวของตน ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ เลือกทำกิจกรรมด้านการดูโทรทัศน์ เล่นเกมกด อ่านหนังสืออ่านเล่นมากในช่วงเวลาดังกล่าว แสดงว่าสถานภาพครอบครัวมีส่วนในการสร้างบรรยากาศที่จะส่งผลต่อนิสัยการใช้เวลาของนักเรียน

ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู

จากการเปรียบเทียบการใช้เวลาพบว่า ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูมีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ใช้เวลาแตกต่างกับนักเรียนที่มีการอบรม

เลี้ยงดูแบบอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู มีผลทำให้การเลือกอันดับการใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียนในช่วงเวลาต่าง ๆ แตกต่างกัน ดังนี้คือ

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้าในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียน ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือฝึกซ้อมดนตรี นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยและเล่นกับเพื่อน ออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือตักบาตร กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาพักกลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบอื่น ๆ เลือกพูดคุยและเล่นกับเพื่อนเป็นอันดับหนึ่ง และฝึกซ้อมดนตรีเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก

ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เลือกทำการบ้านเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือพูดคุยกับสมาชิกและดูโทรทัศน์ ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเรียนพิเศษ นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกดูโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องและพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว และช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายคือเตรียมอุปกรณ์การเรียนกิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้าในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบอื่น ๆ เลือกเก็บที่นอน พับผ้าห่มเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือช่วยทำงานบ้าน ทำการบ้านและออกกำลังกาย ตามลำดับ อันดับสุดท้าย คือปรนนิบัติญาติผู้ใหญ่กิจกรรมอื่น ๆ นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกเป็นอันดับไม่แตกต่างกันมากนัก

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเช้าถึงรับประทานอาหารเย็นในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือทำการบ้านและอ่านหนังสือเรียน ตามลำดับ นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดู

แบบอื่น ๆ เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ อ่านเล่นและทำการบ้าน ตามลำดับ อันดับสุดท้ายนักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกหารายได้พิเศษกิจกรรมอื่น ๆ เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ช่วงเวลาหลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนเข้านอนในวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือวันหยุด นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เลือกพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือดูโทรทัศน์ เตรียมที่นอนตามลำดับ นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้องเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือดูโทรทัศน์ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว อันดับสุดท้าย นักเรียนทั้งสองกลุ่มเลือกการจดบันทึกประจำวัน กิจกรรมอื่น ๆ เลือกเป็นอันดับแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เลือกใช้เวลาแตกต่างกับนักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ คือ ในด้านการช่วยทำงานบ้าน การดูโทรทัศน์ เล่นเกมกด เล่น วี.ดี.โอ.เกม พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว และทำงานอดิเรก โดยพบว่า นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เลือกใช้เวลาช่วยทำงานบ้าน พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว และทำงานอดิเรกในอันดับต้น ๆ มากกว่านักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ ส่วนการดูโทรทัศน์ เล่นเกมกด เล่น วี.ดี.โอ.เกม นักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ เลือกเป็นอันดับต้น ๆ มากกว่านักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แสดงว่าการอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อการเลือกใช้เวลาทำกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ (2534) ที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของเด็กเป็นอย่างมาก การอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความอบอุ่น พ่อแม่มีความเข้าใจรักสนับสนุนใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ จะทำให้เด็กมีการปรับตัวได้ดี มีปัญหาน้อยกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ถูกต้องทั้ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาในการพูดคุยและเล่นกับเพื่อนหรือพี่น้อง และพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวมาก ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรหาทางส่งเสริมให้ความรู้ในเรื่องการพูดคุยที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่นักเรียน เช่น จัดกลุ่มอภิปรายได้ว่าที่ การเข้ารับการอบรม การพูดในที่ชุมนุมชน เช่น นักข่าวรุ่นเยาว์ เป็นต้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มาก ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรเอาใจใส่เลือกรายการที่ดีเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ซึ่งกำลังจะเข้าสู่วัยรุ่นและชอบเลียนแบบให้นักเรียนได้ดูและฟังในสิ่งที่เป็ประโยชน์แก่การศึกษาของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น เป็นการส่งเสริมความคิดมากกว่าที่จะดูและฟังเพื่อความเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้นักเรียนจะต้องรู้จักใช้วิจารณญาณที่จะเชื่ออย่างมีเหตุผล ไม่ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อโดยง่าย เพราะสื่อมวลชนเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลทั้งในด้านดีและไม่ดี ส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนในวัยนี้มาก แม้ว่าการดูโทรทัศน์ในรายการที่เหมาะสมกับวัยและมีประโยชน์ก็ตาม ยังมีสิ่งอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองควรคำนึงถึงอีก เช่น การใช้เวลาที่มากไปกับการดูโทรทัศน์ โดยทั้งสื่อมวลชนอื่น ๆ ไปเสียหมด จะทำให้ได้รับข่าวสารเพียงด้านเดียว

3. จากการวิจัยพบว่า นักเรียนสนใจการอ่านหนังสืออ่านเล่น และเข้าห้องสมุดมากพอสมควร ครูบรรณารักษ์ของโรงเรียนจึงควรแนะนำการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียน แนะนำหนังสือที่นักเรียนควรอ่าน พาหนังสือที่เหมาะสมกับวัยให้กับนักเรียน

4. จากการวิจัยพบว่า ความสนใจเกี่ยวกับดนตรีของนักเรียนมีน้อย โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งที่ขณะนี้โรงเรียนส่วนใหญ่จะมีเครื่องดนตรีไทย ซึ่งได้รับแจกมาประจำไว้ที่โรงเรียนแล้ว ทางโรงเรียนจึงควรส่งเสริมการใช้เวลาด้านการฝึกซ้อมดนตรีของนักเรียนให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรจะศึกษาเรื่องการใช้เวลาของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เวลาของนักเรียนคือกลุ่มเพื่อน (Peer Group) สภาพแวดล้อมทางบ้านและลักษณะชุมชนที่นักเรียนพักอาศัยอยู่
3. ควรศึกษาตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ อีกครั้งเพื่อตรวจสอบสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกเมศ จันทร์เกษ. การใช้เวลาว่างของนักเรียนสองผลักระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523. อัดสำเนา.
- ขจรศักดิ์ หาญณรงค์. แนวการบริหารเวลาสำหรับนักบริหาร. เอกสารการวิจัยลำดับที่
497. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2519. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการเฉพาะกิจโครงการการศึกษาเกี่ยวกับสภาพความต้องการของเด็กและเยาวชน
ในชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร. ความต้องการปัญหา กิจกรรมและการใช้
เวลาของเด็กและเยาวชนในชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย.
ม.ป.ท., 2528.
- จรินทร์ อานีรัตน์. นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนส์, 2519.
- ชัยณรงค์ สุวรรณสาร. "การบริหารเวลา," วารสารประชากรศึกษา. 6(35) : 3 - 5 ;
มีนาคม 2528.
- ชาญ จันทรเจียวใช้. ความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กใน
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล,
2525.
- _____. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล,
2527.
- _____. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล,
2530.
- ชูศรี หล้าเพชร. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความคิดสร้างสรรค์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

- ✓ ดวงใจ สิทธิไชย. การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินทิพอน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบจันทร์. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- _____. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่นไทย. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน อรพินทร์ ชูหม และงามตา วณิชานนท์. ปัจจัยทางจิตวิทยาในวัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 32. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- บุญสวย เชิดเกียรติกุล. "การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ผิด," วารสารแม่และเด็ก. 27(5) : 11 - 13 ; พฤษภาคม 2519.
- บุญเหลือ บุพผามาลา. การศึกษาปัญหาและความต้องการของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานในโครงการการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านชนบทยากจน (กศ.พช.) ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี. ปรินทิพอน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ประณต เล็กสวาสดี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การพึงพิงผู้อื่นพฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินทิพอน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- ✓ ประทีป สุภาพ. การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2507 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508. อัดสำเนา.
- ประมวญ ดิคนันท์. ตัวเรากับพันธกรรมและสิ่งแวดล้อม. มหาสารคาม : วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม, 2511. อัดสำเนา.

ประสาร ทิพย์ธารา. พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
แพรวพวิทยา, 2521.

ปราณีต สุขอุดม. การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณีและบุคลิกภาพระหว่างคนไทยกับคนจีน.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. อัดสำเนา.

✓ ผกากรอง พุทธิศิลป์. การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน
วิทยาลัย ปีการศึกษา 2517. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530.

พิสมัย ปิยศิริการ. การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2506
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2506. อัดสำเนา.

✓ กัทรินทร์ อินทรมานะ. การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2510 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.บ.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511. อัดสำเนา.

ภิรมย์ รตินรเศรษฐ. การใช้เวลานอกเวลาเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สองผลัดในเขตกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2526. วิทยานิพนธ์ ค.บ.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.

มนต์ชัย นิยมทนนท์. "อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่,"
วารสารนิเทศศาสตร์. 4 : 75 - 77 ; 2526.

✓ มาร์ตินสัน, ดับเบิลยู ดี. และคนอื่น ๆ. วิธีการปรับปรุงการเรียนเพื่อให้ได้ผล.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ท่าพระจันทร์, 2503.

มัญชรี บุนนาค. การศึกษาเปรียบเทียบสังคมประเพณี ของบิดามารดาของเด็กในพระนครศรี
อยุธยาและต่างจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2514. อัดสำเนา.

รัชนี้ ลาขโรจน์. "การใช้เวลาว่างและนันทนาการของวัยรุ่น," ใน เอกสารการสอน
ชดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. หน้า 94 - 157. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.

ระพี ไสมฤติ. การสำรวจการใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา
2506 ในจังหวัดพระนคร. วิทยานิพนธ์ ค.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2506. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพฯ : ทวีกิจการพิมพ์, 2524.

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและแบบ
ควบคุม ความเอื้อเฟื้อและวินัยทางสังคม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การใช้เวลาว่างของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกทม.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

วิจิตรวาทการ, พลตรีหลวง. วิถีทางและสร้างอนาคต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 รุ่งเรืองรัตน์, 2513.

วิจารณ์ วิทย์ยะ. "วัยรุ่นกับปัญหาสังคมและอาชญากรรม," วารสารสมาคมจิตแพทย์
แห่งประเทศไทย. 2(9) : 152 ; 17 เมษายน 2515.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : แพร์พิตยา, 2518.

ศิริ บัวศรี. "ปัญหาเรื่องเวลาเพื่อ," วารสารอุตสาหกรรมทหาร. 18(4) :
 83 - 91 ; ตุลาคม - ธันวาคม 2522.

ศิริชัย กาญจนวาสี. "การบริหารเวลา," วารสารการศึกษาเอกชน. 8(11) : 29 -
 37 ; สิงหาคม 2526.

ศิริพร หลิมศิริวงศ์. ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็ก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.

สมเจตน์ อภิวัฒน์รักษา. เอกสารประกอบการเรียน วิชาจิตศึกษา 301 จิตวิทยาการศึกษา.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

สมบัติ กาญจนกิจ และดาร์ส คาราคักดี. เส้นทางการณ์นำ. กรุงเทพฯ :

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

สมพงษ์ ติรพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดู ความเชื่อมั่นในตนเอง

ความรู้สึกรับผิดชอบ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.

สมศักดิ์ ลีลา และวันชัย มีกลาง. แนวทางการวิจัยวัฒนธรรมภาคตะวันออก.

รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2530.

สมาน กาเนด. การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก. ปริญญาโท

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517.

อัสสาเนา.

✓สำเร็จ จันทรโอกุล. การศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6

โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

อัสสาเนา.

สารวัตรนักเรียน, กอง. "งานสถิติและประเมินผลฝ่ายวิชาการ," สรุปผลการปฏิบัติงาน.

กรุงเทพฯ : กองสารวัตรนักเรียนส่วนกลาง กรมพลศึกษา, 2531.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :

แพรวพิทยา, 2529.

สุพัทธา สุภาพ. ปัญหาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียน

วัยรุ่น. รายงานการวิจัยฉบับที่ 48. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

Adler, Irving. Time in Your Life. New York : Murray Printing Company, 1955.

Baumrind, D. "Socialization Practices Associated with Dimensions of Competence in Preschool Boys and Girls," Child Development. 38(7) : 1967.

Breckenridge, M.E. and E.L. Vincent. Child Development Physical and Psychological Growth Through Adolescence. Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1966.

Cattell, Raymond B. Handbook for the 16 Personality Factor Questionnaire. Illinois : Institute for Personality and ability Testing, 1957.

Hall, Calvin S. and Gardner Lindzey. Theory of Personality. 2nd ed. New York : John Wiley and Sons, Inc., 1970.

✓ Humphrey, Robert D. "The Relationship of Participation in Out-of-School Activities to School Achievement," Thesis Abstract. Series No. 11., School of Education, Indiana University, 1960.

✓ Hurlock, Elizabeth Bergner. Adolescent Devevelopment. New York : McGraw-Hill Book Co., 1949.

_____. Adolescent Devevelopment. New York : McGraw-Hill Book Co., 1949.

_____. Child Development. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1978.

✓ Kaplan, Max Edisure. Theory and Policy. New York : John Wiley & Sonb, Inc., 1952.

Murray, Andrew. "The Problem of Leisure Time Used by Youths," Thesis Abstract International. Vol.27. No. 2. Sumer 1989. Africans Text, 1988.

Pomroy, D.K. "Maryland Parent Attitude Survey. A Research Instrment with Social Desirability Controlled," Journal of Psychology. 3(64) : 1966.

Roger, D. Issue in Adolescent Psychology. New York : Meredith Corporation, 1972.

Tailor, C. Leisure Time Education. New York : Harper and Brothers, 1965.

Winer, B.J. Stalistical Principles in Experimental Design. Tokyo : McGraw-Hill Kangakusha, Ltd., 1971.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียน
- แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
- ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

แบบสอบถามการใช้เวลาของนักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการทราบการใช้เวลาในวันหนึ่ง ๆ ของนักเรียน ทั้งในขณะที่อยู่ที่บ้านและที่โรงเรียน ตลอดจนโอกาสที่นักเรียนออกไปที่อื่น ๆ นอกบ้าน เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนและครอบครัว

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ของนักเรียน

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียน

การตอบแบบสอบถามนี้ไม่ต้องใส่ชื่อผู้ตอบ ดังนั้นจะไม่มีใครทราบว่า กระดาษคำตอบนี้เป็นของผู้ใด และจะไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนเลย ขอให้นักเรียนผู้ที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนนทบุรี พยายามตอบตามความเป็นจริงให้มากที่สุดและทุกข้อ ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

(นางมายาวี สมบุญ)

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบางคูรัด

นิสิตปริญญาโท เอกจิตวิทยาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้ครบทุกข้อ ถ้าข้อความใดไม่มีคำตอบ
ให้เลือก กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของนักเรียน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. เรียนอยู่ที่โรงเรียน
3. ผลการสอบภาคต้นได้ระดับผลการเรียน

กลุ่มทักษะ	☐	0	☐	1	☐	2	☐	3	☐	4
กลุ่ม สบช.	☐	0	☐	1	☐	2	☐	3	☐	4
กลุ่ม กพอ.	☐	0	☐	1	☐	2	☐	3	☐	4
กลุ่ม สสน.	☐	0	☐	1	☐	2	☐	3	☐	4
4. จำนวนพี่น้องทั้งหมดรวมทั้งตัวนักเรียน คน
5. นักเรียนเป็นลูก ☐ คนโต ☐ คนกลาง ☐ คนเล็ก
6. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

☐	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น
☐	มัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย (หรือ ปวช.)
☐	ตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไป
7. รายได้ของผู้ปกครองรวมกันเดือนละ บาท
8. สถานภาพของครอบครัว

☐	พ่อแม่อยู่ด้วยกัน
☐	พ่อแม่แยกกันอยู่
☐	พ่อแม่เสียชีวิต
☐	แม่เสียชีวิต

9. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
- ☐ อาชีพค้าขาย
- ☐ อาชีพเกษตรกรรม
- ☐ อาชีพรับจ้าง

10. นักเรียนเข้านอนเวลา นาฬิกา ตื่นนอนเวลา นาฬิกา
11. นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดย
12. นักเรียนใช้เวลาเดินทางมาโรงเรียนประมาณ ชั่วโมง นาที
13. นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนประมาณวันละ ชั่วโมง นาที

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตน ของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง มากที่สุด มาก
ปานกลาง น้อย หรือ น้อยที่สุด เพียงข้อ 1 ช่อง เท่านั้น

เกณฑ์ในการตอบ

- ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงบ่อยที่สุดหรือแทบทุกครั้ง
ให้นักเรียน กาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "มากที่สุด"
- ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงบ่อย ๆ ให้นักเรียน
กาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "มาก"
- ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงบ้างบางครั้ง ให้นักเรียน
กาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "ปานกลาง"
- ถ้าข้อความใดเคยเกิดขึ้นตรงกับความเป็นจริงแต่น้อยครั้ง ให้นักเรียน
กาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "น้อย"
- ถ้าข้อความใดแทบไม่เคยเกิดขึ้นกับความเป็นจริง ให้นักเรียน
กาเครื่องหมาย / ลงในช่อง "น้อยที่สุด"

ตัวอย่าง

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) เมื่อฉันมีปัญหาพ่อแม่ช่วยแก้ไข				...✓...	
(00) เวลาฉันทำผิดพ่อแม่ดูโดยไม่มีเหตุผล . ..✓...					

ข้อ (0) หมายความว่า เมื่อนักเรียนมีปัญหาพ่อแม่แทบไม่เคยช่วยแก้ไข

ข้อ (00) หมายความว่า เวลาฉันทำผิดพ่อแม่ดูโดยไม่มีเหตุผลบ่อยที่สุด

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พ่อแม่ชี้แจงความผิดให้ฉันทราบก่อนการลงโทษทุกครั้ง					
2. เมื่อฉันทำงานผิดพลาด พ่อแม่ตักเตือน ..					
3. เมื่อฉันทำงานผิดพลาด พ่อแม่ให้อภัย ...					
4. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันพูดคุยกับท่านได้ ทุกเรื่อง					
5. เมื่อพ่อแม่ให้รางวัลแก่ฉัน ท่านมักจะถาม ฉันก่อน ว่าฉันต้องการอะไร					
6. พ่อแม่ถามความคิดเห็นของฉันในเรื่อง ต่าง ๆ					

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
7. พ่อแม่ให้โอกาสฉันตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ..					
8. พ่อแม่ซื้อสิ่งของให้ลูกทุกคนเท่า ๆ กัน .					
9. เมื่อฉันทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ พ่อแม่ ตัดสินอย่างยุติธรรม					
10. เมื่อฉันขอความช่วยเหลือ พ่อแม่ให้ความ ร่วมมืออย่างเหมาะสม					
11. พ่อแม่ฉันเป็นกันเองกับฉัน					
12. เมื่อฉันมีปัญหาพ่อแม่ช่วยแก้ไข					
13. พ่อแม่ให้กำลังใจฉันเมื่อฉันมีปัญหา					
14. ถ้าฉันกลับบ้านผิดเวลา ฉันจะต้องถูก ลงโทษเสมอ					
15. พ่อแม่ให้ฉันชี้แจงรายละเอียด ในการ ใช้จ่ายเงินแต่ละครั้ง					
16. พ่อแม่เคี่ยวเข็ญ ให้ฉันทำการบ้าน					
17. พ่อแม่เคี่ยวเข็ญ ให้ฉันอ่านหนังสือ					
18. เวลาฉันทำผิด พ่อแม่ดูโดยไม่มีเหตุผล .					
19. พ่อแม่อนุญาตให้ฉันซื้อของเฉพาะที่ผ่าน เห็นชอบด้วย					
20. พ่อแม่เลือกของใช้ให้ฉัน					
21. พ่อแม่ควบคุมการแต่งกายของฉัน					
22. พ่อแม่กำหนดว่าฉันควรจะเรียนอะไร ..					

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23. พ่อแม่ต้องการให้ฉันทำตามที่ทำนสิ่ง ...					
24. เมื่อฉันกลับจากโรงเรียน แล้วเสื้อผ้าสกปรก พ่อแม่ดูฉันอย่างรุนแรง					
25. พ่อแม่คอยบังคับฉัน ให้อาบน้ำเมื่อถึงเวลา					
26. พ่อแม่คอยอบรมสั่งสอนให้ฉันอยู่ในระเบียบที่พ่อแม่ตั้งไว้					
27. พ่อแม่ไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของฉัน					
28. พ่อแม่ไม่ดูแลเวลาฉันเจ็บป่วย					
29. พ่อแม่ไม่ว่ากล่าวตักเตือนเกี่ยวกับความประพฤติ มารยาท และการพูดของฉัน ..					
30. เวลาฉันมีปัญหา พ่อแม่ไม่สนใจ ฉันต้องแก้ปัญหาเอง					
31. ฉันไปเที่ยวนอกบ้านได้โดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่					
32. พ่อแม่ไม่สนใจในการแต่งกายของฉัน ..					
33. พ่อแม่ไม่มีเวลาพูดคุยกับฉัน					
34. เวลาฉันทำดีพ่อแม่ไม่ชมเชย					
35. ฉันอยู่บ้านอย่างไ้ไม่มีความอบอุ่นใจ					
36. เมื่อฉันทำผิดมักถูก พ่อแม่ดูด้วยอารมณ์อย่างรุนแรง โดยไม่สั่งสอนตักเตือน ..					

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
37. พ่อแม่รักฉันไม่เท่ากับรักคนอื่น ๆ ในบ้าน					
38. พ่อแม่ปล่อยให้ฉันอยู่กับตามลาพังกับที่ ๆ น้อง ๆ					
39. เวลาฉันทำการบ้าน พ่อแม่ไม่มาดูแล ดูแลช่วยเหลือ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการใช้เวลา

การใช้เวลาของนักเรียนในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ้างบ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงก่อนเข้าเรียนตอนเช้า</u>					
1. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน (ให้ระบุ ทำอะไรบ้าง)					
2. ออกกำลังกาย					
3. อ่านหนังสืออ่านเล่น					
4. อ่านหนังสือเรียน					
5. ทำการบ้าน					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ้าง	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
6. ทบทวนบทเรียน					
7. พักวิทย์ (ให้ระบุรายการ)					
8. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน					
9. เข้าห้องสมุด					
10. เล่น (ให้ระบุ)					
11. ผูกข้อคนตรี					
12. ทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายที่ โรงเรียน (เช่น ทำเวรสี ทำความ สะอาดห้องเรียน ฯลฯ)					
13. ทำงานบริการสังคม (เช่น สรรวัตร นักเรียน ฯลฯ)					
14. คูไทรทัศน์					
15. ตักบาตร					
16. อื่น ๆ (ระบุ)					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงพัก</u>					
<u>กลางวัน</u>					
1. พุดคุยและเล่นกับเพื่อน					
2. เข้าห้องสมุด					
3. ข้อคนตรี					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
4. ช่วยทำงานในโรงเรียน (เช่น ขายของ สหกรณ์ ตักอาหารกลางวัน ฯลฯ)					
5. อ่านหนังสืออ่านเล่น					
6. อ่านหนังสือเรียน					
7. ทำการบ้าน					
8. เล่นเกมกด					
9. ถ้ามบทเรียนที่ยังไม่เข้าใจจากครูผู้สอน					
10. เล่นกีฬา					
11. อื่น ๆ					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา</u>					
<u>เลิกเรียนตอนเย็นถึงก่อนนอน</u>					
1. ดูโทรทัศน์หรือวิดีโอ					
2. ฟังวิทยุ (ให้ระบุรายการ)					
3. เล่นกับเพื่อนหรือพี่ น้อง					
4. ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน (ให้ระบุว่า ทำอะไร)					
5. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว					
6. เรียนพิเศษ					
7. เล่นกีฬา					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันจันทร์ ถึงวันศุกร์	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ้างบ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
8. ซ้อมดนตรี					
9. ทำการบ้าน					
10. ทบทวนบทเรียน					
11. ดู วี.ดี.ไอ.					
12. เล่น วี.ดี.ไอ. เกม					
13. เล่นเกมกด					
14. อ่านหนังสือเรียน					
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น					
16. ชี้อรรถาธิบายการเล่น					
17. สวดมนต์					
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน					
19. จัดบันทึกประจำวัน					
20. อื่น ๆ (ระบุ)					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์หรือวันหยุด	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ้าง	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา ตั้งแต่ตื่นนอนถึงรับประทานอาหารเช้า</u>					
1. เก็บที่นอน พับผ้าห่ม					
2. ออกกำลังกาย					
3. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว (เช่นขายของ ทำสวน ให้อะไร)					
4. ช่วยทำงานบ้าน (ให้อะไรว่าทำอะไร) .					
5. ทำการบ้าน					
6. ทบทวนบทเรียน					
7. อ่านหนังสือพิมพ์					
8. ดักบาตร					
9. ฟังวิทยุ (ให้อะไรรายการ)					
10. ประเมินนิสัยผู้ใหญ่มาก (เช่น อ่านหนังสือ ให้อะไร บ่นบ่น ให้อะไร)					
11. ดูโทรทัศน์หรือ วี.ดี. ไอ.					
12. อื่น ๆ (ระบุ)					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์หรือวันหยุด	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา หลังรับประทานอาหารเข้าถึงรับประทานอาหาร อาหารเย็น</u>					
1. ซัก - รีดเสื้อผ้า					
2. ทำความสะอาดห้องนอน					
3. ช่วยทำงานบ้าน (ให้ระบุว่า ทำอะไร)					
4. ช่วยงานอาชีพในครอบครัว (ให้ระบุว่า ทำอะไร)					
5. ดูโทรทัศน์ (ให้ระบุรายการที่ดู)					
6. ฟังวิทยุ (ให้ระบุรายการที่ฟัง)					
7. ไปเที่ยวนอกบ้าน					
8. ดู วี.ดี.โอ.					
9. เล่น วี.ดี.โอ. เกม					
10. เล่นเกมกด					
11. เล่นกับเพื่อน หรือ พี่และน้อง (ให้ระบุ ว่าเล่นอะไร)					
12. ขี่รถจักรยานเล่น					
13. ทำการบ้าน					
14. ทบทวนบทเรียน					
15. อ่านหนังสืออ่านเล่น					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์หรือวันหยุด	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
16. อ่านหนังสือเรียน					
17. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว					
18. เตรียมอุปกรณ์การเรียน (เช่น จัดตาราง สอน เตรียมถุงเท้า รองเท้า ฯลฯ) ...					
19. นอนหลับพักผ่อน					
20. ทำงานอดิเรก (เช่น วาดรูป ทำการฝีมือ ปลูกต้นไม้ ฯลฯ)					
21. ช็อปปิ้ง					
22. เรียนพิเศษ					
23. ทหารายได้พิเศษ (ให้ระบุ)					
24. อื่น ๆ (ให้ระบุ)					
<u>งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลา</u>					
<u>หลังรับประทานอาหารเย็นถึงก่อนนอน</u>					
1. เล่นกับเพื่อน หรือ พี่และน้อง					
2. เตรียมตื่นนอน เช่น กางมุ้ง ปูที่นอน ...					
3. ดูโทรทัศน์					
4. ดู วี.ดี.โอ.					
5. ฟังวิทยุ (ให้ระบุรายการ)					
6. เล่น วี.ดี.โอ. เกม					

การใช้เวลาของนักเรียนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์หรือวันหยุด	ทำเสมอ เป็นประจำ	ทำค่อนข้าง บ่อย	ทำบ้าง เล็กน้อย	ไม่ค่อย ได้ทำ	ไม่เคย ทำเลย
7. เล่นเกมกด					
8. ทำงานอดิเรก เช่น วาดรูป ทำการฝีมือ					
9. อ่านหนังสือเรียน					
10. ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน					
11. อ่านหนังสืออ่านเล่น					
12. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว					
13. จัดบันทึกประจำวัน					
14. สวดมนต์					
15. เตรียมอุปกรณ์การเรียน					
16. อื่น ๆ (ให้ระบุ)					

ตาราง 90 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู

ข้อที่		ข้อที่	
1	5.61	21	5.08
2	5.39	22	5.05
3	5.78	23	6.02
4	6.02	24	3.67
5	7.97	25	4.06
6	7.28	26	4.00
7	6.04	27	7.93
8	5.66	28	6.81
9	5.36	29	5.26
10	4.02	30	7.24
11	4.72	31	6.65
12	4.94	32	4.23
13	4.25	33	4.46
14	4.08	34	8.20
15	4.26	35	4.08
16	4.80	36	6.31
17	5.97	37	6.40
18	4.48	38	5.07
19	5.50	39	5.75
20	5.20		

ได้ค่าความเชื่อมั่นของการอบรมเลี้ยงดู

แบบ 1.	.8212
แบบ 2.	.6740
แบบ 3.	.8125
รวม	.7387

ภาคผนวก ข

แสดงค่าความถี่และจัดอันดับค่าตอบในแบบสอบถามปลายเปิด

ค่าตอบการใช้เวลาของนักเรียนในแบบสอบถามปลายเปิด

1. นักเรียนเข้านอนโดยเฉลี่ยในเวลา 21 นาฬิกา ตื่นนอนโดยเฉลี่ยเวลา

5.30 นาฬิกา

2. นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนคิดเป็นร้อยละดังนี้

นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยการเดิน	ร้อยละ	37
นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยรถจักรยาน	ร้อยละ	29
นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยรถประจำทาง	ร้อยละ	12
นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยทางเรือ	ร้อยละ	11
นักเรียนเดินทางมาโรงเรียนโดยรถมอเตอร์ไซด์	ร้อยละ	3
อื่น ๆ	ร้อยละ	8

3. นักเรียนใช้เวลาเดินทางมาโรงเรียนโดยเฉลี่ยประมาณ 25 นาที
4. นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนประมาณวันละ 8 ชั่วโมง
5. งานหรือกิจกรรมที่นักเรียนทำในช่วงเวลาต่าง ๆ ในแบบสอบถามปลายเปิด
จัดเรียงอันดับคะแนนและความถี่ดังนี้

กิจกรรมที่ทำ	ความถี่	อันดับที่
<u>ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน</u>		
กรอกน้ำใส่ตู้เย็น	376	1
ล้างจาน	359	2
กวาดบ้าน	355	3
ถูบ้าน	351	4
ให้อาหารสัตว์เลี้ยง	264	5
หุงข้าว	262	6
ดูแลน้อง	244	7
รดน้ำต้นไม้	239	8
พับผ้า	211	9
เช็ดโต๊ะ	203	10
ซักผ้า	201	11
ช่วยประกอบอาหาร	197	12
ล้างรถ	152	13
จ่ายตลาด	150	14
ตักน้ำใส่ตุ่ม	148	15
คายหญ้า	134	16
<u>ช่วยงานอาชีพในครอบครัว</u>		
ขายของหน้าร้าน	198	1
เลี้ยงสัตว์	150	2
ทำสวน	121	3

กิจกรรมที่ทำ	ความถี่	อันดับที่
ทำของขาย	109	4
เย็บผ้า	83	5
สอยกางเกง	54	6
เก็บผลไม้	32	7
<u>ดูโทรทัศน์</u>		
การ์ตูน	543	1
ละครโทรทัศน์	498	2
เกมโชว์	478	3
คอนเสิร์ต	470	4
ภาพยนตร์จีน	326	5
ภาพยนตร์ไทย	319	6
ภาพยนตร์ฝรั่ง	271	7
รายการสำหรับเด็ก	205	8
ข่าว	198	9
สารคดี	74	10
<u>ฟังวิทยุ</u>		
รายการเพลง	762	1
นิยาย	341	2
ข่าว	340	3
ธรรมะ	198	4
นิทาน	150	5

กิจกรรมที่ทำ	ความถี่	อันดับที่
<u>เล่นกีฬา</u>		
บิงปอง	438	1
ฟุตบอล	426	2
แบดมินตัน	379	3
วอลเลย์บอล	241	4
บาสเกตบอล	239	5
ห่วงยาง	175	6
ชกมวย	43	7
<u>เล่น</u>		
กระโดดหนังยาง	543	1
ขี่จักรยาน	542	2
ตีลูกแก้ว	540	3
แต่งตัวตุ๊กตา	321	4
เกมกด	320	5
ตีไฟ	294	6
ทอยเส้น	174	7
เล่นขายของ	152	8
วิ่งไล่จับ	150	9
ซ่อนแอบ	142	10
เกมต่อภาพ	140	11
เล่นว่าว	132	12

กิจกรรมที่ทำ	ความถี่	อันดับที่
ตีจับ	74	13
บารูน	53	14
โดมิโน	51	15
หมากเก็บ	8	16
<u>หารายได้พิเศษ</u>		
ขายขนม	114	1
ส่งของ	74	2
ขายพวงมาลัย	58	3
ประดิษฐ์ของเล่นขาย	42	4
พับถุง	40	5
ตอนต้นไม้ขาย	34	6
ทำงานโรงงาน	13	7
ขับสามล้อ	5	8
<u>ทำงานอดิเรก</u>		
วาดรูป	346	1
ร้องเพลง	221	2
สะสมแสตมป์	134	3
รับประทานของว่าง	38	4
ปลูกต้นไม้	42	5

กิจกรรมที่ทำ	ความถี่	อันดับที่
<u>ประเมินศักยภาพผู้ใหญ่</u>		
นวด	237	1
เหยียบ	204	2
อ่านหนังสือให้ฟัง	171	3
พัด	121	4
เกาหลัง	93	5
ช่วยหยิบของ	47	6
เตรียมที่นอน	38	7
จัดอาหาร	31	8
เช็ดตัว	29	9

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางมายาวี สมบุญ

เกิดวันที่ 10 มิถุนายน 2503

สถานที่เกิด

อ.บัว จ.น่าน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

140/224 หมู่บ้านหมากมงคล ถ.พหลโยธินสาย 2 เขตภาษีเจริญ
ต.บางไผ่ กรุงเทพฯ 10160

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนบางคลัด ต.บางคลัด อ. บางบัวทอง
จ.นนทบุรี 11110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาวชิราวุธวิทยาลัย จ.เชียงใหม่

พ.ศ. 2526

กศ.บ. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ วิชาโทจิตวิทยาการแนะแนว)
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

พ.ศ. 2535

กศ.ม. (เอกจิตวิทยาการแนะแนว)
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
มายาวี สมบุญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2535

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี โดยเปรียบเทียบการใช้เวลา ตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด สถานภาพครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,027 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือ ที่ใช้เป็นแบบสอบถามการใช้เวลา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test, F-test และวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้เวลาของนักเรียนตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง และการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้ เวลาของนักเรียน ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนและลำดับการเกิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพ ครอบครัวไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

2. นักเรียนทุกกลุ่มในแต่ละตัวแปร เลือกใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอันดับ แตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางกิจกรรมและบางช่วงของเวลาที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับ ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF TIME MANAGEMENT OF PRATHOM SUKSA VI
STUDENTS UNDER THE OFFICE OF THE PRIMARY
SCHOOLS IN CHANGWAT NONTHABURI

AN ABSTRACT

BY

MAYAVEE SOMBOON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

October 1992

This research was designed to investigate time spent by Prathom Suksa sixth students in schools under the office of the Primary Schools in Changwat Nonthaburi in the academic year 1991. A comparison was made on the basis of sex, academic achievement, school size, parents' educational level, parents' occupations, economic status of the family, birth order and child rearing practices

The sample of this study was 1,027 students randomly selected from the population of 7,113 students. The data collected questionnaires on the distribution of time for daily activities were analyzed by t-test, F-test and Scheffe's method.

The results of the study were as follow :

1. Statistically significant differences existed in time spent for daily activities by students differed in sex, academic achievement, level and child rearing practices at .01 level and at .05 level in school size and birth order.

2. Differences existed in rank orders of most of the activities the students selected to do.